

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

- **Materiały programowe i informacyjne,
opinie i stanowiska z 2015
i początku 2016 roku**

*Nawet jeśli się mylisz, mów prawdę
Seneka*

Publikacja nr 27

Warszawa, marzec 2016 r.

Redakcja:
mgr inż. Edmund Misterski,
dr Henryk Potrzebowski,
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Zdjęcia:
dr Henryk Potrzebowski, Stanisław Dominiak,
Paweł Spychalski

Realizacja:
Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM
00-669 Warszawa, ul. Emilii Plater 9/11, tel. 22 629 80 38
e-mail: owpsim@post.pl
Nakład: 400 egz.

Spis treści

Wstęp	11
Geneza i działalność Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego od 1993 roku	13
Dokument założycielski PLP	19

Status Polskiego Lobby Przemysłowego

Status Polskiego Lobby Przemysłowego	25
Pismo PLP do Ludwika Dorna – Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych	26
Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych	27
List Gratulacyjny Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do organizatorów i uczestników Jubileuszu 15-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego	28
List Gratulacyjny Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Olgierda Dziekońskiego z okazji 20-lecia PLP	29

Partnerzy Polskiego Lobby Przemysłowego

Porozumienie o współpracy pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym	33
Porozumienie o współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej	36

Porozumienie o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu	39
--	----

Porozumienie Obywatelskie organizacji społecznych i związków zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami” z dnia 7 września 2004 roku	53
--	----

Uroczystość dwudziestej drugiej rocznicy powstania PLP i III edycja Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)

Jubileusz XXII-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego	59
--	----

III edycja. Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)	69
--	----

Wystąpienie członka Zarządu powiatu Zduńska Wola Feliksa Pacewicza podczas uroczystości XXII-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 r. na temat budowy platformy przeładunkowej dla transportu intermodalnego w pobliżu węzła kolejowego Karsznice (na trasie legendarnej magistrali węglowej)	74
---	----

Kierunki odbudowy i rozwoju polskiego przemysłu

Ekspertyza. Prof. dr hab. Andrzej Karpiński – Ocena obecnego stanu przemysłu w Polsce po 25 latach jego transformacji	80
---	----

Kierunki odbudowy i rozwoju przemysłu w Polsce proponowane przez Polskie Lobby Przemysłowe.....	100
---	-----

Pismo Pawła Szrota – Sekretarza Stanu, Zastępcy Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	105
---	-----

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekretariatu Metalowców oraz Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ SOLIDARNOŚĆ w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego.....	106
--	-----

Udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w modernizacji Sił Zbrojnych RP

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”	117
---	-----

Pismo Pawła Szrota – Sekretarza Stanu, Zastępcy Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	126
---	-----

Odpowiedź Sekretarza Stanu w MON Bartosza Kownackiego na Stanowisko PLP	127
---	-----

Odpowiedź Gen. Mieczysława Gocuła – Szefa Sztabu Generalnego WP na Stanowisko PLP.....	129
--	-----

Podziękowanie Prezesa Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. Arkadiusza Siwko	131
---	-----

Stanowisko Rady Budowy Okrętów i Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie Instalacji na nowo budowanych okrętach zaawansowanych systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej	132
---	-----

Odpowiedź płk Jarosława Kraszewskiego – Dyrektora Departamentu Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi w BBN na Stanowisko RBO i PLP.....	133
---	-----

Zaproszenie na Ogólnopolską Konferencję Naukową „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego	137
--	-----

Nota informacyjna. Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego..... 139

Wnioski z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej nt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”..... 147

Zaproszenie na Ogólnopolską Konferencję Naukową „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju” 158

Komunikat nr 2 Komitetu Organizacyjnego Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju” 159

Zaproszenie na Ogólnopolską Konferencję Naukową pt. „Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach konkurencyjnego europejskiego rynku uzbrojenia” 166

Opinia Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców oraz niektórych innych ustaw 169

Protest przeciwko sprzedaży Spółki Akcyjnej PKP ENERGETYKA

Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce przeciw sprzedaży PKP Energetyka S.A 174

Odpowiedź Ministra Infrastruktury i Rozwoju na Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych 175

Odpowiedź Dyrekcji Generalnej ds. Mobilności i Transportu Komisji Europejskiej na Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych	181
---	-----

Odpowiedź Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych	183
---	-----

Odpowiedź Szefa Sztabu Generalnego WP na Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych	185
--	-----

Odpowiedź Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych	186
---	-----

Wniosek Polskiego Lobby Przemysłowego do Marii Wasiak do Ministra Infrastruktury i Rozwoju o dopuszczenie do toczącego się postępowania	188
---	-----

Odpowiedź Departamentu Transportu Kolejowego Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju na Wniosek PLP.....	198
--	-----

Pakiet energetyczno-klimatyczny

Pismo PLP do Prezydenta RP Andrzeja Dudy w sprawie programu ONZ	204
---	-----

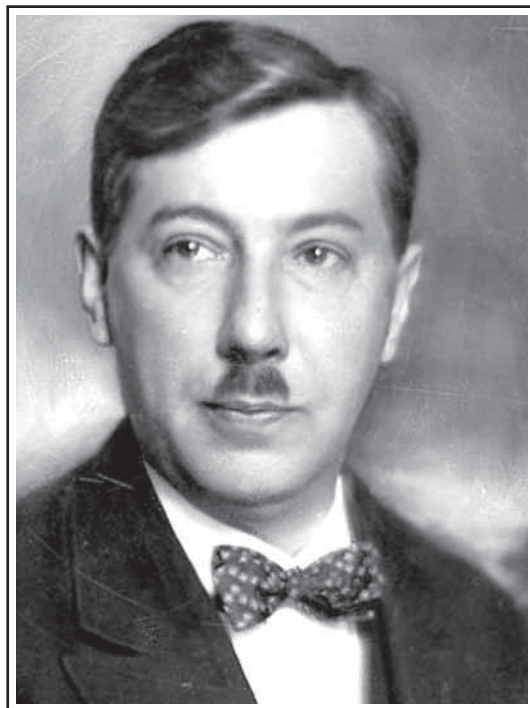
Pismo do Posel Ewy Wolak zgłaszające uwagi do rządowego projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych	211
--	-----

Polskie Lobby Przemysłowe na łamach prasy i w Internecie (kwiecień 2015r. – marzec 2016 r.)	213
--	------------

Kalendarium Polskiego Lobby Przemysłowego (marzec 2015 r. – marzec 2016 r.)	244
---	-----

Bibliografia dotychczasowych wydawnictw PLP	249
---	-----

Eugeniusz Kwiatkowski
patron Polskiego Lobby Przemysłowego

WSTĘP

Kolejny rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego został wydany z okazji dwudziestej trzeciej rocznicy jego powstania. **W roczniku zamieszczone zostały stanowiska, opinie, wystąpienia i opracowania, które Polskie Lobby Przemysłowe sformułowało w 2015 i na początku 2016 roku.** Zostały one przekazane najwyższym władzom w Polsce. W publikacji znalazły się też wybrane zdjęcia z działalności Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie 2015-2016 i kalendarium obejmujące ten sam okres oraz reprodukcje wybranych wycinków prasowych i tekstów zamieszczonych w Internecie dotyczące działalności PLP i jego wystąpień oraz opinii.

Niniejszy rocznik zawiera dokumentację III edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego **„Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” (*Bene Meritus pro Industria Poloniae*)**. A także opinie, stanowiska i opracowania Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące polityki przemysłowej i reindustrializacji, w tym proponowane przez PLP kierunki odbudowy i rozwoju przemysłu w Polsce. Zawiera stanowiska i wnioski dotyczące udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w procesach modernizacji Sił Zbrojnych RP. Ponadto prezentuje dokumentację dwóch ogólnopolskich konferencji naukowych współorganizowanych przez PLP: **„Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”** oraz **„Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju.”** W roczniku zamieszczono także blok materiałów poświęconych

niekorzystnej dla naszego kraju sprzedaży Spółki Akcyjnej PKP ENERGETYKA, oraz polityce klimatyczno-energetycznej w kontekście przyszłości polskiego przemysłu.

Z okazji dwudziestej trzeciej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego wszystkim uczestniczącym w jego pracach: prezesom i dyrektorom przedsiębiorstw i instytutów, działaczom naszego partnera strategicznego SIMP oraz naszym ekspertom i współdziałającym z nami działaczom związkowym, bardzo dziękuję za zaangażowanie w działania, których celem jest obrona interesów polskiego przemysłu i wspieranie jego rozwoju.

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Geneza i działalność Polskie Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego od 1993 roku

Inicjatorami jego powołania byli dyrektorzy, pracownicy nauki współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich seminariów, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie i były poświęcone sytuacji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, których istnienie było wówczas bardzo zagrożone. Polskie Lobby Przemysłowe ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku na zebraniu założycielskim, które odbyło się w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej. Nadano mu formę niezależnej organizacji społecznej, będącej porozumieniem o współdziałaniu działających na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. Do PLP przystąpiła także grupa dyrektorów oraz ekspertów i pracowników naukowych działających na styku z przemysłem, w tym naukowców związanych z wojskiem. Polskie Lobby Przemysłowe stało się płaszczyzną uzgadniania i wypracowania stanowisk, opinii i ekspertyz w istotnych sprawach polskiego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i wysokiej techniki.

Polskie Lobby Przemysłowe w 1995 roku za swojego patrona wybrało wybitnego polskiego polityka gospodarczego Eugeniusza Kwiatkowskiego. Nie jest związane z żadną opcją polityczną. Należy podkreślić, że Polskie Lobby Przemysłowe nie prowadzi jakiegokolwiek działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniodawczych oraz edukacyjnych. Nie jest też klasyczną organizacją lobbystyczną, działa bowiem w oparciu o pracę społeczną, chociaż w związku z wej-

ściem w życie Ustawy o lobbingu zgłosiło swoją działalność Ministrowi Spraw Wewnętrznych i uzyskało jego akceptację.

W czasie dotychczasowej działalności PLP sformułowało ponad 350 opinii, opracowań i stanowisk oraz ekspertyz, dotyczących całej gospodarki, poszczególnych branż polskiego przemysłu lub konkretnych jego problemów oraz obronności. Przekazane one zostały poszczególnym rządowi i wybranym ministerstwom oraz komisjom sejmowym i senackim. Do największych osiągnięć Polskiego Lobby Przemysłowego należy zaliczyć opublikowane w 1996 roku opracowanie pt. „Wielozadaniowy samolot bojowy dla wojsk lotniczych RP – szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat sposobu wyboru oferty” oraz opracowanie pt. „Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego”, które w postaci książkowej zostało opublikowane w marcu 2000 roku. W 2004 roku opublikowany został alternatywny program naprawy PKP. Natomiast w czerwcu 2005 roku wydany został „Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy”, opracowany przez – powołane z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego– Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w pracach którego uczestniczyło ponad 40 intelektualistów i ekspertów. Konserwatorium opracowało również raport poświęcony globalnemu kryzysowi finansowo – gospodarczemu (opublikowany w czerwcu 2011 roku.)

W marcu 2012 r. został opracowany przez ekspertów PLP kolejny Raport pt. „Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”. Natomiast w roczniku PLP z 2013 roku opublikowana została Część druga Raportu „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”.

Istotną formą działalności Polskiego Lobby Przemysłowego przez cały okres jego istnienia były i są ogólnopolskie konferencje problemowe i seminaria oraz fora dyskusyjne i programowe. Polskie Lobby Przemysłowe doprowadziło również do partner-

skiej, ścisłej współpracy jego ekspertów ze środowiskami pracowniczymi, reprezentowanymi przez związki zawodowe różnych nurtów. 19 czerwca 1996 roku podpisane zostało porozumienie o współdziałaniu Polskiego Lobby Przemysłowego ze związkami zawodowymi różnych nurtów – ponad podziałami – w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu. Sygnatariusze porozumienia zadeklarowali, że wspólnie będą monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości polskich branż strategicznych i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski.

10 marca 2004 roku Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zawarło Porozumienie o Współpracy ze swoim partnerem strategicznym – Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Natomiast 17 stycznia 2007 roku podpisane zostało Porozumienie o Współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej.

5 marca 2013 roku Polskie Lobby Przemysłowe ustanowiło Honorowe Wyróżnienie **Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**. Dotąd przyznano trzy edycje tych wyróżnień.

Bieżącą działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego kieruje Gremium Koordynacyjne w składzie: mgr inż. Zygmunt Dębiński, prof. dr Tadeusz Gałązka, mgr inż. Jerzy Horodecki, prof. dr hab. Andrzej Janicki, płk Jerzy Kade, prof. dr hab. Jerzy Klamka, mgr inż. Wiesław Klimek, inż. Czesław Książek, mgr Kazimierz Łasiewicki, mgr inż. Witold Michałowski, mgr inż Edmund Mistowski, dr inż. Henryk Potrzebowski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

Koordynatorem PLP – na kolejną kadencję – w dniu 3 marca 2012 r. wybrany został przez Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, a sekretarzem dr inż. Henryk Potrzebowski. Komisję Rewizyjną PLP tworzą: mgr inż Jerzy Czeszko i Franciszek Michalski.

Adres Polskiego Lobby Przemysłowego:
00-050 Warszawa ul. Świętokrzyska 14a, pok. 540 (ZG SIMP),
tel. 22 827-17-68, fax: 22 826-03-54.
Tel. kom. koordynatora PLP
prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki:
603-425-568
E-mail: pawel@plp.info.pl
www.plp.info.pl
[https://pl.wikipedia.org/wiki/Polskie_Lobby_](https://pl.wikipedia.org/wiki/Polskie_Lobby_Przemys%C5%82owe_im._Eugeniusza_Kwiatkowskiego)
[Przemys%C5%82owe_im._Eugeniusza_Kwiatkowskiego](https://pl.wikipedia.org/wiki/Polskie_Lobby_Przemys%C5%82owe_im._Eugeniusza_Kwiatkowskiego)

Zebranie założycielskie Polskiego Lobby Przemysłowego
w dniu 13 marca 1993 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania
– Szkole Wyższej

Otwarcie uroczystości pierwszej rocznicy PLP:
Marian Migdalski, Paweł Soroka, Bolesław Jesionek

Uczestnicy pierwszej rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego
(12 marca 1994 r.)

DOKUMENT ZAŁOŻYCIELSKI

Założenia programowo-organizacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego, przyjęte w trakcie zebrania założycielskiego w dniu 13 marca 1993 roku

Polski przemysł znalazł się w bardzo trudnej sytuacji. Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne, mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności. Szybko postępuje degradacja polskiej nauki i rośnie bezrobocie wśród inteligencji technicznej.

Dokonująca się w Polsce przebudowa gospodarki była dotąd procesem odgórnym, sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych. W przekształceniach nie uwzględniane są opinie i umiejętności praktyków – środowisk menedżerskich i inżynierskich, a także aspiracje i podmiotowe dążenia pracowników. Do przezwyciężenia recesji i wyprowadzenia kraju z kryzysu może przyczynić się wykorzystanie wielkiego potencjału tych środowisk. Szansą na powodzenie reform jest wykreowanie szerokiego ruchu, spełniającego funkcję lobby przemysłowego, skupiającego najlepszych fachowców. Niezbędne jest także wypracowanie długofalowej strategii zmian strukturalnych i własnościowych, wyznaczonej przez polską rację stanu i spełniającej aspiracje i oczekiwania społeczne. Dla realizacji tych celów powstało Polskie Lobby Przemysłowe.

1. Polskie Lobby Przemysłowe jest dobrowolnym porozumieniem o współdziałaniu równoprawnych i samodzielnych organizacji, związków zawodowych i stowarzyszeń związanych z przemysłem, działających na rzecz zahamowania regresu oraz pobudzenia i stymulowania procesów rozwojowych w przemyśle i poprawienia kondycji polskich przedsiębiorstw przemysłowych. Porozumienie będzie dążyć do przekształcenia się w przyszłości w ogólnopolską strukturę posiadającą osobowość prawną.

2. Lobby stanowi forum uzgadniania stanowisk i opinii oraz wspólnych działań w istotnych sprawach naszego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i nowoczesnych, uwzględniających różne aspekty, charakterystyczne dla tworzących je organizacji i stowarzyszeń. Jednocześnie lobby reprezentuje uzgodnione interesy polskiego przemysłu i przedsiębiorstw wobec parlamentu i jego komisji, rządu, samorządów terytorialnych i organizacji oddziałujących na sytuację w przemyśle.

3. Lobby jest ruchem niezależnym od ugrupowań politycznych i działa na rzecz popierania fachowców i oddzielenia ideologii od gospodarki.

4. Porozumienie będzie wpływać na politykę przemysłową państwa i uczestniczyć w jej realizacji, oraz oddziaływać na kierunki przekształceń własnościowych.

5. Istotnym celem porozumienia jest wywieranie wpływu na kształt decyzji parlamentarnych, rządowych i samorządowych dotyczących polskiego przemysłu i przedsiębiorstw oraz włączenie się w ich urzeczywistnienie – przy wykorzystaniu potencjału i możliwości organizacji i związków zawodowych współdziałających w ramach lobby.

§ 1

Swoje cele lobby realizuje poprzez:

- 1) Inicjowanie, opiniowanie i uzupełnianie projektów ważnych aktów prawnych odnoszących się do przemysłu i przedsiębiorstw.

- 2) Pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy między przedsiębiorstwami różnych branż.
- 3) Organizowanie i podejmowanie wspólnych przedsięwzięć – w tym akcji i działań w terenie.
- 4) Inspirowanie i organizowanie badań, prac projektowych i ekspertyz – we współpracy z profesjonalnymi placówkami naukowymi – dotyczących przemysłu i przedsiębiorstw, oraz upowszechnianie ich wyników.
- 5) Organizowanie seminariów, konferencji i spotkań o charakterze programowym.
- 6) Popieranie edukacji menadżerskiej, służącej podnoszeniu sprawności zarządzania przedsiębiorstwami w gospodarce rynkowej.
- 7) Nawiązywanie kontaktów i podejmowanie współpracy z organizacjami i instytucjami posiadającymi wpływ na sytuację w przemyśle i funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz organizacjami polonijnymi i wybitnymi polskimi specjalistami żyjącymi za granicą.
- 8) Reprezentowanie interesów skupionych w lobby organizacji w sporach z administracją państwową – z ich upoważnienia.

§ 2

Poszczególne organizacje i stowarzyszenia tworzące lobby reprezentowane są przez swoich przewodniczących lub sekretarzy albo przez upoważnionych przedstawicieli, co powinno zapewnić ścisły związek porozumienia ze środowiskami, których wyrazicielami są te organizacje i stowarzyszenia.

§ 3

Oprócz organizacji i stowarzyszeń tworzących lobby, w jego ramach działają:

- 1) Rada Dyrektorów przedsiębiorstw różnych branż i instytutów badawczo-rozwojowych, reprezentująca racje pracodawców.

- 2) Rada Związkowa złożona z przedstawicieli różnych związków zawodowych, reprezentująca racje pracobiorców.
- 3) Rada Naukowo-Doradcza, skupiająca pracowników naukowo-badawczych z uczelni i instytutów związanych z przemysłem i przedsiębiorstwami.

§ 4

Bieżąca działalność lobby – w uzgodnieniu z tworzącymi je podmiotami – prowadzi Gremium Koordynacyjne, złożone z osób deklarujących chęć aktywnego działania na rzecz całego lobby. Gremium wybiera koordynatora organizującego jego prace.

§ 5

Decyzje i stanowiska lobby przyjmuje metodą uzgodnień.

§ 6

W ramach porozumienia istnieją stałe komisje problemowe. Powoływane są także komisje zadaniowe.

§ 7

W ramach Polskiego Lobby Przemysłowego mogą tworzyć się ogniwa terenowe o zasięgu wojewódzkim lub międzywojewódzkim, które realizują cele programowe określone w niniejszych założeniach. Ogniwa terenowe mogą skupiać przedstawicieli tych środowisk z danego terenu, które zostały wymienione w pkt. 1 i § 3.

§ 8

Szczegółowe zasady funkcjonowania ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego określa regulamin przyjęty przez jego założycieli i uzgodniony z Gremium Koordynacyjnym PLP, które wspiera działalność ogniw terenowych.

STATUS POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

STATUS POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

W związku z wejściem w życie U S T A W Y z dnia 7 lipca 2005 r. O DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ W PROCESIE STANOWIENIA PRAWA, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do **Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji** z pismem z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającym swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego (w załączeniu). Na pismo to otrzymało odpowiedź z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra – przez **Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego**, którą także tu załączamy.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

L. dr. 9/2006

Warszawa, 24 marca 2006 r.

Szanowny Pan
Ludwik Dorn
Wicepremier Rządu RP
Minister Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Premierze,

W związku z wejściem w życie Ustawy o działalności lobbingsowej i z uwagi na prace nad stosownymi zmianami Regulaminu Sejmu i Senatu RP związanymi z tym faktem, pragniemy przedłożyć do Pańskiej akceptującej wiadomości co następuje:

1. Jak wiadomo, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agendy od kilkunastu lat prowadziły i nadal prowadzą swoją działalność jedynie dla dobra wspólnego, całkowicie społecznie, a więc bez jakiegokolwiek wynagrodzenia, kierując się wyłącznie najlepszym obywatelskim rozumieniem polskiej racji stanu. Jest to zatem działalność nie poddająca się zarówno wpływom politycznym, jak i naciskom komercjalizacji.

2. W toku prac Nadzwyczajnej Komisji Sejmowej do spraw wyżej wspomnianej ustawy, w których uczestniczył nasz reprezentant, dobitnie i konsekwentnie artykułowaliśmy istnienie już w Polsce tradycji lobbingu społecznego – w odróżnieniu do wprowadzanego do naszego kraju lobbingu zawodowego, finansowanego przez zainteresowane podmioty.

3. Dalsze nasze zamierzenia, cele i pełne jawności metody działania, podporządkowujemy idei pomyślności narodu i państwa polskiego, zdolnego do skutecznego konkurowania w ramach Unii Europejskiej i globalizującego się świata.

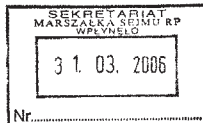
Bylibyśmy wdzięczni, jeśli zechciałby Pan Premier odpowiedzieć na ten list, akcentując zwłaszcza w nim zrozumienie dla naszych wysiłków.

Do wiadomości:

Z wyrazami szacunku

Pan Marek Jurek – Marszałek Sejmu RP

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
dr Paweł Soroka

Warszawa, dnia 24.07.2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

DAP/730-39/06/Am

**Pan
Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
00 – 050 Warszawa**

Szanowny Panie

W nawiązaniu do Pana wystąpienia na temat działalności lobbingowej Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend zwracam uwagę, że wszelkie działania lobbingowe, które byłyby prowadzone w sposób zgodny z prawem i innymi normami życia społecznego, oraz – jak Pan wspomniał w wyżej wymienionym wystąpieniu – z myślą o „idei pomyślności narodu i państwa polskiego”, zasługują na uznanie i poparcie.

Pragnę zatem wyrazić nadzieję, że działalność lobbingowa Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend pomoże w wypracowaniu najwłaściwszych rozwiązań prawnych.

Z pozdrowieniem

**MINISTER
Spraw Wewnętrznych i Administracji**

[Signature]
**z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu**

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 29 marca 2008 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
Jubileuszu 15 - lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego
Warszawa

serdecznie pozdrawiam uczestników i organizatorów uroczystych obchodów 15 - tej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego. Proszę przyjąć moje najlepsze gratulacje z okazji obchodzonego przez Państwa jubileuszu. Pragnę złożyć wszystkim osobom i instytucjom zaangażowanym w działania Polskiego Lobby Przemysłowego wyrazy uznania wobec roli, jaką organizacja odgrywa w debacie nad kondycją polskiej gospodarki i kształtem przemian ekonomicznych w naszym kraju.

Prowadzone przez Państwa przedsięwzięcie ma formułę organizacji non - profit, opiera się na pracy społecznej i nie forsuje żadnych partykularnych interesów. W swoich analizach i raportach starają się Państwo prezentować szerokie, interdyscyplinarne, merytoryczne spojrzenie i kierować się najlepiej rozumianą polską racją stanu. Są Państwo wierni przesłaniu Eugeniusza Kwiatkowskiego, postaci o ogromnych zasługach dla polskiego państwa i gospodarki, jednego z głównych twórców historycznych przedsięwzięć odrodzonej Rzeczypospolitej - portu w Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego.

W swojej działalności opiniotwórczej i opiniotwórczej pragną Państwo pomagać w rozwiązywaniu problemów gospodarczych, w popularyzowaniu i przyswajaniu dobrych praktyk w zarządzaniu sektorem publicznym i przedsiębiorstwami, a także kształtować postawy mentalne w środowiskach związanych z polskim przemysłem. Z uznaniem należy podkreślić liczne inicjatywy i opracowania, przygotowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, jak *Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego* czy też *Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy*. Nie ulega wątpliwości, że Państwa wysiłki i aktywność, niejednokrotnie wymagające odwagi i nonkonformizmu, mają istotne znaczenie dla polskiej gospodarki i przemian cywilizacyjnych w naszym kraju, w budowanie suwerennej, demokratycznej, solidarnej Rzeczypospolitej, o wydajnej i mocnej gospodarce.

Pragnę raz jeszcze złożyć Państwu serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu. Życzę wszystkim, którzy związali swoją wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie z działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego, wielu kolejnych osiągnięć oraz satysfakcji z pracy dla Polski.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Olgiert Dziekoński
Sekretarz Stanu

Warszawa, 23 marca 2013 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystych obchodów 20-lecia powstania
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu dwudziestolecia powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Wszystkim działaczom Państwa organizacji składam wyrazy szacunku i uznania.

Doprowadzili Państwo do szerokiego porozumienia między różnymi instytucjami i stowarzyszeniami, menedżerami, ekspertami i związkowcami, aby razem poszukiwać najlepszych dróg rozwoju dla polskiego przemysłu, a zwłaszcza jego strategicznych branż. Słusznie wskazują Państwo, że w dzisiejszym globalnym świecie przybierają na znaczeniu zarówno procesy międzynarodowej kooperacji, jak i zaostrzonej konkurencji. Przyszłość Polski – także jako uczestnika Unii Europejskiej – w niemalym stopniu zależy od umiętności zdefiniowania i chronienia naszych strategicznych interesów gospodarczych.

Za patrona swej działalności wybrali Państwo Eugeniusza Kwiatkowskiego, inicjatora rozwoju przemysłu II Rzeczypospolitej, którego idee i historyczne dokonania pozostają dla nas, współczesnych, nadal inspirujące. Przyznając honorowe wyróżnienia *Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu* przywołują Państwo również zasługi innych wybitnych postaci, animatorów polskiej myśli technicznej i rozwiązań przemysłowych, którzy kreślili przed Polską ambitne, perspektywiczne cele.

To cenne, że starają się Państwo postrzegać obecne wyzwania gospodarcze w podobnie szerokim wymiarze, definiując swoją działalność jako promowanie opinii biorących za punkt wyjścia żywotne interesy Rzeczypospolitej. Dziękuję za tę postawę społecznikowskiej służby i nowoczesnie pojmowanego patriotyzmu.

Życzę Polskiemu Lobby Przemysłowemu, aby również w przyszłości Państwa analizy i diagnozy przyczyniały się do wypracowania dobrych rozwiązań gospodarczych i wspierały doradczym głosem rozwój nowoczesnej polityki przemysłowej. Proszę przyjąć życzenia kolejnych sukcesów, poczucia spełnienia w społecznej misji oraz wszelkiej pomyślności.

PARTNERZY POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym

Nawiązując do wieloletniej współpracy Polskiego Lobby Przemysłowego ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, mając na celu działania na rzecz dobra polskiej gospodarki i jej rozwoju, a także dążąc do zacieśnienia więzi między środowiskami – inżynierskimi i przemysłowymi, zawarto porozumienie pomiędzy:

Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, reprezentowanym przez prezesa SIMP – Andrzeja Ciszewskiego i wiceprezesa SIMP – Jana Salamończyka i Polskim Lobby Przemysłowym, reprezentowanym przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w § 9 pkt 3 statutu SIMP i założeniami programowo-organizacyjnymi PLP ustalają współpracę w zakresie formułowania opinii i ekspertyz dotyczących stanu polskiej gospodarki, a zwłaszcza przemysłu, i docierania z nimi do gremiów decydenckich i opinii publicznej.

§ 2

Współpraca pomiędzy SIMP i PLP realizowana będzie przez:

1. Organizowanie dyskusji i debat z udziałem ekspertów SIMP i PLP, poświęconych wybranym problemom ogólnym i branżowym.
2. Organizowanie wspólnych seminariów i konferencji o charakterze programowym.
3. Organizowanie wspólnych konferencji prasowych.
4. Wydawanie publikacji, prezentujących wspólne opinie i stanowiska.

§ 3

W konsekwencji postanowień określonych w § 1 i § 2 strony przyjmują następujące zakresy obowiązków:

1. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich:
 - a) wspólne występowanie z PLP na wewnątrz, w przypadkach gdy od występującego wymagane jest posiadanie osobowości prawnej,
 - b) udostępnianie nieodpłatne pomieszczeń na zebrania PLP i udzielanie mu swego adresu,
 - c) przechowywanie dokumentacji PLP.
2. Polskie Lobby Przemysłowe:
 - a) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez poszczególne sekcje i towarzystwa naukowo-techniczne SIMP,
 - b) udział w konferencjach i seminariach organizowanych przez SIMP,
 - c) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw,
 - d) promocję w środowiskach przemysłowych dorobku SIMP w zakresie postępu naukowo-technicznego.

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany oficjalnych dokumentów, stanowisk, materiałów konferencyjnych wydanych przez każdą ze stron.

§ 5

Strony postanawiają, że pełnomocnikami do spraw kontaktów roboczych będą:

- ze strony SIMP – Kazimierz Łasiewicki,
- ze strony PLP – Paweł Soroka.

§ 6

Strony postanawiają, że co roku dokonywana będzie ocena realizacji niniejszego porozumienia.

§ 7

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron z terminem 3-miesięcznym.

§ 8

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

§ 9

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes SIMP
Andrzej Ciszewski

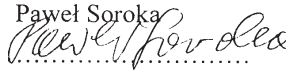

Wiceprezes SIMP
Jan Salamoneczyk

STOWARZYSZENIE
Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Zarząd Główny
00-950 W-wa, ul. Świętokrzyska 14A

Koordinator PLP
Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Warszawa, 2004-03-10.

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej

Pozytywne efekty dotychczasowej doraźnej współpracy na rzecz promowania obronności i bezpieczeństwa kraju, motywują Polskie Lobby Przemysłowe i Towarzystwo Wiedzy Obronnej do nadania jej instytucjonalnej, bardziej ścisłej i dynamicznej formy. Dlatego też układające się strony:

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego (PLP), reprezentowane przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę i Towarzystwo Wiedzy Obronnej, reprezentowane przez prezesa Zarządu Głównego TWO – Wiesława Józwicka zawierają porozumienie.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w założeniach programowo-organizacyjnych PLP i w statucie TWO (§ 6 pkt 3 i § 7 pkt 5), ustalają następujące płaszczyzny współpracy:

- 1) zapoznavanie i upowszechnianie dokumentów prawnych w dziedzinie obronności i gospodarki narodowej pracującej na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) popularyzowanie osiągnięć naukowych i technicznych, krajowych i zagranicznych związanych z obronnością;
- 3) formułowanie opinii i ekspertyz dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) współdziałanie w przedsięwzięciach promocyjnych PLP i TWO, m.in. na forum targów zbrojeniowych.

§ 2

Współpraca pomiędzy PLP i TWO realizowana będzie przez:

- 1) organizowanie wspólnych konferencji, sympozjów i warsztatów edukacyjnych o charakterze programowym;
- 2) wydawanie publikacji, prezentujących dorobek naukowy oraz opinie i stanowiska wypracowane przez oba stowarzyszenia;
- 3) wymianę informacji o najistotniejszych przedsięwzięciach PLP i TWO.

§ 3

Realizując postanowienia § 1 i § 2 niniejszego porozumienia, układające się strony przyjmują następujące zobowiązania:

1. Polskie Lobby Przemysłowe
 - a) udział w konferencjach i warsztatach edukacyjnych organizowanych przez TWO;
 - b) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw;
 - c) promowanie w środowiskach przemysłowych TWO oraz jego możliwości marketingowych za pośrednictwem wydawnictw („Wiedza Obronna”, „Zeszyt Problemowy”, „Biuletyn Informacyjny”) i płyt DVD, CD;
 - d) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez TWO.
2. Towarzystwo Wiedzy Obronnej
 - a) udział przedstawicieli TWO w przedsięwzięciach realizowanych przez PLP, dotyczących spraw obronnych i bezpieczeństwa państwa;
 - b) udział ekspertów TWO w opracowaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez PLP;
 - c) promowanie dokonań PLP w środowiskach, w których działa TWO;
 - d) udostępnienie wydawnictw TWO dla autorów publikujących materiały na temat przemysłu a przemysłu zbrojeniowego w szczególności;

- e) współudział w realizowaniu filmów promujących polski przemysł (zakłady, grupy zakładów przemysłowych).

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany materiałów konferencyjnych wydawanych przez każdą ze stron.

§ 5

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron w terminie 3-miesięcznym.

§ 6

Porozumienie nie powoduje dla żadnej ze stron zobowiązań finansowych.

§ 7

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej strony.

§ 8

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a p.o. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Koordinator PLP

Paweł Soroka
Paweł Soroka

TOWARZYSTWO WIEDZY OBRONNEJ
ZARZĄD GŁÓWNY
63-446 Warszawa
ul. II^{go} Lziospada 17/19
NIP 526-058-17-72

Prezes ZG TWO

Wiesław Józwik
Wiesław Józwik

Warszawa, dnia 19.06.1996 r.

POROZUMIENIE O WSPÓŁDZIAŁANIU w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu

W okresie najbliższych dwóch lat zapadną zasadnicze decyzje dotyczące restrukturyzacji i przekształceń własnościowych wiodących strategicznych branż polskiego przemysłu i skupionych w nich wielkich przedsiębiorstwach oraz związanego z nimi zaplecza badawczego i rozwojowego. Koncepcje tych przekształceń powstają pod naciskiem wysoko rozwiniętych krajów świata i wielkich korporacji międzynarodowych, a w ich tworzeniu przeważnie uczestniczą zagraniczne firmy konsultingowe. Wdrażanie zaś tych koncepcji odbywa się często z zastosowaniem nieuczciwej konkurencji i monopolizacji środków pomocowych. Niżej podpisani uważają, że ze względu na znaczenie strategicznych branż przemysłu dla całej gospodarki i potrzebę zachowania suwerenności ekonomicznej Polski, decyzje dotyczące ich przyszłości powinny zapadać w parlamencie i pod kontrolą niezależnych sił społecznych, zwłaszcza Związków Zawodowych. W szczególności niezbędne są niezależne – alternatywne wobec rządowych – opracowania dotyczące kierunków przekształceń w branżach strategicznych.

Związki Zawodowe, których przedstawiciele podpisali niniejsze porozumienie, będą współdziałać z ekspertami Polskiego Lobby Przemysłowego w tworzeniu tego rodzaju opracowań oraz na rzecz ich uwzględnienia przez organy państwowe odpowiedzialne za politykę gospodarczą i przemysłową. Jednocześnie będą wspólnie monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości tych branż i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski. Sygnatariusze porozumienia w swym postępowaniu kierować się będą polską racją stanu w gospodarce i kryteriami efektywności ekonomicznej, przy uwzględnieniu racji społecznych i interesów pracowniczych.

Polskie Lobby Przemysłowe
Dr Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 146 pok. 540
00-050 Warszawa
726 51 11 71

Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”
Władysław Remiasz

SEKRETARIAT GÓRNICICTWA I ENERGETYKI
h. 10.6

V-ce PRZEWODNICZĄCY
Władysław REMIASZ

Związek Zawodowy Górników w Polsce
Lesław Jankiewicz

* V-CE PRZEWODNICZĄCY *
Związku Zawodowego Górników w Polsce
Lesław Jankiewicz

Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”
Krzysztof Trzosowski

PRZEWODNICZĄCY
FEDERACJI „METALOWCY”
Krzysztof Trzosowski

Sekretariat Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”
Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa
Andrzej Sęk

Sekcja Krajowa Pracowników Dystrybucji i Magazynowania Produktów
Naftowych CPN
Walenty Cywiński

PRZEWODNICZĄCY
Szekcji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Prac. Dystrybucji i Magazynowania
Produktów Naftowych „CPN”
Walenty Cywiński

Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego
Tadeusz Szmit

Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego
Przemysłu Chemicznego
Szkół Zawodowych 23
ul. Jagiellońska 40-004 KATOWICE

Związek Zawodowy Inżynierów i Techników
Zygmunt Mierzejewski

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU KRAJOWEGO ZW. ZAW. INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
Zygmunt Mierzejewski

Sekcja Branżowa NSZZ „Solidarność - 80”
przy Przedsiębiorstwach Państwowych „Polmos”
Jarosław Marek Garczewski

Przewodniczący Sekcji Branżowej
NSZZ „Solidarność 80”
przy Przedsiębiorstwach Państwowych „POLMOS”
Jarosław Marek Garczewski

Związek Zawodowy „Kontra”
Krzysztof Fijałkowski

SEKRETARZ
Komisji Kłowej
Związku Zawodowego „KONTRA”
Krzysztof Fijałkowski
Krzysztof Fijałkowski

Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego
Zbigniew Wyrzykowski
ZWIĄZKA ZAWODOWY
PRZEMYSŁU ELEKTROMASZYNOWEGO
V CO PRZEWODNICZĄCY
Zbigniew Wyrzykowski
Zbigniew Wyrzykowski

Wolny Związek Zawodowy „Sierpień - 80”
Dr Gabriel Kraus

G. Kraus
W.Z.Z. **SIERPIEŃ 80**
40-009 Katowice, ul. Warszawska 11
tel. 66.84.30 fax 66.84.30

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”
Kopalni Węgla Brunatnego „Bełchatów”
Ryszard Brzuzy
Komisja Zakładowa
NSZZ „Solidarność” KWB „Bełchatów”
Przewodniczący
Ryszard Brzuzy
Ryszard Brzuzy

WOLNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
SIERPIEŃ 80
w KWB „Bełchatów”
PRZEWODNICZĄCY KOMISJI ZAKŁADOWEJ
Ryszard Brzuzy

07.01.1991

NSZZ „Solidarność - 80” przy Centrali Produktów Naftowych S.A.
Klemens Dziubiński

czł. w łodzi

Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność - 80” Elektrowni „Bełchatów”
Andrzej Górąjek

Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy „SOLIDARNOŚĆ 80”
Elektrowni Bełchatów z/s w Rogowcu
97-400 Bełchatów 5

Konfederacja Związków Zawodowych Przemysłu
Zdzisław Tuszyński

Federacja Zakładowych Związków Zawodowych Pracowników Energetyki
Mikołaj Bernas

F E D E R A C J A
Zakładowych Związków Zawodowych
Pracowników Energetyki
ul. Dąbrowskiego 23
40-032 KATOWICE

PRZEWODNICZĄCY

Mikołaj Bernas
Mikołaj Bernas

Sekcja Krajowej Energetyki NSZZ "Solidarność - 80"
Szczepan Kędziak

Sekcja Krajowa Energetyki
NSZZ "SOLIDARNOSC - 80"
PRZEWODNICZĄCY
Szczepan Kędziak

Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla
Brunatnego NSZZ „Solidarność”
Zdzisław Boksa
SEKCJA KRAJOWA
GÓRNICWA WĘGLA BRUNATNEGO
NSZZ „Solidarność”
PRZEWODNICZĄCY
Zdzisław Boksa

Sekcja Krajowa Związków
Zawodowych Pracowników "CPN" -
FZZPCH
Zdzisław Kędzierski
Johanna Kędzierska

Federacja Związków Zawodowych
Górnictwa Węgla Brunatnego

Federacja Związków Zawodowych
Górnictwa Węgla Brunatnego
PRZEWODNICZĄCY
Lucjan Jakubowski -1-

Sekcja Krajowa Górnictwa, Energetyki i
Paliw Płynnych KNSZZ "Solidarność 80"
Przewodniczący
Szekcji Krajowej
Górnictwa Energetyki i Paliw Płynnych
KNSZZ „SOLIDARNOSC 80”
Zdzisław Orlowski

Federacja Związków Zawodowych Pracowników
Automatyki i Telekomunikacji PKP

FEDERACJA Zw. Zaw. Prac.
Automatyki i Telekomunikacji PKP
inż. Tadeusz Gawin
PRZEWODNICZĄCY

Ranga Krajowy OM 22ZTK
Przewodniczący
Elżbieta Jędrzejewska

Związek Zawodowy Administracji PKP-SFT

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego ZZA-PKP
mgr inż. Marek Bodnarczyk

22P Dorostatus
PRZEWODNICZĄCY
Stanisław Piwoński

Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP

Z.Z. Bud. Komunikacji
Marcin Siatkowski
Przewodniczący Z.Z. 22Br
M...

SEKCJA KRAJOWA
Pracowników Związków Zawodowych
Transportu Kolejowego
76-200 Słupsk, ul. Piłataja 32

*Związek Zawodowy
Pracowników
Transportu Kolejowego
Sekcja Krajowa
ul. Piłataja 32, Słupsk*

* W 1999 r. Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ „Solidarność” odstąpiła od ww. porozumienia.

**SEKCJA KRAJOWA
PRZEMYSŁU TELEELEKTRONICZNEGO
SEKRETARIAT METALOWCÓW**

SIEDZIBA :BYDGOSZCZ :

[adres do korespondencji : ul. Piłicka 6 85-776 Bydgoszcz]

Przewodniczący: Leszek Szmyt, tel. (0-52) 349 11 40; fax (0-52) 349 10 01

Sekretarz: Bartłomiej Soszyński, ul. Okulickiego 7/9, 05-500 Piaseczno; tel.(0-22) 757 13 21.fax(0-22) 756 70 20

Piaseczno dn. 23. 11. 1998r.

Pan Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a
00-050 Warszawa

W związku z kampanią wyborczą, jaka miała miejsce w tym roku w naszym Związku, nastąpiła niezawiniona przez nas przerwa w naszych kontaktach.

Pragnę poinformować Pana, że Rada Sekcji Krajowej podjęła decyzję o kontynuowaniu naszej współpracy. Myślę, że będzie ona pożyteczna dla obu stron, a najbardziej dla rozwoju przemysłu teleelektronicznego.

Ze związkowym pozdrowieniem

**SEKRETARZ SEKCJI KRAJOWEJ
PRZEMYSŁU TELEELEKTRONICZNEGO**

NSZZ Solidarność
Bartłomiej Soszyński
Bartłomiej Soszyński

OGÓLNOKRAJOWE ZRZESZENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH PRACOWNIKÓW RUCHU CIĄGŁEGO

Biuro Główne Warszawa

Adres :

03 - 503 Warszawa
ul. Oszmiańska 20
Regon: 272313900

kierunkowy : 0 - 22
tel/fax: 678 - 23 - 20

NIP: 769 - 12 - 88 - 130

Konto bankowe - PKO S.A. I O/Belchatów 10801297 - 941 - 27006 - 801000 - 111

e-mail: ozzzprc@kki.pl
<http://www.kki.pl/ozzzprc/>

Warszawa, dnia 13.07.1999

BG / 7 / 07 / 99

Polskie Lobby Przemysłowe
Koordynator
Dr Paweł Soroka

W dniu 13.07.1999 Zarząd Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego podjął Uchwałą nr 2/13.07.99 decyzję o ratyfikowaniu treści porozumienia o współdziałaniu z Polskim Lobby Przemysłowym w/s strategicznych branż polskiego przemysłu, tym samym rozpoczynając oficjalną współpracę z PLP.

Z poważaniem

Ogólnokrajowe Zrzeszenie
Związków Zawodowych
Pracowników Ruchu Ciągłego
PRZEWODNICZĄCY

Zbigniew Stępień

Porozumienie Związków Zawodowych •KADRA•

40-032 KATOWICE, ul. Dąbrowskiego 23 tel. 255-24-02; 255-10-17 w. 112, 160 fax: 256-12-93 tel./fax: 255-43-73

PKO BP II O/K-ce 10202326-701907-270-1-111
Nr Regon 003498822

Katowice, 29 maj 2000 r.

L.Dz.222/2000/PZZ-KAD/K

Szanowny Pan
Dr PAWEŁ SOROKA
Koordynator
Polskie Lobby Przemysłowe
Warszawa

Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA” zgodnie z uchwałą Prezydium z dnia 19 kwietnia 2000 r. postanawia przystąpić do Porozumienia o Współdziałaniu w Sprawie Strategicznych Branż Polskiego Przemysłu.

W załączeniu przesyłam odpis uchwały z posiedzenia Prezydium.

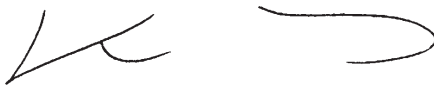
Przewodniczący
Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”

JERZY KULISZ

Katowice, 19 kwiecień 2000 r.

UCHWAŁA nr 4
Prezydium Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”

Prezydium Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA” na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2000 r. postanawia o przystąpieniu do Porozumienia o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu.

**ZWIĄZEK ZAWODOWY MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH W POLSCE
BIURO RADY KRAJOWEJ**

03-734 Warszawa, ul. Targowa 74 (s. E, pok. 04)
tel./fax, (+48 022) 513-36-81, tel. PKP 336-81

RK ZZM 12/02/02

Warszawa, dnia 11.02.2002r.

**Pan
Dr Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego**

Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce potwierdza współdziałanie z PLP. Wierzymy, że w działaniach PLP na rzecz obrony polskiego przemysłu znajdzie się miejsce dla obrony polskiej kolei.

Dotychczas przygotowane wspólnie dwie konferencje nt. alternatywnych rozwiązań restrukturyzacji PKP pokazały, że jest w Polsce wielu ludzi, którym bliski jest problem ratowania polskich kolei.

Liczymy, że jak dotąd głuche na stanowisko PLP i ZZM K w P ekipy rządowe uwzględnią w swojej polityce gospodarczej przedstawiane przez nas rozwiązania i efekt naszych wspólnych działań będzie widoczny.

**ZWIĄZEK ZAWODOWY MASZYNISTÓW
KOLEJOWYCH W POLSCE
PREZYSTENT
Kazimierz Gonfarczyk**

ZWIĄZEK ZAWODOWY DYŻURNYCH RUCHU PKP

RADA KRAJOWA

03 734 Warszawa
tel/fax kol. 33 513

ul. Targowa 74
tel/fax poczt/ 0/22/51 33 513

RK ZZDR PKP Nr 153/2004

Warszawa, dnia 17.02.2004r.

Pan Paweł Soroka
Koordinator

Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14a (pokój 540)
00 – 050 Warszawa

Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP po zapoznaniu się z ustną propozycją przedstawioną przez Pana o podpisaniu Porozumienia o współdziałaniu pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Związkiem Zawodowym Dyżurnych Ruchu PKP w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu, informuje, że Związek jest zainteresowany współpracą z Polskim Lobby Przemysłowym w temacie przyszłości transportu kolejowego.

Pragnę Pana poinformować, że Zgodnie z Uchwałą Nr 15/2004 Rady Krajowej Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu PKP z dnia 16.01.2004 roku, Związek zgłasza wolę nawiązania współpracy z Polskim Lobby Przemysłowym.

Myślę, że nasza współpraca będzie pożyteczna dla obu stron i przyniesie wymierne korzyści dla transportu kolejowego.

Z poważaniem
Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu
Polskich Kolei Państwowych
PRZEWODNICZĄCY
Barbara Komander

Pan
Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
ul. Świętokrzyska 14a (pokój 540)
00 – 050 Warszawa

Rada Krajowa Federacji Zrzeszającej Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz organizacje związkowe zrzeszone w Federacji, po przedstawieniu przez Pana problematyki działania Polskiego Lobby Przemysłowego są zainteresowane współdziałaniem w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu, a zwłaszcza tak trudnej dziedziny jaką jest komunikacja miejska w kraju i państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Pragnę Pana poinformować, że Rada Krajowa Federacji Zrzeszającej Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej na swym Krajowym Zjeździe podjęła jednomyślnie **Uchwałę Nr 5 / 6 / 2004** Krajowego Zjazdu Federacji do podpisania porozumień z Polskim Lobby Przemysłowym na rzecz polskiej gospodarki a także komunikacji miejskiej.

Jesteśmy przekonani, że nasza współpraca będzie pomyślna dla obu stron porozumienia na rzecz polskiej gospodarki i komunikacji miejskiej.

W załączeniu przesyłamy kserokopię uchwały oraz pieczęcie organizacji podejmujących Uchwałę Federacji

Z wyrazami szacunku

Federacja Zrzeszająca Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej

Załącznik nr 1

ADRES
ul. Głogowska 131
60 – 244 Poznań

Siedziba Federacji
Pętla Tramwajowa
Poznań - Górczyn

TEL / FAX
(061) 866 95 09

NIP
729-24-09-129
REGON
471285466

Uchwała nr5161.....2004

Federacja Zrzeszająca Związki Zawodowe Prowadzących
Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej

Darłówka Zachodni 21.06.2004 r

Krajowy Zjazd Członków Federacji uchwała co następuje:

§ 1

UPOWAZNIENIA PRZEWODNICZĄCEGO FEDERACJI DO
PODPISANIA POROZUMIENIA O WSPÓŁPRACY FEDERACJI
I POLSKIM LOBBY PRZEMYSŁOWYM

Głosowanie przeprowadzono w trybie jawnym / tajnym

Ilość organizacji związkowych uprawnionych do głosowania17.....

Ilość głosów „za”16.....
„przeciw”1.....
„wstrzymujących się”

Uchwała wchodzi w życie z dniem 22.06.2004 r

Skład Komisji Skrutacyjnej

Podpisy Komisji

Motuszek Mirosław
Janczak Mirosław
Majdacki Jan

niepotrzebne skreślić.

ZALĄCZNIK DO UCHWAŁY 16/2004

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Kierowców MPK w Jowrowie
Przewodniczący
Mirosław Matuszak

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców
Komunikacji Miejskiej w Górzowie Wilkop.
HENRYK NACZEWICZ

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców
Komunikacji Miejskiej w Górzowie Wilkop.
Andrzej Wójcik

Związek Zawodowy Kierowców
Miejskiego Zakładu Komunikacji
67-500 Kórnik, ul. M. Cieszkowskiej 10
tel./fax 242 89 42, wew. 47, tel./fax 242 80 77
REGON 311063190

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
KIEROWCÓW
Prac. PST TRANSCOR S.A.
PRZEWODNICZĄCY
Tadeusz Wiśniewski

Z-ca Przewodniczącego
ZZKA i MTK w MPK
w Częstochowie Sp. z o.o.
Krzysztof Opalski

Związek Zawodowy Kierowców
Komunikacji Miejskiej
w Oświęcimie
ul. St. Leszczyńskiej 7

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców
i Motocyklistów Komunikacji Miejskiej
w Górzowie Wilkop.
Henryk Kaiser

PRZEWODNICZĄCY
NSZZ Kierowców Autobusowych
Pracowników Przedsiębiorstwa Komunikacji
Miejskiej Sp. z o.o. w Sosnowcu
Dariusz Brzezowski

PRZEWODNICZĄCY
Niezależnego Związku Zawodowego
Kierowców - Pracowników
PKM Jastrzębie Sp. z o.o.
Marek Milewski

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
W KÓRNIKU KPA „KOMBUS” Sp. z o.o.
z siedzibą w Kórniku
Człotowo, ul. Kórnicka 1, 62-035 Kórnik
tel. (061) 6980066, tel./fax (061) 6980661
NIP 777275019, REGON 634539811

ZWIĄZEK ZAWODOWY KIEROWCÓW
KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ
Sp. z o.o. w Głogowie
ul. Rudnicka 30, 67-200 Głogów
tel. (076) 133-0044, 83-294-29
NIP 693-19-40-376, REGON 390739055

Związek Zawodowy Kierowców
Komunikacji Miejskiej i Obsługi
w Puławach
24-100 Puławy, ul. Debliska 2
Tel. (097) 886-67-55
Nr rej. 1433060000000

Federacja
Zrzeszająca Związki Zawodowe
Prowadzących Pojazdy w Komunikacji Miejskiej
w Rzeszowie ul. Piłsudskiego 131
60-244 Poznań, ul. Głogowska 131
tel./fax (061) 866 95 09
NIP 729-24-09-129; REGON 471285466

PRZEWODNICZĄCY
NSZZ Kierowców w MMS Sp. z o.o.
w Skarżymowie-Karłowej
Irena Sz Smolińska

ZWIĄZEK ZAWODOWY KIEROWCÓW
Komunikacji Miejskiej w Lublinie
20-778 Lublin, ul. Piłsudskiego 25
NIP 72-25-00-000
Regon 430455833

NSZZ pracowników
710 - Kórnik.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a.pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
PAŁAC KULTURY I NAUKI
skr. poczt. 24
00-901 Warszawa, tel. 820-00-24, 666-80-39

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ SOLIDARNOŚĆ
ul. Waryńskiego 12. p. A 221
00-421 Warszawa, tel. 825-73-63

POROZUMIENIE OBYWATELSKIE **organizacji społecznych i związków zawodowych** **„Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”** **z dnia 7 września 2004 roku**

Wobec wyzwań przed jakimi stanęła dzisiaj polska nauka, gospodarka, społeczeństwo, a także w związku z ogólnie znanym stanem organizacyjnym, budżetowym i zadłużeniowym Państwa, strony – sygnatariusze niniejszego porozumienia:

1. Polskie Lobby Przemysłowe – reprezentowane przez dr Pawła Sorokę – Koordynatora PLP i prof. Andrzeja Janickiego – Przewodniczącego Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP.
2. Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk – reprezentowany przez mgr Janinę Owczarek – Przewodniczącą Związku i prof. Andrzeja Straszaka – Wiceprzewodniczącego Związku.
3. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – reprezentowana przez dr Janusza Sobieszczańskiego – Przewodniczącego Krajowej Sekcji i dr Piotra Lewandowskiego – Wiceprzewodniczącego Krajowej Sekcji oświadczają wolę:

§ 1

Podpisania z dniem dzisiejszym porozumienia, którego celem jest współdziałanie w wykorzystywaniu pojawiających się szans rozwojowych i w skutecznym rozwiązywaniu kluczowych problemów w obszarze wspólnym nauki, gospodarki i społeczeństwa i ich relacjach wzajemnych – z wykorzystaniem inicjatyw i potencjału strony obywatelskiej w kraju i sieciach międzynarodowych.

§ 2

W szczególności chodzi o:

- stworzenie i systematyczne funkcjonowanie obywatelskiej platformy wymiany myśli i twórczego formułowania problemów i propozycji inicjujących działania własne i odwołujących się do współdziałania strony rządowej i strony samorządowej;
- zapewnienie systematycznego funkcjonowania owej platformy dla dobra nauki, gospodarki i społeczeństwa polskiego w kontekście strategii rozwojowych Unii Europejskiej i partnerów z poza niej;
- wykorzystywanie szans i możliwości powstających w ramach współpracy europejskiej i globalnej z uwzględnieniem metod i sposobów tworzenia efektu synergii;
- opracowywanie strategii i przedłożeń w sferze nauki i rozwoju, kierowanych do organizacji i instytucji pozarządowych, a zwłaszcza przedkładanych stronie rządowej i samorządowej na mocy posiadanego autorytetu i wypracowanego uznania owych stron dla działalności Porozumienia.

§ 3

Porozumienie tworzy swój organ zwany „Radą Porozumienia”. W skład Rady Porozumienia wchodzi sygnatariusze, których podpis został złożony pod tekstem Porozumienia, zwani także założycielami, i naukowe gremium złożone z utytułowanych pracowników naukowych.

§ 4

Przewodniczących samego Porozumienia, a także Rady Porozumienia wybierają ich uczestnicy.

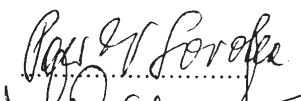
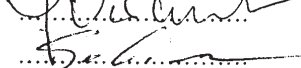
Regulaminy Porozumienia i Rady Porozumienia zostaną opracowane w terminie 2 miesięcy i zostaną zatwierdzone solidar-

nie przez sygnatariuszy tj. osoby podpisujące niniejsze Porozumienie.

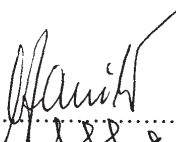
§ 5

Porozumienie ma charakter otwarty, a przystąpienie do niego kolejnych uczestników wymaga uzgodnienia z jego sygnatariuszami.

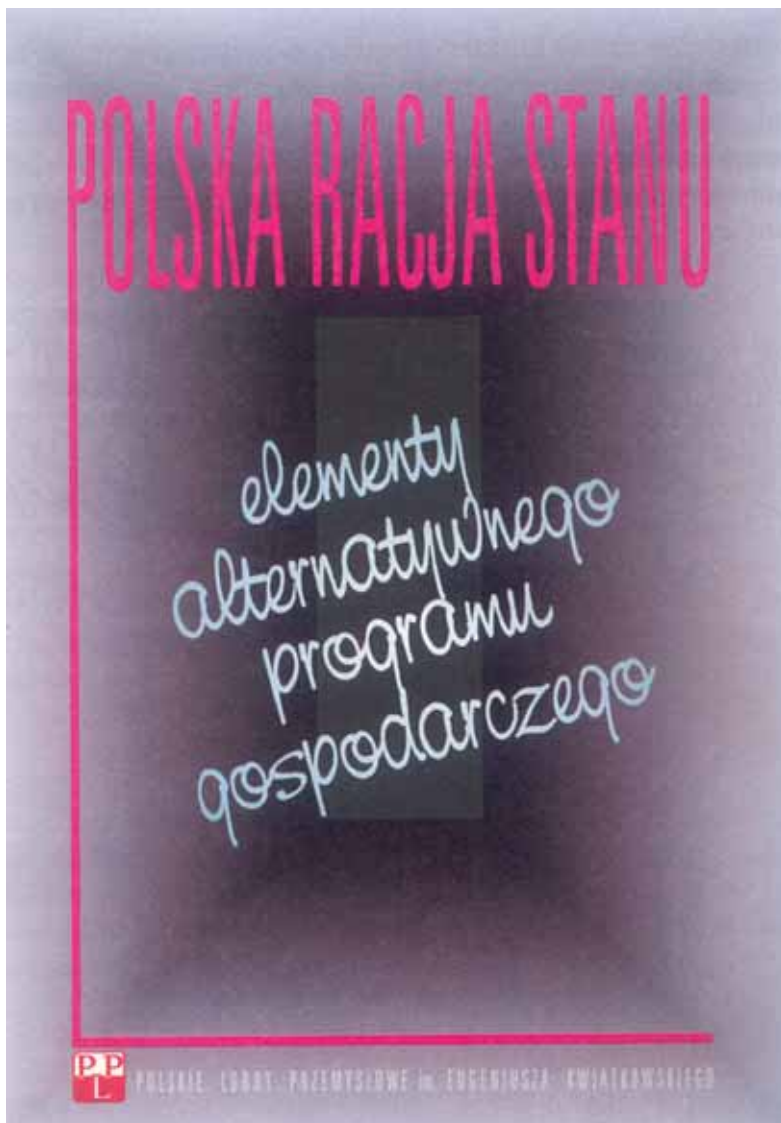
Porozumienie niniejsze zostało podpisane w trzech jedno-brzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej uczestniczącej strony.

1.
2.
3.

PODPISY

Reprodukcja okładki publikacji PLP pt. „Polska racja stanu”
(wydanie z marca 2000 r.), zawierającej elementy alternatywnego programu
gospodarczego, opracowanego przez ekspertów
Polskiego Lobby Przemysłowego

**UROCZYSTOŚĆ DWUDZIESTEJ DRUGIEJ
ROCZNICY POWSTANIA PLP**

i

**III edycja Honorowego Wyróżnienia
Bene Meritus pro Industria Poloniae
(Dobrze Zasłużony dla Polskiego
Przemysłu)**

Jubileusz XXII-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego

21 marca 2015 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

Przybyli na nią: Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra **Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz i płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, oraz posłowie na Sejm RP – Jerzy Polaczek i prof. Jerzy Żyżyński, a ponadto** prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowci i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Powitał ich Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie od marca 2014 roku do marca 2015 roku. Jego wystąpienie poprzedziła prezentacja multimedialna przedstawiająca sylwetkę Patrona PLP Eugeniusza Kwiatkowskiego – wybitnego polityka gospodarczego i męża stanu, budowniczego Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz wystąpienie prof. dr hab. Ryszarda Szczepanika – dyrektora ITWL, który przedstawił działalność i dokonania swojego Instytutu.

Najważniejszą częścią uroczystości XXII-lecia PLP było wręczenie po raz trzeci przyznanych Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „**Bene Meritus pro Industria Poloniae**” (**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**). Kapituła w składzie: **prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałazka (przewodniczący), prof. dr hab. Andrzej Janicki, mgr Kazimierz Łasiewicki, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, inż. Zygmunt Dębiński i Marek Łukaniuk – spośród kandydatów zgłoszonych przez stowarzyszenia, placówki naukowe**

i związki zawodowe – uwzględniając wcześniej ustalone niżej wymienione kryteria wyboru osób zasługujących na Honorowe Wyróżnienie PLP:

- *całokształt dorobku zawodowego,*
 - *znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,*
 - *osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej,*
- podjęła decyzje o przyznaniu w tym roku Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae następującym osobom:**

1. Dr inż. Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni.

2. Mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi -Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A.w Grudziądzu.

3. Prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, przez całe życie zawodowe związanego z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej.

4. Mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – Wiceprzewodniczącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A.

5. Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Modrzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia.

6. Prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu.

7. Prof. dr inż. Zbigniewowi Puzewiczowi- pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o.

8. Prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

Przewodniczący Kapituły prof. dr inż. Tadeusz Gałazka i uczestniczący w jubileuszu PLP Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej

dr Janusz Onyszkiewicz oraz płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, w obecności przedstawicieli instytucji nominujących do Wyróżnienia, wręczyli tegorocznym laureatom wygrawerowane w brązie tablice.

Warto przypomnieć, iż po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae przyznano w 2013 roku pośmiertnie następującym osobom: prof. Janowi Czochralskiemu, prof. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. Sylwestrowi Kali-skiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sen-dzimirowi i prof. Tadeuszowi Sołtykowi.

W kolejnym punkcie uroczystości 22-lecia PLP Wiesław Żółtkowski – współautor (pozostali autorzy to Andrzej Karpiński, Stanisław Paradyś i Paweł Soroka) książek **„Jak powstały i jak upadały zakłady przemysłowe w Polsce”** oraz znajdującej się w druku pt. **„Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji”** przedstawił syntetycznie główne zawarte w nich wnioski.

Po nim wystąpił prof. dr hab. Mirosław Sulek z Uniwersytetu Warszawskiego, który za pomocą narzędzi nowej dziedziny wiedzy – potęgotetrii, ukazał międzynarodową pozycję Polski. Uroczystość wzbogaciła, zademonstrowana przez przedstawicieli starostwa w Zduńskiej Woli, prezentacja poświęcona budowie portu multimodalnego, łączącego magistralę węglową Śląsk-Port Gdynia z pobliską autostradą ekspresową S8. Na zakończenie części programowej dr Stanisław Lipski przedstawił prezentację na temat polskiego grafenu.

Ponadto uczestnicy uroczystości otrzymali kolejny rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego – publikację nr 26, zawierającą opinie, opracowania i stanowiska PLP z roku ubiegłego i początku 2015 roku.

Warto dodać, iż całą imprezę filmowały dwie ekipy telewizji internetowych: Warszawa-Press i Telewizji Internetowej INTER-WIZJA z Białej Podlaskiej.

Uroczystość zamknęła część nieoficjalna, przy stole szwedzkim, podczas której udzielano wywiadów, wymieniano poglądy oraz nawiązywano kontakty i nowe znajomości.

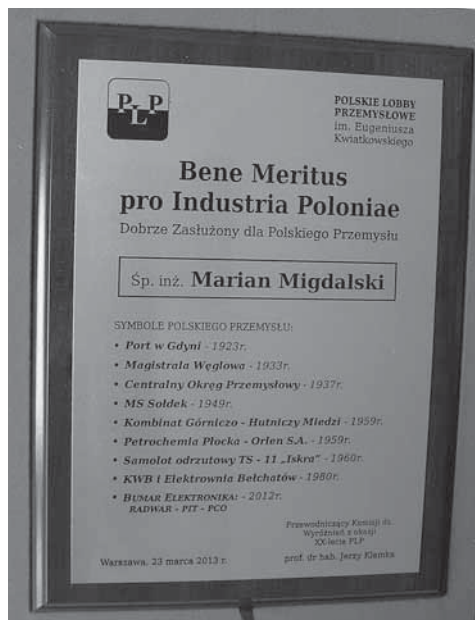
Prof. dr hab. Jerzy Klamka odczytuje komunikat Komisji ds Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego o przyznaniu Honorowych Wyróżnień „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – w dniu 23 marca 2013 (I edycja)

Gen. Waldemar Skrzypczak – wiceminister obrony narodowej wręcza Honorowe Wyróżnienie „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” synowi gen. prof. Sylwestra Kaliskiego (I edycja)

Honorowe wyróżnienie PLP odbiera Andrzej Czochralski
– bratanek prof. Jana Czochralskiego

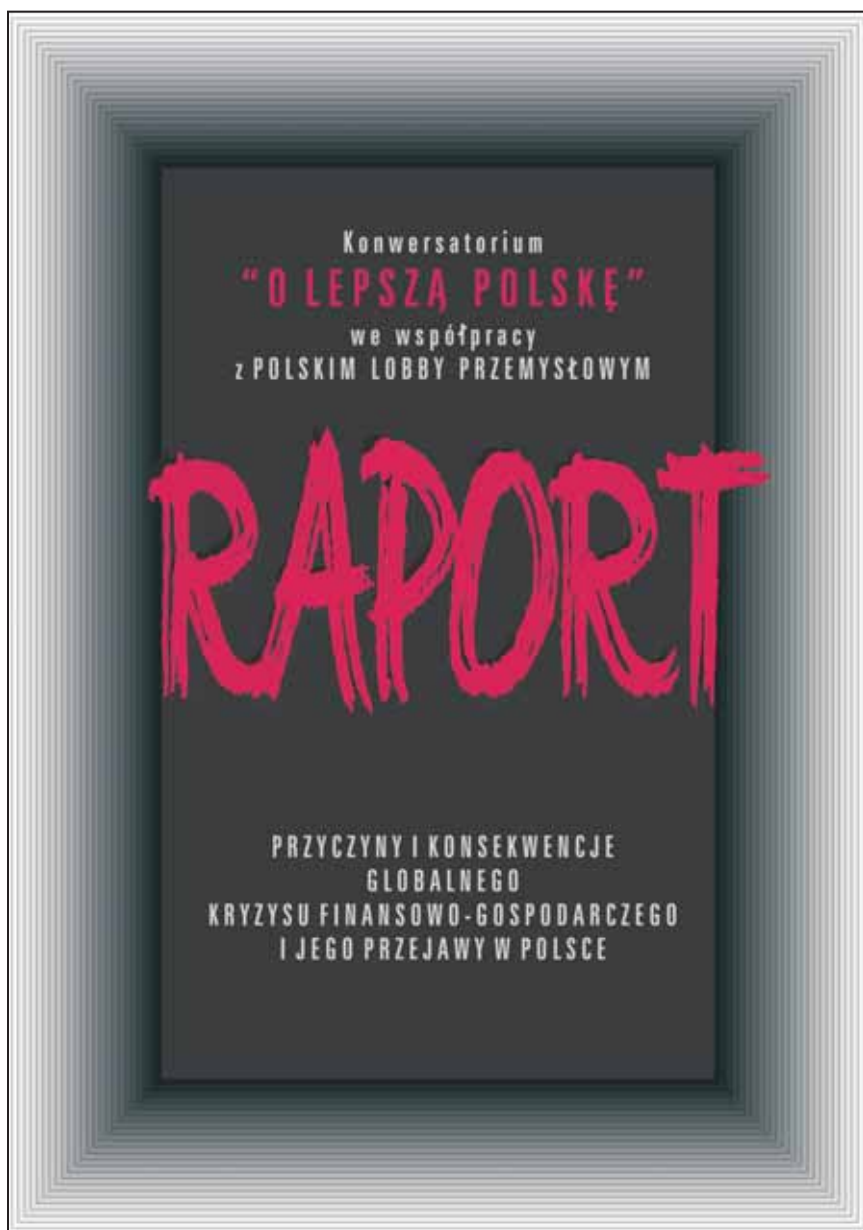
Wygrawerowana tablica Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro
Industria Poloniae” przyznana pośmiertnie inż. Marianowi Migdalskiemu

Honorowe wyróżnienie PLP odbiera Stanisław Sołtyk
– syn prof. Tadeusza Sołtyka – 23 marca 2013 roku

Wyróżnienie Honorowe PLP „Bene Meritus pro Industria Poloniae”
odebrała Marta Sidaway – wnuczka prof. Janusza Groszkowskiego

Okladka Raportu o globalnym kryzysie finansowo-gospodarczym,
wydanego w czerwcu 2011 roku

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

**im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego**

Raport pt.
„Straty w potencjale polskiego przemysłu
i jego ułomna transformacja po 1989 roku.
Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”

Warszawa 2012

Okladka Rocznika PLP zawierającego Raport „Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

**im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego**

**Część druga Raportu
„Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu
finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”**

Warszawa 2013

Okladka Rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego z 2013 roku,
zawierającego część drugą Raportu „Przyczyna i konsekwencje globalnego
kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”

KOMUNIKAT

Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)

Na posiedzeniu władz Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 5 marca 2013 r. zostało ustanowione Honorowe Wyróżnienie przyznawane przez PLP pn. **Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).**

W dniach 26 lutego i 3 marca 2015 roku dwukrotnie zebrała się – powołana przez władze Polskiego Lobby Przemysłowego – Kapituła Honorowego Wyróżnienia, w składzie: prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka (przewodniczący), prof. dr hab. Andrzej Janicki, mgr Kazimierz Łasiewicki, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, inż. Zygmunt Dębiński i Marek Łukaniuk, która wybrała laureatów III edycji Honorowego Wyróżnienia PLP, spośród kandydatów zgłoszonych przez Stowarzyszenia, placówki naukowe i związki zawodowe.

Uwzględniając wcześniej ustalone niżej wymienione kryteria wyboru osób zasługujących na Honorowe Wyróżnienie PLP:

- całokształt dorobku zawodowego,
 - znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,
 - osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej,
- Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu w tym roku Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae**

– Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:

1. **Dr inż. Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, obecnie Doradcy Prezesa CTM S.A., którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.**
2. **Mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi -Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A.w Grudziądzu., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.**
3. **Prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, przez całe życie zawodowe związanego z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej, którego kandydaturę zgłosił Oddział Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji Stowarzyszenia Elektryków Polskich.**
4. **Mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – wiceprzewodniczącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A., którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników wraz ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich – Oddział w Lublinie.**
5. **Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Modrzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.**
6. **Prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.**
7. **Prof. dr hab. Zbigniewowi Puzewiczowi- pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosił Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.**

8. Prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

Honorowe Wyróżnienia PLP zostaną wręczone w dniu 21 marca br. podczas uroczystości 22-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie.

Po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienie „**Bene Meritus pro Industria Poloniae**” – „**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**” zostało przyznane dwa lata temu – z okazji dwudziestej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego – pośmiertnie następującym osobom: *prof. Janowi Czochralskiemu, prof. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sędzimirowi i prof. Tadeuszowi Sołtykowi.*

za zgodność:

Przewodniczący Kapituły
Honorowego Wyróżnienia PLP
prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Laureaci III edycji Honorowego Wyróżnienia PLP w 2015 roku pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae”**. Od prawej: prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, prof. dr hab. inż. Zbigniew Puzewicz, prof. nadzw. dr hab. Tadeusz Pawłowski, gen. dyw. prof. dr hab. Jerzy Modrzewski, mgr inż. Mieczysław Majewski, prof. dr hab. Jerzy Klamka, Marek Bulge (reprezentujący mgr inż. Zdzisława Juchacza), dr inż. Józef Jakubczyk.

Przedstawiciele organizacji nominujących do III edycji Honorowego Wyróżnienia PLP. W środku Doradca Ministra Obrony Narodowej Janusz Onyszkiewicz i Jan Lityński-Doradca Prezydenta RP.

Uczestnicy 22-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych.

**Wystąpienie członka Zarządu powiatu Zduńska
Wola Feliksa Pacewicza podczas uroczystości
XXII-rocznicy powstania Polskiego Lobby
Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 r. na temat
budowy platformy przeładunkowej dla transportu
intermodalnego w pobliżu węzła kolejowego
Karsznice (na trasie legendarnej magistrali
węglowej)**

Bardzo serdecznie witam przedstawicieli Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Związków Zawodowych, prezesów oraz dyrektorów firm i przedsiębiorstw, a także przedstawicieli jednostek badawczo – rozwojowych oraz pracowników naukowych uczestniczących w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego.

Serdecznie dziękuję Panu Profesorowi Pawłowi Soroce za zaproszenia w imieniu swoim i Starosty Zduńskowolskiego. Przyjechaliśmy tutaj z serca Polski, bo bardzo zależy nam na patriotyzmie gospodarczym, który promieniuje w stolicy z Polskiego Lobby Przemysłowego. Jestem orędownikiem tej koncepcji, ponieważ Powiat Zduńskowolski i Miasto Zduńska Wola, będące w centrum Polski mają duży potencjał rozwojowy; jest tu skrzyżowanie dwóch linii kolejowych 131 z linią 14. Funkcjonujący kiedyś węzeł kolejowy w Karsznicach może przynieść rozwój regionu, przy udziale środków z Unii Europejskiej i wykorzystaniu potencjału drogi ekspresowej S8 Wrocław – Warszawa. Mamy wspólny interes z Gdynią, cieszy nas współpraca i odpowiedzialne myślenie o rozwoju gospodarczym magistrali Śląsk – Porty.

W Gdyni w dniu 9 grudnia 2013 r. podpisano porozumienie władz lokalnych i stowarzyszeń obywatelskich pod nazwą „Samorzady dla rewitalizacji magistrali węglowej Śląsk – Porty. W skład konsorcjum weszły gminy i powiaty zainteresowane rewitalizacją linii kolejowej nr 131. Do sukcesu korytarza linii CE65 Bałtyk-Adriatyk potrzebne jest partnerstwo, przygotowania jednostek samorządów terytorialnych, inaczej sam pomysł Komisji Europejskiej może pozostać w planach jedynie na papierze. Budowa magistrali towarowej łączącej górnośląskie zagłębie węglowe z portem morskim w Gdyni była jedną z największych inwestycji transportowych II RP. Otwarta w 1933 r. trasa umożliwiała przewóz węgla bez konieczności tranzytu przez ówczesne terytorium Niemiec. Pozwalało to nie tylko zaoszczędzić na cle przewozowym, ale też skrócić czas transportu. Linia do dziś tworzy podstawowy korytarz przewozu węgla na północ kraju. Nazywamy ją linią Eugeniusza Kwiatkowskiego, który wniósł wielki wkład w budowę magistrali węglowej (Śląsk – Porty).

Inicjatywa nasza mocno wpisuje się w zagadnienia, z jakimi zmagano się podczas konferencji w Gdyni, która odbyła się w poniedziałek, 9 grudnia 2013 r. – Można robić fantastyczne inwestycje w obszarze portu, ale podstawowe pytanie brzmi: jakie wzrastający ruch masowy w portach będzie miał połączenie z resztą kraju? Co dalej z układem drogowym, transportem kolejowym? Musimy otworzyć nowe możliwości dla obsługi kontenerów portu w Gdyni, który operuje największym w Polsce wolumenem towarów kontenerowych kierowanym na rynek Polski.

Zwiększenie na linii 131 parametrów prędkości dla pociągów pasażerskich 160 km/h, a dla pociągów towarowych 120 km/h doprowadzi do rozwoju systemu powiązań międzyregionalnych i regionalnych na podstawowych kierunkach dojazdowych do sieci TEN-T poprzez przebudowę układu do prędkości 160 km/h dla pociągów pasażerskich oraz 120 km/h dla pociągów towarowych. Jestem przekonany, że po modernizacji ruch pociągów towarowych na magistrali się zwiększy. Władze Powiatu Zduńskiej Woli chcą bowiem wykorzystać sąsiedztwo

powstającego niedaleko węzła drogi krajowej nr 12 i drogi ekspresowej S8 i wybudować na terenie dzielnicy Karsznice platformę przeładunkową dla transportu intermodalnego. Będzie ona miała zadanie obsługiwać nie tylko podmioty gospodarcze z zachodniej części województwa łódzkiego, ale też z wielkopolskiego i świętokrzyskiego.

Wyznaczenie miejskiego obszaru funkcjonalnego o charakterze transportowo-przemysłowym na terenie Powiatu Zduńskowolskiego i Powiatu Łaskiego wokół węzła drogi ekspresowej S8 Zduńska Wola Karsznice oraz magistrali kolejowej Śląsk-Porty” będzie realizowane w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013, przy współfinansowaniu ze środków Unii Europejskiej w ramach “Konkursu dotacji na działania wspierające jednostki samorządu terytorialnego w zakresie planowania miejskich obszarów funkcjonalnych”, ogłoszonego przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.

Bardzo serdecznie dziękuję za uwagę.

Uroczystość 22-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 roku. Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik prezentuje projekt polskiego samolotu szkolno-bojowego GROT-2.

Uroczystość 22-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 roku. Wystąpienie prof. dr hab. Mirosława Sułka (z prawej).

Uroczystość 22-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 roku. Wystąpienie Posła na Sejm RP prof. dr hab. Jerzego Żyżyńskiego.

Uroczystość 22-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 marca 2015 roku. Wystawa wydawnictw Polskiego Lobby Przemysłowego.

Uroczystość 22-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.
Od prawej: płk Jerzy Kade, Jerzy Polaczek – Poseł na Sejm RP
i Karol Lewandowski.

KIERUNKI ODBUDOWY I ROZWOJU POLSKIEGO PRZEMYSŁU

EKSPERTYZA

Andrzej Karpiński

OCENA OBECNEGO STANU PRZEMYSŁU W POLSCE PO 25 LATACH JEGO TRANSFORMACJI

Ocena stanu przemysłu w Polsce po 25-leciu przemian ustrojowych związanych z powrotem do systemu kapitalistycznego i gospodarki rynkowej budzi wciąż jeszcze spory i kontrowersje.

1. *Kontrowersje w ocenie obecnego stanu przemysłu*

Jednym z przykładów tych rozbieżności może być z jednej strony artykuł Rafała Wosia w *Polityce* nr 14 pod wymownym tytułem „Kamieni kupa, czyli co się stało z polskim przemysłem”, a z drugiej – replika na ten artykuł Adama Grzeszczaka w nr 15 tego pisma pod tytułem „Przemysł polski ma się całkiem nieźle”¹.

Ta zasadnicza sprzeczność znajduje wyraz w zupełnie innej oficjalnej rządowej ocenie stanu przemysłu w Polsce a różniącej się od niej w sposób jakościowy ocenie szeregu ekspertów². W tej pierwszej rządowej wersji tej oceny wręcz dominuje upatrywanie w przełomie cywilizacyjnym, który niewątpliwie dokonał się w tym okresie, znamion cudu gospodarczego i złotego wieku na miarę epoki Jagiellonów. Całkowicie się tu świadomie pomija lub przemilcza koszt społeczny, jaki musiało za to zapłacić społeczeństwo, a zwłaszcza przeważająca jego część, która nie korzystała z benefi-

¹ „Polityka” nr 14 z 2015 r. str. 21 i „Polityka” nr 15 z 2015 r. str. 32 a także „Polityka” nr 30 z 2015 r. str. 44, 45

² Można wśród nich wymienić m.in. Witolda Kieżuna, Pawła Bożyka, S. Dunin Wąsowicza, Stanisława Długosza, Mathiasa Bortnera, a także autora niniejszego tekstu, a z już nieżyjących ekonomistów Tadeusza Kowalika.

cyjów tych przemian. Szacować ją można w szczytowym momencie na 60-70% całej populacji.

W przeciwieństwie do rządowej oceny niektórzy eksperci, doceniając niewątpliwe sukcesy, których nikt rozumny kwestionować nie może, zwracają jednak uwagę na regres w rozwoju całych sektorów gospodarki i przemysłu w Polsce. A właściwie one będą decydować o przygotowaniu przemysłu do wyzwań przyszłości.

W miarę przenikania tej dyskusji do opinii publicznej narasta więc pytanie, która ze stron ma rację. Wśród bardziej radykalnych obserwatorów i uczestników tej dyskusji pojawia się to pytanie w jeszcze bardziej drastycznej formie: „kto kłamie, rząd czy eksperci?”

Otóż prawda ta jest zbyt skomplikowana, aby na to pytanie odpowiedzieć w jednym zdaniu i jednoznacznie, kto mówi prawdę.

2. Dwie metody oceny wyników przemysłu

Otóż odpowiedź na to pytanie zależy w dużym stopniu od tego przy pomocy jakich metod dokonuje się tej oceny. W analizach przemysłowych na świecie stosuje się zawsze dwie metody.

Pierwsza to oparcie tej oceny na wskaźnikach krótkookresowych – z reguły jednorocznych lub dla kilku lat. Mierzy się je najczęściej stopą wzrostu rocznego lub spadku takich wielkości jak produkcja, eksport, zatrudnienie, zysk czy strata, saldo eksportu i importu, wpływy i wydatki budżetowe, albo nadwyżki lub deficyty w bilansie płatniczym, czyli tempem zmian tych wielkości w skali rocznej. Mogą się one zmieniać czasem z roku na rok, zarówno in plus jak i in minus. Wskaźniki te są jednak bardziej zawodne w okresach dekonunktury lub kryzysu, a właśnie w takim okresie żyjemy.

Z kolei druga metoda opiera tę ocenę na wskaźnikach długookresowych, a więc takich, które nie zmieniają się bardziej radykalnie w ciągu jednego lub kilku lat, ale są bardziej stabilne i ulegają odczuwalnym zmianom dopiero w dłuższych okresach sięgających

10-15 lat. Zalicza się do nich zmiany w strukturze całej produkcji, poziom innowacyjności, poziom techniczny i technologiczny, poziom kwalifikacji itp.

Trzeba się więc zgodzić z poglądem, że „ocena procesów gospodarczych nie może być ograniczona wyłącznie do konstatacji dotyczących poziomu produkcji. Ważne są również procesy przebudowy systemowej i przekształcenia strukturalne”³.

Ponieważ w analizie tego rodzaju dąży się do odpowiedzi na pytanie, jakie zmiany nastąpiły w dziedzinach i procesach, które mogą pobudzić rozwój całej gospodarki jako systemu, nazywa się je czasem „analizą strategiczną”. Wnioski z niej wynikające wykorzystuje się bowiem głównie dla formułowania strategii.

Aby więc obiektywnie sformułować diagnozę syntetyczną i pełną potrzebne są zawsze oceny wskaźników krótkookresowych i długookresowych jednocześnie i pominięcie jednego z nich jest zawsze błędem. Dlatego również w ocenie całego 25-lecia w przemyśle w Polsce i jego stanu obecnego trzeba zastosować obie te metody równocześnie. Zanim podejmę próbę takiej oceny trzeba wydaje się zająć wyraźnie stanowisko wobec ocen skrajnych.

Nie można zgodzić się z tezą o zniszczeniu po 1989 roku przemysłu w Polsce, nawet w rozumieniu przez to przemysłu narodowego, czyli stanowiącego własność krajową, ani też z tezą o upadku, czy też z innymi katastroficznymi ocenami. Mimo wielu niepowodzeń, które nas spotkały w przemyśle, przemysł w Polsce zachował zdolność rozwojową.

Na pewno nie można też zgodzić się z opinią, że kraj jest w ruinie, zwłaszcza, jeżeli chodzi o całą gospodarkę. W niektórych jej obszarach obserwujemy bowiem wręcz skokowy rozwój czasem o charakterze przełomów (budownictwo na wsi, autostrady, supermarkety, infrastruktura teleinformatyczna itp.).

³ J.Kienzler: „Dwudziestolecie międzywojenne: gospodarka i pieniądze”, Edipresse Polska SA, Warszawa 2014, str. 11.

Ale z drugiej strony jest faktem niepodważalnym, że przeważająca część zakładów przemysłowych, które upadły po 1989 roku znajduje się w stanie ruiny. A jest to 1675 zakładów większych o uprzednim zatrudnieniu 100 i więcej osób, a więc co czwarty zakład tej kategorii, istniejący w roku 1989⁴. W tym świetle trzeba odrzucić emocjonalne oceny płynące z różnych inspiracji politycznych i podjąć próbę obiektywnej analizy rzeczywistego stanu przemysłu w Polsce obecnie po pierwszym 25-leciu jego funkcjonowania w nowym systemie.

Zacznijmy od wskaźników krótkookresowych.

3. Sukcesy w przemyśle po 1989 roku

Na pierwszym miejscu znajduje się zawsze tempo wzrostu produkcji, a więc podstawowy miernik rozwoju. Jeżeli przyjąć za 100 poziom produkcji przemysłowej w ostatnim roku Polski Ludowej, to jest w roku 1989, to według oficjalnych danych w roku 2014, czyli po 25 latach, wskaźnik wzrostu osiągnął 235, czyli w rozmiarach realnych, a więc już po wyeliminowaniu wzrostu cen, wolumen produkcji wzrósł w zaokrągleniu 2,4 krotnie.

Oznacza to wzrost w skali rocznej o 3,6%. Nie jest to wynik specjalnie wysoki, czy też szczególnie imponujący. Wiele krajów rozwijających się w tym okresie jak Chiny (ale nie tylko) osiągnęły średnioroczne tempo wzrostu rzędu 6-7%. Jednakże jak na Europę jest to wzrost wyższy niż średni. Należy to uznać za niewątpliwy sukces. Osiągnięto go, bowiem w sytuacji otwartego rynku na konkurencję zagraniczną, czyli w warunkach wielokrotnie trudniejszych niż w gospodarce odciętej od rynku światowego i konkurencji zagranicznej, jaką była gospodarka i przemysł w Polsce Ludowej.

Na pewno tempo takie nie może jednak zaspakajać naszych aspiracji. Nie zapewnia bowiem likwidacji naszego opóźnienia w stosunku do krajów wyżej od nas rozwiniętych w terminie szyb-

⁴ Patrz: A.Karpiński, S.Paradysz, P.Soroka, W.Żółtkowski „Od uprzedemysłowania w PRL do deindustrializacji kraju”, Muza, Warszawa 2015 r.

szym niż jeszcze co najmniej 20-25 lat. Mimo kryzysu z roku 2008 Europa zachodnia rozwijała się w tym 25-leciu w tempie 1-2% średniorocznie, a niektóre kraje jeszcze znacznie szybciej (np. Finlandia, Irlandia, Dania itp.).

Równocześnie trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że w Polsce działały niektóre czynniki napędzające nasz rozwój, które nie występowały w większości krajów Europy. Świadomie przemilcza się je jednak w ocenach rządowych.

1. Na pierwszym miejscu należy tu wymienić przekazy pieniędzy do kraju przez Polaków, którzy wyemigrowali i pracują za granicą. W szczytowym momencie wpływy te przekraczały 25 mld zł rocznie.
2. Polska otrzymywała też dopłaty dla rolników w łącznej wielkości znacznie większej niż w innych krajach Unii i to mimo, że stawka jednostkowa tych dopłat liczona od hektara była w Polsce niższa niż w tamtych krajach. Po prostu dlatego, że w Polsce największa jest liczba ludności rolniczej. Około 40% pracujących w rolnictwie w UE przypada na Polskę.
3. Wreszcie żaden z krajów zachodnich UE nie korzystał w takiej skali jak Polska z funduszy strukturalnych UE

Jeżeli to uwzględnić trzeba zachować więcej rezerwy w ocenie osiągniętego wzrostu produkcji. Na pewno był on też daleki od potencjalnych możliwości.

Wreszcie analitycy przemysłowi w przeciwieństwie do ocen rządowych uwzględniają też nie najbardziej korzystną strukturę osiągniętego przyrostu produkcji. Można bowiem ocenić, że 2/3 tego przyrostu osiągnięto przez zastąpienie produkcji finalnej, czyli dającej gotowe wyroby, montowaniem i konfekcjonowaniem wyrobów gotowych z importowanych surowców i elementów. A to jest znacznie łatwiejsze niż własna produkcja finalna.

Niemniej nie podważa to faktu, że wzrost produkcji w warunkach tak głębokiej zmiany ustroju jest realnym osiągnięciem, z którego możemy być dumni. Zawdzięczamy to wyjątkowej ini-

cjatywności i aktywności naszych przedsiębiorców, którzy pod tym względem często wyprzedzają swoich partnerów z innych krajów.

Drugim osiągnięciem tego 25-lecia, które jest bezsporne i nie może być kwestionowane jest odzyskanie przez przemysł w Polsce zdolności do konkutowania w warunkach otwartego rynku na konkurencję zagraniczną. W 1989 roku w przemyśle przetwórczym wymóg zdolności do konkurencji z zagranicą spełniało nie więcej niż 30% całej produkcji. Stąd wynikał pęd do rozwoju wydobywania i eksportu surowców, gdzie ta konkurencyjność była znacznie większa. Ale i tak poziom konkurencyjności w Polsce nawet w poprzednim systemie był wyższy niż np. w ZSRR, gdzie udział ten szacowano na 8%, czyli jako 3 razy mniejszy. Dzisiaj wymogi konkurencyjności spełnia u nas co najmniej 75-85% produkcji w przemyśle przetwórczym, czyli co najmniej 2-3 razy więcej. Jest to sukces bezsporny i nie do zakwestionowania.

Trzecim, wydaje się największym, sukcesem przemysłu w 25-leciu była całkowita zmiana struktury produkcji, a wręcz jej odwrócenie w kierunku zasadniczego wzrostu udziału zakładów małych i średnich (w skrócie polskim MSP, a angielskim SME) w całej produkcji. Udział tych zakładów zwiększył się z 7% całej produkcji przemysłowej w roku 1989 do prawie 60% obecnie, a liczone zatrudnieniem – odpowiednio z 22% do prawie 60%. Jest to więc obecnie zupełnie już inny przemysł. Dlaczego jest to tak ważne? Oznaczało to bowiem rzeczywistą likwidację niedorozwoju sektora zakładów małych i średnich, charakterystycznego dla Polski Ludowej i ciężącego bardzo ujemnie na naszej produkcji i jej atrakcyjności dla przeciętnego obywatela. Tak głębokiej zmiany i w tak krótkim czasie nie osiągnął żaden z krajów Europy. Udział tych zakładów obecnie nie odbiega już od jego poziomu w krajach najwyżej rozwiniętych na zachodzie Europy. Niestety wydaje się, że nie zawsze uświadamiają to sobie nasi dziennikarze, którzy dalej kontynuują bezrozumną walkę z zakładami dużymi.

Czwartym wielkim osiągnięciem przemysłu w 25-leciu jest zasadniczy wzrost jego orientacji proeksportowej. W 1989 r. eksport stanowił nie więcej niż 18% całej wytwarzanej produkcji. Dziś stanowi on 49-52% tej produkcji, a więc 2-3 krotnie więcej. Jeżeli nawet uwzględnić, że co najmniej 25% tego eksportu stanowi eksport z firm zagranicznych, który w jakiejś części ma charakter obrotu wewnętrznego w ramach korporacji zagranicznych, których filie działają w Polsce, to jednak eksport w samych firmach polskich stanowi już 35-40% całej produkcji, a nie 18%, czyli ponad dwa razy więcej.

Do największych osiągnięć 25-lecia transformacji w przemyśle zaliczyć należy skokowy wzrost wydajności pracy w przemyśle. Wydajność na jednego zatrudnionego wzrosła w ciągu tych 25 lat 3,9 krotnie. Był to największy wzrost wydajności w przemyśle nie tylko w Europie, ale jeden z najwyższych w świecie, chociaż nie następował po tym odpowiednio szybki wzrost płac. Inną już sprawą jest, że spadek zatrudnienia, dzięki któremu osiągnięto tak wysoki wzrost wydajności pracy był w zbyt dużym stopniu (aż w 3/4) wynikiem likwidacji zakładów, a nie wprowadzania nowych bardziej wydajnych technologii w zakładach istniejących do dziś (tylko w 1/4).

Wreszcie do sukcesów zaliczyć należy wzrost poziomu technologicznego produkcji, który w szeregu przypadków miał charakter jakościowego przełomu, czyli przejście na zupełnie inny wyższy poziom technologii.

Wszystkie te sukcesy musimy dostrzegać i powinniśmy się z nich cieszyć. Nie mogą one jednak przesłaniać faktu, że we wskaźnikach długookresowych osiągnięte wyniki w 25-leciu były znacznie gorsze, a co powinno nas szczególnie niepokoić, to fakt, że w niektórych z nich nastąpił regres i to w stosunku do stanu w Polsce Ludowej, który uważaliśmy słusznie za wysoce niedostateczny.

4. Niepowodzenia w przemyśle po 1989 roku

Na pierwszym miejscu należy tu wymienić zmiany struktury branżowej przemysłu. Po poprzednim systemie odziedziczyliśmy wysoce niekorzystną strukturę przemysłu. Największą jej słabością był głęboki niedorozwój przemysłów wysokiej techniki, nawet jak na ówczesnie osiągnięty poziom rozwoju przemysłu w naszym kraju. Ich udział w całej produkcji sięgał około 5%, podczas gdy w rozwiniętych krajach na zachodzie od 10 do 15%. Ale po roku 1989 zamiast poprawić dopuściliśmy do demontażu niektórych sektorów najbardziej rokujących na przyszłość i odgrywających kluczową rolę w procesach modernizacji struktury przemysłu. Należy tu wymienić elektronikę gdzie regres był największy i najbardziej niepokojący. Faktycznie nastąpiła bowiem niemal całkowita likwidacja przemysłowej elektroniki profesjonalnej i przemysłu sprzętu dla telekomunikacji, a te ostatnie należały do przemysłów najbardziej chłonących innowacje. Nie stoją z tym w sprzeczności indywidualne nowatorskie rozwiązania i wynalazki w naszej elektronice. Nie mają one bowiem szans na wdrożenie w skali przemysłowej, właśnie dlatego, że prawie 90% potencjału fabrycznego w tym przemyśle upadło po 1989 roku. Do 2014 roku nie osiągnęliśmy w rezultacie bardziej odczuwalnego zwiększenia udziału przemysłów wysokiej techniki. A ponieważ rozwój tych przemysłów na świecie był w tym okresie wyjątkowo intensywny dystans, jaki nas dzieli w rozwoju tych przemysłów obecnie oraz opóźnienie w stosunku do krajów wysokorozwiniętych pod tym względem jest dziś bardziej odczuwalny niż był w 1989 roku.

Drugie niepowodzenie dotyczy zakładów dużych o zatrudnieniu 1000 i więcej osób, a tym samym największych. Likwidacja tych zakładów po 1989 roku osiągnęła największą skalę w Europie nienotowaną w innych krajach. O ile w szczytowym momencie pracowało w Polsce w tych zakładach 3,2 mln osób, a w ostatnim roku Polski Ludowej jeszcze 2,9 mln, to w roku 2014, a więc po 25 latach transformacji już tylko 0,6 mln, czyli zatrudnienie w nich

zmniejszyło się niemal pięciokrotnie. Jeszcze wyraźniej widać to na udziale tych zakładów w całej produkcji i zatrudnieniu w przemyśle. W Polsce Ludowej udział zakładów dużych i największych należał do najwyższych w Europie i przekraczał 60% i stąd jego zmniejszenie było obiektywnie konieczne i nieuchronne. Jednakże pod wpływem procesów niesterowanych, a żywiołowych, dekoncentracja przemysłu w Polsce dokonała się na skalę nienotowaną w innych krajach Europy. Dzisiaj udział tych największych zakładów w całej produkcji jest najniższy wśród krajów o naszej skali rynku. Obecnie bowiem w tych zakładach pracuje tylko 22% ogółu zatrudnionych w przemyśle. Jest to jeden z najniższych udziałów w Europie, gdzie średnio w tych największych zakładach pracuje dziś 1/3 ogółu zatrudnionych w przemyśle. Dekoncentracja przemysłu w Polsce poszła więc za daleko. Przeciętny Polak nie zdaje sobie jednak sprawy, że wymiana zakładów dużych na małe i średnie dokonała się w największej skali w Europie. Nadmierny bowiem udział zakładów największych zastąpiliśmy głębokim niedorozwojem tych właśnie zakładów. Stwarza to poważne zagrożenia dla przyszłości, które mogą i powinny nas niepokoić. Wynika to co najmniej z 3 przyczyn:

- a) proces globalizacji w gospodarce światowej powoduje obecnie zasadniczy wzrost roli zakładów dużych. Aktualne stało się znowu hasło „big is beautiful”. Zakłady duże mają silniejszą pozycję na rynku światowym, są bardziej odporne na zjawiska dekonjunkury i bardziej konkurencyjne w eksporcie.
- b) wielkie korporacje i koncerny międzynarodowe w procesie globalizacji coraz szerzej wchodzą na rynki lokalne, na których uprzednio dominowały zakłady małe i średnie. W rezultacie dynamiczny w ostatnim 25-leciu XX wieku rozwój zakładów SME po roku 2000 wykazuje objawy zwolnienia i zahamowania tej dynamiki, a nawet regresu w poziomie zatrudnienia w tych zakładach (jak np. w USA). W rezultacie zakłady małe i średnie utraciły swą dynamizującą funkcję w rozwoju całego przemysłu.

- c) zakłady duże i największe są wielokrotnie bardziej innowacyjne niż zakłady małe i średnie. Dysponują bowiem z reguły znacznie bardziej rozwiniętym zapleczem badawczo-rozwojowym, którego nie mają zakłady małe. W Polsce tylko 1% zakładów SME pracuje w oparciu o własne patenty. W rezultacie tych zmian w 25-leciu powstała u nas jedna z najbardziej niesprzyjających procesom innowacyjnym struktura przemysłu w Europie. Jest to taka struktura, w której udział przemysłów o największym popycie na innowacje w całej produkcji jest najmniejszy. Stąd przemysł o takiej strukturze nie generuje popytu na innowacje i ich nie chłonie. Nie rokuje to dobrze na przyszłość.

Trzecim niepowodzeniem w przemyśle w minionym 25-leciu był fakt, że w Polsce na znacznie większą skalę niż w innych krajach Europy wystąpiło zjawisko, które prof. K. Marczewski nazwał „uwstecznieniem struktury”⁵. Należy przez to rozumieć cofnięcie się z wyższego szczebla łańcucha tworzenia wartości dodanej, jakim jest produkcja finalna na niższy jej poziom, jakim jest produkcja elementów do produkcji finalnej, a więc do roli poddostawcy zamiast producenta finalnego.

Czwartym niepowodzeniem było wreszcie dopuszczenie do nadmiernego i szybszego niż w innych krajach wzrostu importu. W rezultacie zależność naszego rynku od importu znacznie wzrosła i osiągnęła poziom znacznie wyższy niż w krajach o naszym potencjale ludnościowym i skali rynku. Rezultatem tego jest jeden z najwyższych wskaźników penetracji naszego rynku wewnętrznego przez towary importowane. Według ostatniego badania z 2006 roku, towary importowane stanowiły 54% całej sprzedaży na naszym rynku wewnętrznym. Ten tzw. wskaźnik penetracji rynku („import penetration ratio”) jest u nas nie tylko wyższy od średniej dla krajów UE, ale ponad dwukrotnie wyższy niż w krajach o podobnej wielkości potencjału demograficznego i skali rynku. Następstwem tego jest dość rzadko występująca i w sumie niekorzystna dla nas sytu-

⁵ „Gospodarka polska 1990-1992” pod redakcją L. Zienkowskiego, Zakład Badań Statystycznych GUS i PAN, Warszawa 1992, s. 120

acja, że na wzroście popytu wewnętrznego w Polsce po 1989 roku więcej skorzystali eksporterzy na rynek polski niż producenci krajowi (2/3 przyrostu popytu wewnętrznego pokrył bowiem import).

Jeżeli uwzględnić te cztery niekorzystne tendencje, to ocena stanu naszego przemysłu wypada znacznie mniej optymistycznie i to mimo bezspornych sukcesów w miernikach krótkookresowych. Mierniki długookresowej sytuacji są jednak ważniejsze, gdyż od nich, jak wspomniano wyżej, zależy przygotowanie przemysłu do potrzeb i wyzwań przyszłości.

Jest jeszcze jeden aspekt niepokojący. Sprzeczność pomiędzy wskaźnikami krótkookresowymi a długookresowymi była w Polsce wyraźnie większa niż w innych rozwiniętych krajach Europy. W tamtych krajach wzrost produkcji i inne wskaźniki krótkookresowe były wprawdzie na ogół gorsze niż w Polsce, ale towarzyszyły im wyraźne i nieprzerwane postępy w zmianach strukturalnych i modernizacyjnych przemysłu. Dlatego ocena rządu nie jest kłamstwem, ale w imię pijaru, czyli poprawy swego wizerunku, nie mówi on całej prawdy i tu popełnia błąd: nie wolno ograniczać oceny 25-lecia tylko do wskaźników krótkookresowych, zwłaszcza w okresie dekoniunktury.

Zdecydowanie nadużywa się w propagandzie rządowej mierników tempa wzrostu, kosztem całkowitego przemilczania znacznie mniej korzystnych mierników zmian strukturalnych długookresowych.

W sumie, chociaż procesy pozytywne krótkookresowe zdecydowanie przeważały nad mniej korzystnie przebiegającymi procesami długoterminowymi to jednak nie można mówić o pełnym sukcesie w samym przemyśle.

5. *Zasięg likwidacji zakładów istniejących w 1988 roku*

W pełni optymistyczną ocenę syntetyczną naszej sytuacji jeszcze bardziej utrudnia fakt, że 2,4-krotnemu wzrostowi całej produkcji w przemyśle towarzyszyła zbyt duża i nadmierna likwi-

dacja już istniejących zakładów przemysłowych. Likwidacja części z nich była wprawdzie nieuchronna, gdyż w poprzednim systemie dostosowane one były do potrzeb gospodarki zamkniętej na konkurencję zagraniczną, a więc w warunkach otwartego rynku straciły rację bytu. Jednakże zasięg tej likwidacji przekroczył dopuszczalne granice, które można by uzasadnić obiektywnie i osiągnął skalę nienotowaną w żadnym z innych krajów, które przechodziły proces transformacji (poza byłą NRD).

Zatrudnienie w przemyśle ogółem zmniejszyło się ze szczytowego jego poziomu w 1980 r. w wysokości 5,2 mln osób do 2,8 mln obecnie (2014 r.). A o spadku tym w 3/4 zdecydowała wspomniana wyżej znacznie wyższa u nas skala likwidacji już istniejących zakładów przemysłowych.

Przeprowadzone w latach 2012-2015 badania nad losami po 1989 roku zakładów przemysłowych istniejących w 1989 roku pozwalają nam obecnie odpowiedzieć w sposób dość precyzyjny na pytanie, na które nauka polska uprzednio nie miała jeszcze odpowiedzi, a mianowicie: „Jaki był rzeczywisty zasięg likwidacji istniejących zakładów przemysłowych?”

Otóż na 6202 większych zakładów przemysłowych, tj. zatrudniających 100 i więcej pracowników, istniejących w 1988 roku, który umownie przyjmujemy za ostatni pełny rok Polski Ludowej, dziś nie istnieje już z nich 1675, czyli 26% ich ogólnej liczby uległo likwidacji lub upadło pod wpływem gry rynkowej.

Jeszcze większy był udział zakładów zlikwidowanych w potencjale przemysłowym mierzonym wartością majątku produkcyjnego, wielkością zatrudnienia i skalą produkcji. Zlikwidowano bowiem zakłady duże i największe. I tak majątek w zlikwidowanych zakładach stanowił 33% całego majątku produkcyjnego w przemyśle istniejącego w roku 1988, w produkcji udział ten wyniósł 34%, a w zatrudnieniu 37%. Oznaczało to utratę prawie 1,8 mln miejsc pracy, co wpłynęło na pogorszenie materialnych warunków życia, licząc łącznie z członkami rodzin, dla około 5 mln osób.

Jeszcze bardziej dramatyczną wymowę ma porównanie potencjału zlikwidowanych zakładów z nakładami na budowę nowych zakładów przemysłowych w 40 leciu Polski Ludowej. Otóż majątek zakładów zlikwidowanych, obejmując nim zarówno zakłady nowe zbudowane w PRL po 1949 roku, jak i starsze, istniejące już przed rokiem 1949 razem, przekraczał 60% nakładów poniesionych na budowę nowych zakładów przemysłowych w całym 40-leciu istnienia Polski Ludowej. Oznaczało to utratę znacznej części efektów wysiłku inwestycyjnego i pracy co najmniej 2 pokoleń pracujących w Polsce Ludowej.

Powstaje więc zasadnicze pytanie, które wymaga odpowiedzi. Czy tak być musiało?

6. Polska deindustrializacja – naturalna czy patologiczna?

Skala likwidacji istniejących zakładów przemysłowych była jak z tego wynika tak duża, że nie można uznać jej za normalny proces działań dostosowawczych do nowych warunków rynkowych, a więc nie można go uznać za przejaw przemysłanej polityki dostosowawczej („adjustment policy”). Skala regresu w poziomie zatrudnienia i roli przemysłu w gospodarce, ale przede wszystkim całkowita dominacja w tym okresie procesów spontanicznych, żywiołowych, przypadkowych, a nawet elementów chaosu była tak radykalna, że można i trzeba mówić o deindustrializacji kraju, a nie tylko o procesach dostosowawczych do nowych warunków w samym przemyśle.

W rezultacie Polska stała się obok Wielkiej Brytanii krajem o najgłębszej deindustrializacji w powojennej Europie. Sytuacja Polski i Wielkiej Brytanii z tego punktu widzenia różni się jednak zasadniczo i całkowicie. Stąd nie wolno utożsamiać naszego procesu deindustrializacji z podobnymi procesami, zachodzącymi na zachodzie w krajach najwyżej rozwiniętych. A taki podstawowy błąd popełniają bardzo często nasi dziennikarze i publicyści. Wynika to z dwóch głównych przyczyn.

1. W Wielkiej Brytanii proces deindustrializacji nosił wszystkie niemal cechy deindustrializacji naturalnej, czyli następował z najwyższej i najbardziej dojrzałej fazy uprzemysłowienia, chociaż wynikał także z błędów popełnionych przez Premier M. Thacher, co jest dzisiaj przedmiotem ostrej krytyki w prasie profesjonalnej na zachodzie, a w tym nawet konserwatywnej. W Polsce proces ten wystąpił w momencie, gdy poziom uprzemysłowienia był wielokrotnie niższy niż w Wielkiej Brytanii i daleki od dojrzałej fazy tego procesu.
2. W Wielkiej Brytanii regres przemysłowy nastąpił w warunkach, gdy wyczerpane już zostały wszystkie wolne zasoby pracy w rolnictwie. W Polsce w chwili wejścia na drogę deindustrializacji istniały nadwyżki wolnego niewykorzystanego potencjału pracy w rolnictwie, a regres w przemyśle jeszcze zwiększył tę nadwyżkę o 0,5-1,0 mln osób. Spowodowane to było powrotem na wieś tzw. „robotniko-chłopów”.

Stąd z rozróżnianych w literaturze 2 podstawowych rodzajów deindustrializacji, a mianowicie naturalnej i przedwczesnej, deindustrializacja w Polsce należała do przedwczesnych i wystąpiły w niej wszystkie cechy patologiczne, przypisywane temu procesowi.

Procesy patologiczne na największą skalę wystąpiły w postaci spekulacji gruntami poprzemysłowymi, zwłaszcza w tych miastach, gdzie ceny gruntów budowlanych były najwyższe. W świetle cytowanych wyżej, przeprowadzonych badań można uznać, że spekulacja gruntami poprzemysłowymi była przyczyną co najmniej 30% nieuzasadnionych likwidacji zakładów, co stawia ją na pierwszym miejscu wśród głównych przyczyn tak rozległej u nas likwidacji zakładów, znacznie większej niż w innych krajach transformacji. Przyczyną dopuszczenia do tej spekulacji było nieuregulowanie tej kwestii aż do dzisiaj włącznie. Zmarnowano w ten sposób wielkie nakłady społeczne na uzbrojenie tych terenów i dostosowanie ich do wymogów uprzedniej działalności przemysłowej. W rezultacie zabrakło ochrony gruntów poprzemysłowych, która w krajach zachodnich była wyjątkowo intensywna.

Na drugim miejscu wśród przyczyn nadmiernej i nieuzasadnionej u nas likwidacji zakładów przemysłowych była znacznie większa skala niż w krajach zachodnich „wrogich przejęć”, czyli likwidacji zakładów zaraz po ich przejęciu przez kapitał zagraniczny w wyniku ich prywatyzacji. Udział tych przejęć był ponad 2-krotnie wyższy niż w krajach UE. Z tej przyczyny uległo likwidacji około 20-25% zakładów gdzie likwidacja ta była nieuzasadniona.

Gdyby udało się nam tak jak niektórym innym krajom transformacji uniknąć tak szerokiej skali likwidacji istniejących zakładów przemysłowych i do tego uwzględniając, że wydajność w przemyśle jest 3-krotnie wyższa niż w rolnictwie oraz 2-krotnie wyższa niż w sektorze usług to:

- Wzrost produkcji przemysłowej mógłby być o $1/4 - 1/3$ wyższy niż rzeczywiście osiągnięty, a tym samym o tyle większe wpływy do budżetu z tego tytułu,
- Bezrobocie byłoby o 1-1,2 mln mniejsze niż obecnie,
- Zarobki w kraju byłyby co najmniej o $1/3$ wyższe niż obecnie,
- Emigracja w obecnej skali byłaby zbędna, a przynajmniej nie tak nieuchronna i nie osiągnęłaby takich rozmiarów, zagrażających już substancji ludnościowej narodu.

W sumie nasza deindustrializacja była wręcz szkodliwa dla ogólnego procesu rozwoju całej gospodarki, a nie tylko dla przemysłu. Wywołała też pewne niebezpieczne procesy w układzie terytorialnym. Najbardziej odczuło ujemne konsekwencje deindustrializacji 5 województw: opolskie, łódzkie, kujawsko-pomorskie, lubuskie i zachodnio-pomorskie. W tych województwach wystąpiły już w dużej skali objawy depopulacji szeregu terenów. Łącznie na obszarze tych 5 województw ludność w ciągu ostatnich 15 lat zmniejszyła się o $1/4$ mln osób. Jeszcze bardziej może nas niepokoić fakt, że wśród ww. województw zagrożonych depopulacją dominują

województwa położone na terenach, które weszły w skład państwa polskiego w 1945 roku, co zagraża procesom ich integracji z resztą kraju. Słusznie pisze o tym prof. M. Drozdowski, jako o zjawisku „depolonizacji” tych terenów⁶

Wreszcie nie można nie dostrzegać, że jeszcze bardziej niepokojące mogą się okazać skutki polskiej deindustrializacji dla naszej pozycji międzynarodowej i na rynku światowym. Po roku 2008 w zasadniczy sposób zmienił się bowiem stosunek do roli przemysłu w nowoczesnym rozwoju gospodarki na świecie. W rezultacie Unia Europejska przyjęła nowy kurs na reindustrializację, w której upatruje szanse dla Europy. W tej sytuacji kontynuacja naszej deindustrializacji musiałaby nieuchronnie odbiegać od trendów globalnych, światowych i nowej strategii Unii jako całości.

W ostatnim okresie, zwłaszcza po wejściu świata w fazę kryzysu globalnego w roku 2008 przedwczesna deindustrializacja stała się również przedmiotem ostrej krytyki nawet w głównym neoliberalnym nurcie ekonomii światowej („mainstream economics”). Odbija się bowiem ujemnie na rozwoju handlu światowego i wprowadza kraje nią objęte w fazę „pułapki średnich dochodów”. Dani Rodrik z Princeton University w USA nazywa ją „przedwczesną utratą przemysłu” („early loss of industry”), a Arvid Bagramenian – główny doradca rządu Indii „przedwczesną nie-industrializacją” („premature non-industrialization”). Jeszcze wielokrotnie większe mogą być jednak ujemne skutki przedwczesnej deindustrializacji dla takich krajów jak Polska. Grozi nam bowiem ugrzęźnięcie już nie tyle w „pułapce średnich dochodów”, ale w niemożliwości wyjścia z „pułapki najniższych dochodów”, bo na takim etapie się znajdujemy. Wyjście z tej niekorzystnej sytuacji może się okazać wybitnie trudne, jeżeli nie wręcz niemożliwe bez przełomu w reindustrializacji.

Z tego, co powiedziano wyżej wynika jednoznaczna najbardziej ogólna diagnoza: kraj nasz przeszedł kurację wstrząsową, któ-

⁶ „Przegląd”, nr 34 z 2015 r., str. 12

ra dała mu powrót do normalnej konkurencyjnej gospodarki oraz przełomy techniczne i cywilizacyjne w wielu dziedzinach, w tym również w przemyśle. Równocześnie jednak stwarza ona zagrożenie dla przyszłości, jeżeli nie zostanie w porę zatrzymany proces deindustrializacji na rzecz przejścia do nowoczesnej reindustrializacji. Teraz jest to jeszcze możliwe, chociaż będzie bardzo trudne.

7. Wnioski na przyszłość dla kraju i regionów

Z przeprowadzonej wyżej analizy nasuwa się kilka zasadniczych wniosków, a mianowicie:

1. Nie wolno ograniczać oceny sytuacji w przemyśle w Polsce tylko do mierników krótkookresowych, jak to w imię pijaru robią kolejne rządy. Trzeba nadać znacznie większe znaczenie zmianom długookresowym niż zmianom krótkookresowym, a więc modernizacji struktury przemysłu dynamizującej procesy innowacyjne. W całej pełni dotyczy to również samorządów, które muszą podjąć w znacznie większej niż dotychczas skali analizę zmian długookresowych.

W tej sytuacji problem uprzemysłowienia województwa czy poziom w nim osiągnięty nie może być uznany za obojętny dla władz samorządowych. Wręcz odwrotnie w ciągu najbliższych 15-20 lat postępowanie w tym zakresie decydować będzie o szansach na przyszłość. Dlatego każde województwo powinno dokonać wnikliwej i głębokiej analizy aktualnego stanu uprzemysłowienia i szans jego rozwoju pod kątem wyciągnięcia strategicznych wniosków i wykorzystania wszelkich szans pobudzenia tego procesu.

2. Stanęliśmy obecnie w obliczu absolutnej konieczności zahamowania procesu deindustrializacji i przejścia do procesów reindustrializacji. Wśród wielu argumentów, które za tym przemawiają najważniejsze znaczenie należy przypisać dwóm. Po pierwsze w przeciwnym przypadku popadniemy w nieuchronną sprzeczność ze strategią Unii Europejskiej. Po drugie bez przełomu w reindustrializacji nie wyjdziemy z pułapki niskich dochodów, co musiałoby oznaczać utrwalenie pauperyzacji naszego społeczeństwa na długie lata.

To, co powiedziano wyżej nie dotyczy tylko kraju ogółem

i wybranych jego terenów. Wręcz przeciwnie, trzeba obecnie szukać możliwości rozwoju przemysłu i tworzenia nowoczesnej bazy produkcyjnej w każdym województwie czy regionie, a nawet powiecie.

3. Paląca staje się potrzeba stworzenia szczególnie korzystnych warunków dla rozwoju dużych zakładów przemysłowych, a to wymaga wsparcia przez państwo i organa samorządowe procesów konsolidacji przemysłu i tworzenia dużych podmiotów w każdym województwie, gdzie istnieją po temu sprzyjające warunki.

W tym celu trzeba wykorzystać:

- wsparcie państwa i samorządów, zwłaszcza w formie niepieniężnej, czyli „white loans” i „soft loans”,
- rozważenie utworzenia kilku wybranych konsorcjów dla upowszechnienia w skali kraju najbardziej nowoczesnych technologii,
- wspieranie rozwoju samorządów gospodarczych na szczeblu branż oraz innych form zrzeszania się producentów w branżach unowocześniających strukturę przemysłu, zwłaszcza jeżeli prowadzą one do rozbudowy zaplecza badawczo-rozwojowego na tym szczeblu.

Istotne znaczenie i korzystny wpływ może mieć także utworzenie Komitetów czy Rad dla reindustrializacji w poszczególnych województwach.

4. Palącym zadaniem staje się rozbudowa „sektora wysokiego” w przemyśle, to jest opierającego swoją konkurencyjność na innowacyjności i nowoczesności, a nie na niskim koszcie pracy. Wymaga to znacznie bardziej aktywnej polityki władz samorządowych w stosunku do parków technologicznych, istniejących w poszczególnych regionach, aż do corocznej kontroli i weryfikacji realizacji przez nie warunków uprawniających je do korzystania ze związanych z tym przywilejów i wycofywanie tych uprawnień, gdy wymogi te nie są spełniane.

5. Konieczne jest podjęcie przez rząd specjalnego programu ochrony potencjału przemysłowego na ziemiach, które weszły w skład państwa polskiego w 1945 roku. Celem tych programów powinno być radykalne zahamowanie procesu „depolonizacji” tych obszarów na rzecz kontynuacji linii na ich polonizację. Wymaga to znacznie szerszego udziału samorządów w realizacji tych programów na tych terenach. Szczególnie ważną formą pomocy powinny być redukcja stopy obciążeń finansowych dla przedsiębiorstw rokujących z tego punktu widzenia pozytywne efekty.
6. Konieczne jest otoczenie szczególną ochroną terenów poprzemysłowych i niedopuszczenie do ich wykorzystywania na działki budowlane bez zapewnienia im szansy ponownego uruchomienia na ich terenie działalności przemysłowej. W prognozach i ofertach województw dla inwestorów zagranicznych na pierwszym miejscu należy lokować już uzbrojone tereny przemysłowe, a nie puste tereny. To zaś wymaga w każdym województwie szczegółowego rozpoznania zasobu gruntów uzbrojonych przemysłowo, a niewykorzystanych na ten cel.

To są więc zupełnie nowe zadania, które nieuchronnie staną przed samorządami, do czego przygotować się muszą już obecnie. Oznaczać to bowiem będzie działania na szerszym froncie niż dotychczas.

Reasumując dotychczasowe rozważania można w konkluzji stwierdzić, że jesteśmy dziś bliscy wyczerpania możliwości konkurencji niską ceną pracy. Kontynuować konkurencji taną pracą już nie można. Groziłoby to bowiem postępującą pauperyzacją społeczeństwa. Albo więc wejdziemy na drogę reindustrializacji opartej na innowacyjności, albo zasadniczemu zmniejszeniu mogą ulec nasze szanse na sukces w przyszłości. To zaś będzie możliwe dopiero, gdy przemysł w Polsce zapewni sobie dostęp do najbardziej opłacalnych segmentów handlu światowego, jakim są wyroby i technologie w przemysłach wysokiej techniki. Warunkiem jest jednak uzyskanie przełomu w innowacyjności. Wymaga to zasadniczej zmiany polityki państwa i samorządów wszystkich szczebli w stosunku do przemysłu w Polsce. Od tego, jak sprostamy temu wyzwaniu, zale-

żeć będzie nasz sukces w przyszłości w nie mniejszym stopniu niż od dalszego rozwoju sektora nowoczesnych usług w naszym kraju.

W najbardziej syntetycznym ujęciu główny problem, przed jakim stoimy w przemyśle wygląda więc tak: albo zahamujemy naszą przedwczesną i patologiczną deindustrializację i wejdziemy na drogę nowoczesnej reindustrializacji, albo nasza droga rozwoju w przemyśle rozejdzie się całkowicie z trendami globalnymi i strategią Unii Europejskiej, co zmniejszyłoby nasze szanse na sukces i sprostanie wyzwaniom III rewolucji przemysłowej, w obliczu której stoi obecnie świat.

31.XII.2015 r.

Andrzej Karpiński

Spotkanie z autorami książki pt. „Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji kraju” w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej w dniu 20 lipca 2015 r. Od lewej: prof. dr hab. Andrzej Karpiński i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

Kierunki odbudowy i rozwoju przemysłu w Polsce proponowane przez Polskie Lobby Przemysłowe

Najważniejszym zadaniem w przemyśle w Polsce jest przejść od przemysłu opierającego swą konkurencyjność na niskim poziomie płac pracowników do przemysłu opierającego konkurencyjność na nowoczesności i innowacyjności swoich wyrobów. Wymaga to przezwyciężenia niedorozwoju tych przemysłów i tych jego ogniw, które mają zasadnicze znaczenie dla modernizacji struktury przemysłu i wymogów przyszłości.

Konieczność nowoczesnej reindustrializacji Polski wynika bezpośrednio z nadchodzącej III fali rewolucji przemysłowej. Już obecnie mamy do czynienia z pierwszymi jej przejawami, wśród których wymienić można choćby: drukarki 3D, roboty szyczące tzw. *robotic sewing mashine*, niekonwencjonalne źródła energii, drony czy choćby dynamiczny rozwój sieci społecznościowych i systemów telekomunikacyjnych. Zauważyć przy tym należy, że tempo upowszechniania nowych technologii jest niespotykane w dotychczasowej historii i zakładać należy, że w przeciągu zaledwie kilku lat zdecydowana większość obywateli krajów rozwiniętych będzie miała do nich nieograniczony dostęp. Wymienione wynalazki zrewolucjonizują dotychczasowe, tradycyjne gałęzie przemysłu takie jak produkcja odzieży, wytwarzanie części zamiennych, transport i logistyka, komunikacja, media, spędzanie wolnego czasu oraz spowodują masowe zwolnienia w sektorach przemysłu opartych o tanią pracę, zwłaszcza w krajach słabo rozwiniętych. Zauważyć przy tym należy, że w ciągu ostatnich 30 lat udział kosztów pracy w ogólnych kosztach produkcji spadł z około 30% do zaledwie 10%. Fakt ten, uwzględniając pogłębiającą się tendencję tego zjawiska, powo-

duje, że opieranie gospodarki na taniej pracy jest nieperspektywiczne i doprowadzi do pogłębiającego się uzależnienia jej od gospodarek krajów wysoko rozwiniętych.

Jednocześnie zagrożenia jakie niosą nowe technologie dla rynku prostej pracy mogą być, o ile zostaną podjęte stosowne działania, dużą szansą dla Polski na reindustrializację. Proces ten może mieć realną szansę powodzenia pod warunkiem rozwiązania czterech głównych kwestii w czasie najbliższych 10 lat:

A. Pierwsza to niedorozwój przemysłów wysokiej techniki, na których wyroby największe jest obecnie zapotrzebowanie rynku światowego, a które w Polsce rozwinięte są trzykrotnie słabiej, niż w krajach rozwiniętych. Należy więc zwiększyć udział przemysłu wysokiej techniki w PKB z 5-6% do co najmniej 10%;

B. Druga to niedorozwój zakładów dużych i największych o zatrudnieniu ponad 1000 osób, które są najsilniejsze w konkurencji na rynkach światowych i w największym stopniu generują innowacje i postęp techniczny, a które w Polsce w wyniku transformacji zostały w największym stopniu zniszczone. W rezultacie Polska stała się krajem największej dekoncentracji przemysłu w Europie i wyjątkowo niesprzyjającej innowacjom struktury przemysłu. Stąd istnieje potrzeba skoncentrowania produkcji przemysłowej w dużych zakładach pracy i zwiększenie ich udziału w zatrudnieniu z 22% do co najmniej 30%;

C. Trzecia to niedorozwój produkcji finalnej, a więc produkcji wyrobów gotowych, która jest znacznie korzystniejsza od montowania i konfekcjonowania wyrobów z elementów importowanych, a tym bardziej od pełnienia roli tylko „poddostawcy”, nadmiernie uzależniającej dany przemysł od rynku odbiorcy. Wskazane zatem jest rozwijanie produkcji finalnej i czerpanie z tzw. „renty innowacyjności”;

D. Czwarta to niedorozwój produkcji krajowej w stosunku do wyrobów importowanych, co daje większe korzyści eksporterom na rynek polski, niż producentom krajowym. To zaś wymaga zwiększenia produkcji własnej w udziale na polskim rynku i, co najmniej, zrównanie go z udziałem produktów importowanych.

Wykonanie powyższych zadań pozwoli w większym stopniu czerpać zyski ze wzrostu gospodarczego nie importerom, lecz krajowym producentom. Jednocześnie ograniczy quasi-kolonialny system powiązań gospodarczych z innymi krajami oraz da większe szanse na wykształcenie się choć kilku polskich marek rozpoznawalnych na całym świecie.

Aby sprostać wymogom przyszłości trzeba równocześnie stworzyć od podstaw lub rozwinąć na nową skalę co najmniej pięć obszarów w przemyśle polskim.

Pierwszy to przemysł wytwarzający urządzenia i sprzęt dla energetyki niekonwencjonalnej, która rozwija się najszybciej na całym świecie.

Drugi to przemysł elektroniki profesjonalnej zniszczony w sytuacji braku polityki przemysłowej na początku transformacji i w procesie żywiołowej i niekontrolowanej prywatyzacji, a mający kluczowe znaczenie dla przyszłości, oraz sektor teleinformatyczny, o kluczowym znaczeniu dla dokonującej się cyfrowej rewolucji przemysłowej.

Trzeci to przemysł ekologiczny wytwarzający sprzęt i materiały dla ochrony środowiska, który jest najszybciej rozwijającym się sektorem w przemyśle światowym w XXI wieku.

Czwarty to przemysł wytwarzający leki i sprzęt dla potrzeb nowoczesnej współczesnej medycyny i ochrony zdrowia.

Piąty to przemysł wytwarzający sprzęt komputerowy i wspierający proces nowoczesnej edukacji.

Dopiero przełom w wymienionych wyżej dziedzinach może stworzyć szanse na sukces reindustrializacji Polski, od czego zależy będzie nasza przyszłość i stworzenie atrakcyjnych i dobrze płatnych nowych miejsc pracy dla młodego pokolenia Polaków, wchodzącego na rynek pracy.

W celu opracowania szczegółów tego programu trzeba powołać małe, najwyżej kilkusobowe zespoły ekspertów (do 5 osób) dla każdego z tych 9 problemów.

Proces reindustrializacji nie będzie jednak możliwy bez szybkiego i znacznego uproszczenia systemu legislacyjnego i skarbowego, ograniczenia liczby instytucji kontrolujących

przedsiębiorców, usprawnienia i przyspieszenia pracy sądów, zmienienia sposobu rozliczania się wykonawców z podwykonawcami, czy choćby zrównania obciążeń jakie ponosi pracodawca względem osób zatrudnionych na różne formy umów.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na konieczność położenia dużego nacisku na promowanie kształcenia młodzieży na kierunkach technicznych, zapewniania im staży i praktyk u producentów dysponujących zaawansowanymi rozwiązaniami technicznymi oraz opieki, zwłaszcza w aspekcie rozwoju kariery i finansowym, nad najbardziej wybitnymi studentami.

Wyjście Polski z pułapki średniego dochodu wymaga również zmiany sposobu wykorzystywania funduszy unijnych. W tym celu niezbędne jest inwestowanie w formy wspierające rozwój innowacyjności i wysokiej technologii kosztem budowy kolejnych niedochodowych portów lotniczych, czy akwaparków. Niemniej jednak nie można zapominać o inwestycjach w rozwój infrastruktury, w tym zapewniającej bezpieczeństwo energetyczne i szeroką autonomiczność gospodarczą kraju (np. budowa dróg ekspresowych i autostrad, przekop przez Mierzę Wiślaną i otwarcie portu w Elblągu). Ważną kwestią jest również określenie maksymalnego poziomu zadłużenia państwa, które nie powodowałoby nadmiernego spowolnienia gospodarczego i utrzymanie dyscypliny finansowej przez zarówno władze centralne jak i samorządowe.

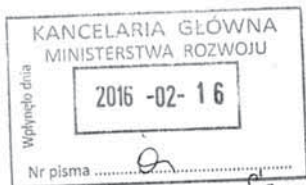
Warszawa, 12 lutego 2016 r.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
 00-050 Warszawa,
 ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
 tel: 22 827-17-68; fax: 22 826-03-54;
 e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Sekretariat
Metalowców NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
 40-286 Katowice,
 ul. Floriana 7/127 tel/fax (32) 25 38 723
 e-mail: biuro@sekretariatmetalowcow.pl

Warszawa, 3 lutego 2016 r.

Szanowny Pan
Mateusz MORAWIECKI
 Wicepremier, Minister Rozwoju

Szanowny Panie Wicepremierze,
 Polskie Lobby Przemysłowe i Sekretariat Metalowców NSZZ SOLIDARNOŚĆ wraz z Sekcją Krajową Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ Solidarność przesyłają w załączeniu swoje Stanowisko w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego.
 Zał.1

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Pawel Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Przewodniczący

Sekretariatu Metalowców NSZZ Solidarność

Szozda

Bogdan Szozda

Przewodniczący Sekcji Krajowej

Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ Solidarność

Krzysztof Andrzejewicz
Krzysztof Andrzejewicz

Otrzymują:

- Pan Andrzej DUDA - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- Pani Beata SZYDŁO - Prezes Rady Ministrów;
- Pan Antoni MACIEREWICZ - Minister Obrony Narodowej;
- Pan Dawid JACKIEWICZ - Minister Skarbu Państwa;
- Pan Paweł SZALAMACHA - Minister Finansów;
- Minister Paweł SOŁOCH - Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- Poseł Michał JACH - Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej;
- Poseł Jerzy MEYSZTOWICZ - Przewodniczący Sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju;
- Senator Andrzej STANISŁAWEK - Przewodniczący Senackiej Komisji Gospodarki i Innowacyjności;
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych;
- Gen. Mieczysław GOCUL - Szef Sztabu Generalnego WP;
- Gen. broni Mirosław RÓŻAŃSKI - Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- Gen. broni Marek TOMASZYCKI - Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- Pan Arkadiusz SIWKO - Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

SEKRETARZ STANU
ZASTĘPCA SZEFA KANCELARII PREZESA
RADY MINISTRÓW

Paweł Szrot

Warszawa, dnia 16 lutego 2016 r.

SPRM.2125.2.1.2016.GG

Pan
Mateusz MORAWIECKI
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju

Szanowny Panie Premierze!

w załączeniu uprzejmie przesyłam według kompetencji, skierowane m.in. do Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło, wspólne stanowisko przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego oraz NSZZ „Solidarność” z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego.

Uprzejmie proszę o analizę ww. wystąpienia, udzielenie – ewentualnie z innymi właściwymi organami – odpowiedzi jego Autorom i przekazanie jej kopii do wiadomości Prezesa Rady Ministrów.

2 powzięciem

MS

Otrzymują:

Pan Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Pani Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji

Do wiadomości:

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
Pan Krzysztof Andraszewicz
Przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”
Pan Bogdan Szozda
Przewodniczący Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”

Polskie Lobby Przemysłowe

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Warszawa, 2 lutego 2016 r.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekretariatu Metalowców oraz Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ SOLIDARNOŚĆ w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego

Polskie Lobby Przemysłowe oraz Sekretariat Metalowców NSZZ SOLIDARNOŚĆ, w najwyższym stopniu zaniepokojone postępującą degradacją polskiego przemysłu elektronicznego, wynikającą w znacznej mierze z likwidacji jego podstawowego elementu, jakim jest przemysł półprzewodnikowy zwracają się z Apelem o podjęcie systemowych działań stwarzających warunki do rewitalizacji tej dziedziny produkcji.

Uważamy, iż rewolucja technologiczna odbywająca się już teraz w obszarze „Przemysłu 4.0” w sposób znaczący przemodeluje dynamikę relacji w globalnym podziale pracy. Przystosowanie się do tej rewolucji jest potrzebą najwyższej wagi zarówno z punktu widzenia przyszłej pomyślności gospodarczej Polski, jak i bezpieczeństwa narodowego. Pasywna obserwacja rewolucji technologicznej sprawi bowiem, iż pogłębiona zostanie zależność rozwojowa Polski w stosunku do krajów lepiej wykorzystujących ‘inteligentne’ przewagi konkurencyjne oparte na wiedzy i własności intelektualnej, zaś powiększająca się luka technologiczna nieodwracalnie zagrozi suwerenności systemu bezpieczeństwa cybernetycznego kraju.

Rewolucja „Przemysłu 4.0” stanie się kluczowym źródłem przewag konkurencyjnych krajów i przedsiębiorstw, wpływającym na konkurencyjność we wszystkich sektorach wytwór-

czych i wielu gałęziach usług. W sercu tej technologicznej zmiany znajduje się przemysł elektroniczny, który zaliczany jest do kluczowych i najszybciej rozwijających się gałęzi gospodarki. Rywalizacja technologiczna w tym zakresie ma fundamentalne znaczenie dla rozwoju, i dlatego mikroelektronika oraz fotonika to dwie z sześciu tzw. kluczowych technologii warunkujących postęp i konkurencyjność na najwyższym poziomie technologicznym (KET – Key Enabling Technologies). Ich wykorzystanie w raz z trzecim KET'em – zaawansowane technologie produkcji – będzie miało istotny wpływ na wielkość wartości dodanej tworzone przez polską gospodarkę. Przede wszystkim warto wskazać, że:

- elektronika stanowi podstawę bardzo wielu grup produktów oraz procesów przemysłowych, których rozwój wymaga ścisłej współpracy z tym sektorem,
- elektronika uzupełniona o automatykę jest kluczowym elementem rozwoju potencjału i kompetencji do robotyzacji i wdrożenia założeń „Przemysłu 4.0”, których wykorzystanie ma bezpośrednie przełożenie na efektywność (konkurencyjność) procesów produkcyjnych,
- Polska ze względu na wysoki potencjał w sektorze IT oraz obecny potencjał przemysłowy, znajduje się w korzystnej sytuacji do rozwinięcia przemysłu elektronicznego (w szczególności elektroniki profesjonalnej) ze znaczną korzyścią dla całej gospodarki,
- znaczenie strategiczne elektroniki dla potencjału obronnego państwa, ze względu na ryzyko związane z zagraniczną produkcją układów elektronicznych i ich potencjalnym wrogiem wykorzystaniem, jest bardzo wysokie.
- kraje dbające o konkurencyjność i efektywność przemysłu dbają o rozwój nowoczesnych technologii mikroelektronicznych. W szczególności po zjednoczeniu Niemiec rząd federalny nie dopuścił do upadku fabryk półprzewodnikowych zlokalizowanych w Dreźnie, lecz je znacząco systematycznie dofinansowywał i dziś Drezno należy do najsilniejszych

w Europie centrów produkcyjnych nowoczesnej mikro- i nanoelektroniki.

Obecnie sektor elektroniczny charakteryzuje się specyfiką znacząco ograniczającą jego rozwój. Ze względu na brak większych polskich firm (większość obecnie działających to montownie zagranicznych koncernów znajdujące się np. w Specjalnych Strefach Ekonomicznych), nie ma liczących się podmiotów, które mogłyby faktycznie napędzać rozwój sektora w ramach całego łańcucha wartości i niejako „pociągnąć” za sobą mniejsze podmioty. Równocześnie wiążące się z tym bariery w dostępie i rozwoju kompetencji – zarówno technologicznych jak i przede wszystkim biznesowych – utrudniają tworzenie oraz dynamiczny rozwój mniejszych firm, które z czasem mogłyby wypełnić tę lukę. Wynika to z faktu, że kluczowe decyzje oraz projekty są lokalizowane poza Polską i tym samym nie dają szansy na rozwój kompetencji polskich zespołów. Z drugiej strony wspomniane braki kompetencyjne są multiplikowane przez strukturę i jakość polskiej edukacji – przede wszystkim na poziomie zawodowym oraz szkolnictwa wyższego. Daleko idące oderwanie od rzeczywistości biznesowej powoduje, że absolwenci nie są wyposażeni w odpowiednie przygotowanie do praktycznego wejścia na rynek zarówno pod względem kompetencji twardych, ale przede wszystkim kompetencji miękkich.

Powyższe przyczyny prowadzą do sytuacji, w której działanie sektora oparte jest przede wszystkim na konkurencyjności wynikającej z niskich kosztów płac i zachęcających do lokowania linii produkcyjnych wymagających stosunkowo ograniczonych kompetencji kadrowych. Model ten wiąże się z bardzo ograniczonymi możliwościami rozwoju kompetencji i nie zachęca do wspierania rozwoju osób o największym potencjale, gdyż pozwala w takim układzie na zachowanie stosunkowo niskiej struktury kosztów. Tym samym realne bezpośrednie (wpływy podatkowe) oraz pośrednie (rozwój gospodarki) przełożenie na sytuację ekonomiczną Polski pozostaje ograniczone.

Dla liderów światowej gospodarki jest jasne, iż rozwój gospodarczy dalszej części tej dekady oraz tego stulecia będzie zdo-

minowany przez zjawiska określane mianem rewolucji „Przemysłu 4.0”. Automatyzacja i robotyzacja procesów przemysłowych, wprowadzanie elementów sztucznej inteligencji w procesie wytwórczym oraz na etapie użytkowania, w znaczący sposób zmienia oblicze gospodarek – od modeli biznesowych firm, po struktury zatrudnienia i nawyki konsumpcyjne. Połowa wartości inwestycji kapitałowych przeprowadzanych przez niemieckie przedsiębiorstwa do roku 2020 będzie związana z wdrażaniem elementów „Przemysłu 4.0”.

Tempo zachodzących zmian jest zagrożeniem, ale również szansą dla naszego kraju, pozwalającą na zdobycie lepszych pozycji konkurencyjnych w obszarach aktywności gospodarczej o najwyższej wartości dodanej, które dotychczas charakteryzowały wysokie bariery wejścia. W naszej opinii Rząd powinien zainicjować i koordynować prace robocze (z udziałem wszystkich interesariuszy i z dostatecznym wsparciem analitycznym) celem dokładnego oszacowania potencjału dostosowawczego polskiego przemysłu elektronicznego do rewolucji „Przemysłu 4.0”. Efektem takich prac powinno być wytyczenie scenariusza docelowego oraz mapy drogowej rozwoju technologii i poszczególnych inicjatyw interesariuszy.

Wykorzystanie oraz znaczące zwiększenie potencjału polskiego przemysłu elektronicznego wymaga konsekwentnej pracy nad jego konkurencyjnością, co obejmuje adaptowanie się z odpowiednim wyprzedzeniem do światowych trendów rynkowych, oparcie go o najnowsze rozwiązania produkcyjne oraz zapewnienie zaawansowanego i efektywnego zaplecza naukowo-badawczego. Skuteczne rozwijanie w kraju najnowszych technologii i ich skuteczne wdrażanie w przemyśle jest kluczowe do generowania wysokiej wartości dodanej dla polskiej gospodarki.

W Polsce po likwidacji w latach 90-tych Naukowo-Produkcyjnego Centrum Półprzewodników CEMI, którego naukową część realizującą opracowywanie nowych konstrukcji i technologii przyrządowych stanowił Instytut Techniki Elektronowej, linie doświadczalne ITE pozostają jedyną w kraju instalacją umożliwiającą opracowywanie i produkcję doświadczalną przyrządów

mikroelektronicznych. Niewystarczające inwestycje w ten obszar są bez wątpienia jedną z przyczyn tego, iż pomimo wielu wysiłków poziom innowacyjności polskiej gospodarki a w szczególności – liczba przedsiębiorstw z obszaru wysokich technologii (Hi-Tech) sytuują Polskę w ogonie Europy. W ITE, po wielu latach zastoju inwestycyjnego udało się pozyskać pewne środki w ramach POIG. Obecnie ITE oczekuje na decyzję o dofinansowaniu w ramach Kontraktu Terytorialnego. Uzyskanie tych środków pozwoli na skompletowanie nowoczesnego sprzętu umożliwiającego zarówno realizację prac badawczo-rozwojowych jak i badań przemysłowych i produkcję pilotową mikrosystemów i sensorów opartych o technologię krzemową.

Równie znaczące i ważne są wspólne działania, budowane na wieloletniej współpracy naukowo-technicznej przedsiębiorstwa PIT-Radwar S.A. z Instytutem Technologii Elektronowej w zakresie podzespołów elektronicznych na bazie GaN, a szczególnego znaczenia nabiera udana inicjatywa PIT-RADWAR skonsolidowania wysiłków najważniejszych instytucji naukowo-badawczych (ośrodki akademickie, placówki PAN, instytuty badawcze) w rozwój technologii azotkowych – tranzystorów i układów scalonych dla radiolokacji i telekomunikacji oraz wysokonapięciowych przyrządów mocy dla energoelektroniki. Na przykładzie podzespołów na bazie azotku galu szczególnie wyraźnie widać, że nie wystarczy rozwijanie technologii materiałowych. Polska dysponuje np. właśnie unikatową w skali światowej technologią wytwarzania objętościowego GaN, jednakże zdyskontowanie tego sukcesu w produkcji przemysłowej wymaga opracowania technologii przyrządowych, bo dopiero przyrządy a często nawet dalej, systemy elektroniczne, są interesujące dla przemysłu. Dopiero dopełnienie pełnego cyklu łańcucha wartości dodanej pozwala na uzyskanie wysokiej efektywności!

Należy jednak zauważyć, że mimo wielomiliardowych nakładów, które były poczynione w ostatnich latach na realizację prac B+R (między innymi w ramach POIG), ich faktyczna efektywność jest bardzo niska i wiąże się z minimalnym przełożeniem na gospodarkę. Wynika to przede wszystkim z faktu, że

brakuje zarówno kompetencji, a nie rzadko również motywacji, aby realizowane w jednostkach naukowo-badawczych prace komercjalizować. Mimo, że często mówi się w kontekście uczelni i instytutów o „szufladach pełnych dobrych technologii”, to wiele z nich było realizowanych bez zrozumienia faktycznych potrzeb rynkowych (więc często im nie odpowiada), bez znajomości specyfiki danych sektorów (więc nie nadaje się do wdrożenia), bez odpowiedniej troski o ochronę wytworzonego IP (więc mogą być już powszechnie stosowane) lub bez woli do współpracy z biznesem, który oczekuje (a ze względu na ryzyko wdrożeniowe często wymaga) aktywnego wsparcia przy implementacji technologii. Dlatego potrzebne jest znaczące zwiększenie liczby dobrych (naukowo i rynkowo) technologii oraz zapewnienie, że będą one skutecznie komercjalizowane przez polski przemysł.

Przezwyciężenie powyższych wyzwań oraz wykorzystanie związanych z tym szans pozwoli na dynamiczny rozwój tego sektora w oparciu o mocne i konkurencyjne fundamenty – kompetencje ludzi. Rozwój polskich przedsiębiorstw w ramach całego łańcucha wartości oraz w ścisłej współpracy gałęzi obronnej (np. PIT-Radwar S.A. z grupy Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) i cywilnej z aktywnym wykorzystaniem potencjału jednostek naukowo-badawczych (np. Instytutu Technologii Elektronowej) i ich projektów, jest celem, którego realizacja pozwoli na skokowe zwiększenie generowanej przez polską gospodarkę wartości dodanej – w szczególności przez wzrost eksportu. Ze względu na obecnie obserwowany spadek konkurencyjności produkcji w Azji i coraz częstsze przypadki „powrotu” produkcji do Europy i USA, dzięki takiemu podejściu polskie firmy miałyby bardzo dobrą okazję do znaczącego zwiększenia swojej obecności na rynkach zachodnich.

Apelujemy o przygotowanie strategicznego programu budowania wspólnej polityki przemysłowej z koncentracją na dziedzinach warunkujących innowacyjność gospodarki. Proponujemy, aby Rząd zainicjował i koordynował prace robocze związane z rozwoju sektora elektronicznego w kon-

tekście mającej miejsce rewolucji technologicznej. Proponujemy następujące kolejne kroki:

Zainicjowanie programu koordynacyjnego, przygotowanie wstępnych analiz dotyczących sektora elektronicznego oraz przygotowanie metodyki zbadania potencjału przystosowania się polskich podmiotów do wykorzystania zmian związanych z wdrożeniem założeń „Przemysłu 4.0” do realiów gospodarczych.

Zainicjowanie okrągłego stołu z rolą koordynacyjną np. Ministerstwa Rozwoju, obejmującego wszystkich istotnych interesariuszy (ministerstwa i agendy rządowe, spółki z udziałem Skarbu Państwa, istotne spółki prywatne, uczelnie i jednostki badawcze na czele z Instytutem Technologii Elektronowej) oraz zapewnienie wsparcia analitycznego dla okrągłego stołu w celu opracowania polityki sektorowej dla przemysłu elektronicznego.

Wytyczenie obszarów problemowych i podział na grupy robocze, celem dopracowania zagadnień.

Praca analityczna nad stworzeniem scenariusza aktywnej adaptacji polskiej gospodarki do rewolucji „Przemysłu 4.0” oraz przełożenie tego scenariusza na mapę drogową wdrożenia inicjatyw technologicznych.

W naszej opinii podjęcie działań leży w interesie polskiego przemysłu elektronicznego i jest zgodne z polską racją stanu, może się również przyczynić do zwiększenia puli doświadczenia Rządu w „miękkiej koordynacji” działań interesariuszy polskiej gospodarki. Polskie Lobby Przemysłowe i Sekretariat Metalowców NSZZ Solidarność wyrażają nadzieję, iż misja i wyznaczone kierunki aktywności Rządu są stworzone właśnie na rzecz przeprowadzania takich potrzebnych Polsce inicjatyw.

Spotkanie w Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Warszawie w dniu 7 stycznia 2016 roku ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Sekretariatu Metalowców i Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność” w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego. Od prawej Krzysztof Mroczkowski, Stanisław Leśniak i prof. Paweł Soroka.

Spotkanie w Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Warszawie w dniu 7 stycznia 2016 roku ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Sekretariatu Metalowców i Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność” w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego. Z prawej: dr inż. Krzysztof Kapera.

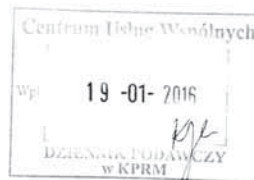

**UDZIAŁ POLSKIEGO PRZEMYSŁU
OBRONNEGO I JEGO ZAPLECZA
BADAWCZO-ROZWOJOWEGO
W MODERNIZACJI SIŁ ZBROJNYCH RP**

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54; **kom:** 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 18 stycznia 2016 r.

Szanowna Pani
Beata Szydło
Prezes Rady Ministrów

Szanowna Pani Premier,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła swoje Stanowisko w sprawie pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej oraz realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Pan Andrzej DUDA	- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- Pan Mateusz MORAWIECKI	- Wicepremier, Minister Rozwoju;
- Pan Antoni MACIEREWICZ	- Minister Obrony Narodowej;
- Pan Dawid JACKIEWICZ	- Minister Skarbu Państwa;
- Pan Paweł SZALAMACHA	- Minister Finansów;
- Minister Paweł SOŁOCH	- Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- Poseł Michał JACH	- Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej;
- Poseł Jerzy MEYSZTOWICZ	- Przewodniczący Sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju;
- Senator Andrzej STANISŁAWEK	- Przewodniczący Senackiej Komisji Gospodarki i Innowacyjności;
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych	
- Gen. Mieczysław GOCUŁ	- Szef Sztabu Generalnego WP;
- Gen. broni Mirosław RÓŻAŃSKI	- Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- Gen. broni Marek TOMASZYCKI	- Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- Pan Arkadiusz SIWKO	- Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

STANOWISKO

Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”

W szczególnym położeniu Polski jako państwa granicznego NATO, położonego nad Morzem Bałtyckim, możliwe zagrożenia z powietrza przemawiają za koniecznością zbudowania nowoczesnego i skutecznego systemu obrony powietrznej, który nie tylko wzmocni suwerenność naszego kraju i jego zdolności obronne, ale jeszcze bardziej zintegruje go z systemem obrony powietrznej NATO. Konieczność realizacji programów „Wisła” i „Narew”, a nawet ich przyspieszenie, wynika z aktualnego stanu naszej obrony powietrznej. Jest on wysoce niezadawalający, a jego możliwości ogniowe z roku na rok zmniejszają się. Podstawę obrony przeciwlotniczej stanowią zestawy rakietowe produkcji radzieckiej z końca lat sześćdziesiątych i początku siedemdziesiątych, których część została już zdemobilizowana. Wzmocnienie potencjału lotniczego obrony powietrznej o samoloty F-16 nie rozwiązuje tego problemu, bo jego użycie ściśle uwarunkowane jest możliwościami bojowymi obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej. Posiadane przeciwlotnicze uzbrojenie rakietowe, posiada ograniczone zdolności do zwalczania współczesnych środków napadu powietrznego i nie posiada zdolności zwalczania pocisków balistycznych.

Mając powyższe na uwadze:

1. Polskie Lobby Przemysłowe uważa, że w przypadku programu budowy nowego systemu obrony powietrznej Polski

możliwe są korzystne z punktu widzenia interesu państwa dwa sposoby pozyskania potrzebnego uzbrojenia. Zestaw przeciwlotniczy i przeciwrakietowy średniego zasięgu „Wisła”, powinien być nabyty z zastosowaniem procedur podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Wybór oferty powinien być dokonany wspólnie przez Siły Zbrojne i Konsorcjum PGZ „Wisła”, które skupia 11 polskich przedsiębiorstw i współpracuje z ośrodkami naukowymi. Wybrana oferta musi spełnić wymagania operacyjne wojska, oraz powinna zapewnić najlepszą współpracę z polskim przemysłem. Zestaw rakiet przeciwlotniczych krótkiego zasięgu „Narew” powinien być wyprodukowany przez polski przemysł, na podstawie zakupu licencji na raketę i jej infrastrukturę dotyczącą programowania i kierowania w locie. Możliwa jest też współpraca przemysłowa i kooperacja w zakresie pracy badawczo-rozwojowej nad raketą i jej otoczeniem. Wyboru rakiety dokonać powinien MON w stosunku do wymagań operacyjnych, a realizować dostawę powinno Konsorcjum PGZ „Narew”.

2. Dlatego w polskim przemyśle obronnym, którego główny potencjał skupiony jest w Polskiej Grupie Zbrojeniowej S.A., z dużym niezadowoleniem i niepokojem została przyjęta decyzja poprzedniego kierownictwa Ministerstwa Obrony Narodowej o wyeliminowaniu z przetargu na system obrony powietrznej „Wisła” polskiego Konsorcjum OPL, którego kooperantem była firma MBDA - producent rakiet ASTER używanych w systemie SAMP/T, oraz międzynarodowego konsorcjum MEADS. Zamiast tego - wskazano na europejskie konsorcjum Eurosam - producenta systemu SAMP/T Mamba i amerykańską firmę zbrojeniową Raytheon z systemem Patriot Nowej Generacji (który na razie nie istnieje). W związku z tym postępowaniem polski przemysł liczył m.in. na transfer technologii rakietowej w ramach offsetu. Poza tym oczekiwano na udzielenie przez oferenta zestawu rakietowego średniego zasięgu pomocy, przy stworzeniu laboratoriów rakietowych i dostarczenia technologii półprzewodnikowych do produkcji nowoczesnych radarów. Poza tym liczo-

no na udzielenie przez oferenta zestawu raketowego średniego zasięgu, pomocy przy stworzeniu - wyposażonego w różne urządzenia testujące stan pocisku i pojemnika transportowo-startowego - ośrodka serwisującego pociski, który na wypadek sytuacji kryzysowych cechowałby się niezależnością. Jednocześnie pozwalałby na panowanie nad rakietą i umożliwiał jej dalszy rozwój.

3. Mając na uwadze procedurę pozyskania zestawów rakietowych obrony powietrznej średniego zasięgu „WISŁA”, zdolnych do zestrzeliwania zarówno samolotów, jak i rakiet balistycznych oraz samosterujących, spółki polskiego przemysłu obronnego wchodzące w skład Konsorcjum Polskiej Grupy Zbrojeniowej „WISŁA” w toku przeprowadzonych analiz wskazały najważniejsze technologie rozwojowe związane z obroną przeciwlotniczą i przeciwrakietową, które z punktu widzenia rozwoju polskiego sektora obronnego stanowią fundament wprowadzania innowacyjnych produktów na wyposażenie Sił Zbrojnych RP. Można bowiem stwierdzić, iż realizując oraz wydając środki budżetowe na program „WISŁA”, poprzez pozyskanie zestawów od dostawcy zagranicznego, oprócz samej polonizacji tego systemu, przemysł krajowy uzyskałby warunki i zaplecze do implementacji licencji, a w efekcie do samodzielnej, w pełnym tego słowa znaczeniu, realizacji programu „NAREW, dotyczącego rakietowych środków obrony powietrznej krótkiego zasięgu. Przełożyłoby się to bezpośrednio na suwerenność eksploatacji, bezpieczeństwo dostaw oraz krajowe wsparcie cyklu życia zestawów raketowych „NAREW”.

4. Polskie Lobby Przemysłowe opowiada się za pozyskaniem, w drodze negocjacji międzyrządowych, jedynie brakującej w kraju technologii raketowej do systemu „NAREW”, a dodatkowo deklaracji ze strony dostawcy głównych elementów systemu „WISŁA” o zapewnieniu polonizacji tego systemu i kooperacji przemysłowej z Polską Grupą Zbrojeniową S.A.. Tym bardziej, że ze względu na możliwość uzyskania efektu syner-

gii w pozyskaniu technologii dla „WISŁY” i NARWI”, zapewnio-
ne zostanie współdziałanie operacyjne obu systemów, w tym
sieciocentryczność. Przy czym przez polonizację przeciwlotni-
czych zestawów raketowych rozumiemy tu nie jako przeniesie-
nie produkcji wybranych elementów do Polski, lecz jako proces
polegający na dostosowaniu - przez polski przemysł obronny -
pozyskiwanych od dostawców zagranicznych przeciwlotniczych
zestawów raketowych do eksploatacji przez cały cykl życia w Si-
łach Zbrojnych RP. Proces polonizacji realizowany będzie w ob-
szarach związanych bezpośrednio z eksploatacją pozyskiwanego
sprzętu w jednostkach wojskowych oraz w zakładach przemy-
słowych stanowiących krajowe zaplecze techniczne i rozwojowe
Wojska Polskiego. W wyniku tak rozumianej polonizacji, pol-
ski przemysł obronny uzyska zdolności w obszarach techniki
i technologii niemożliwe do uzyskania w wyniku prowadzenia
wyłącznie własnych prac badawczo-rozwojowych. Przy czym
polonizacja powinna być procesem ciągłym, realizowanym na
wszystkich poziomach związanych z wykorzystywaniem prze-
ciwlotniczych zestawów raketowych w obszarach eksploatacji
i modyfikacji.

5. Pragniemy zwrócić uwagę, że warto być konsekwentnym
w stawianiu na rodzimy przemysł nie tylko w przypadku pro-
gramu „NAREW”, bowiem istnieje wówczas gwarancja, że już
w fazie badań i produkcji lwia część wydanych pieniędzy powró-
ci do kasy państwa w postaci podatków. Poza tym w kolejnych
dekadach eksploatacji broni, jej obsługa i modernizacja będzie
znacząco tańsza. A w całym cyklu życia skomplikowanych sy-
stemów, utrzymanie ich w sprawności, to nawet trzy czwarte
globalnych kosztów.

6. W przypadku wystąpienia trudności ze sfinansowaniem
jednocześnie obu programów „WISŁA” i „NAREW”, ich reali-
zację należy przesunąć w czasie, nadając priorytet systemowi
„NAREW”, m.in. z uwagi na jego potencjalne możliwości za-
pewnienia obrony zarówno istotnym celom stacjonarnym, jak

i wojskom na polu walki, oraz z powodu bardzo dużego zaangażowania w jego realizację polskiego przemysłu, który już teraz posiada zdolności wyprodukowania wielu elementów tego systemu.

7. Budowę systemu „NAREW” należy powierzyć polskiemu przemysłowi – Konsorcjum PGZ NAREW jako głównemu wykonawcy, by tym samym zbudować w Polsce podwaliny do budowy - we współpracy z partnerem zagranicznym – systemu „WISŁA”.

8. Po wybraniu oferenta zestawów rakiet średniego i krótkiego zasięgu dla sprawnego kierowania programami „WISŁA” i „NAREW” należy w Ministerstwie Obrony Narodowej powołać biuro wraz z zapleczem eksperckim, ściśle współpracujące z Polską Grupą Zbrojeniową S.A. (w składzie biura powinni znaleźć się przedstawiciele PGZ S. A. odpowiedzialni za realizację tych dwóch programów). Uważamy też za celowe stworzenie w naczelnej strukturze dowódczej Sił Zbrojnych RP oddzielnego Inspektoratu Obrony Powietrznej.

Warszawa, 18 stycznia 2016 r.

Spotkanie w dniu 17 listopada 2015 r. w PIT-Radwar S.A. ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. w sprawie wypracowania Stanowiska PLP dotyczącego programów „Wisła” i „Narew”. Od lewej: prof. dr hab. Jerzy Klamka, Zygmunt Dębiński, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka i Krzysztof Trofiniak – członek Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Spotkanie w dniu 17 listopada 2016 r. w PIT-Radwar S.A. ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. w sprawie wypracowania Stanowiska PLP dotyczącego programów „Wisła” i „Narew”.

Wystąpienie Marka Borejko – Dyrektora programów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej w Polskiej Grupie Zbrojeniowej S.A.

Spotkanie w dniu 17 listopada 2016 r. w PIT-Radwar S.A. ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. w sprawie wypracowania Stanowiska PLP dotyczącego programów „Wisła” i „Narew”. Wystąpienie Stanisława Janasa – przewodniczącego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego.

Konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 stycznia 2016 roku, w trakcie której zaprezentowało swoje Stanowisko dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”.
Od lewej: Stanisław Janas, Zygmunt Dębiński, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka i płk Jerzy Kade.

Konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 stycznia 2016 roku, w trakcie której zaprezentowało swoje Stanowisko dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”.
Od lewej przedstawiciele Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A Marek Borejko i płk Marian Wojciechowski.

Konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 21 stycznia 2016 roku, w trakcie której zaprezentowało swoje Stanowisko dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”.

SEKRETARZ STANU
ZASTĘPCA SZEFA KANCELARII PREZESA
RADY MINISTRÓW

Paweł Szrot

Warszawa, dnia 21 stycznia 2016 r.

SPRM.230.5.1.2016.DS

Pan
Antoni MACIEREWICZ
Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

w załączeniu uprzejmie przekazuję według kompetencji, skierowane do Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło, Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie realizacji projektów obrony przeciwlotniczej „Wisła” i „Narew”.

Będę zobowiązany za przekazanie do Sekretariatu Prezesa Rady Ministrów kopii odpowiedzi udzielonej Autorom ww. wystąpienia.

Z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

Pan Paweł SOROKA

Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego

Warszawa, dn. 07.02.2016 r.

**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU**

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA GŁÓWNA WYDZIAŁ I

192/165
2016-02-05

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Fax: (22) 826-03-54

Dotyczy: stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego (PLP) – WISŁA i NAREW.

Szanowny Panie Profesorze

W nawiązaniu do pisma z dnia 18.01.2016 r. w sprawie *Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego* dotyczącego pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW” informuję, że pozyskanie zestawów rakietowych obrony powietrznej traktowane jest jako zadanie priorytetowe w ramach modernizacji Sił Zbrojnych RP, także pod względem maksymalizacji udziału polskiego przemysłu obronnego (PPO) w realizacji tego zadania.

Należy przy tym zauważyć, że nadrzędnym celem działań podejmowanych w resorcie obrony narodowej jest zabezpieczenie potrzeb SZ RP poprzez pozyskanie sprzętu wojskowego spełniającego Wymagania Operacyjne, wynikające m.in. z analizy zagrożeń. W związku z tym, należy wskazać, że decyzje w sprawie pozyskania zestawów WISŁA będą podejmowane na podstawie analiz wielokryterialnych, także z uwzględnieniem korzyści wynikających z oferowanej współpracy przemysłowej.

W odniesieniu do budowy zdolności PPO w ramach pozyskania zestawów WISŁA, które to zdolności mogłyby zostać w późniejszym czasie wykorzystane w trakcie realizacji zadania NAREW, powinno to nastąpić poprzez realizację założeń offsetowych, które opracowane zostały w ścisłej współpracy z przedstawicielami PPO.

Decyzja resortu o pozyskaniu w pierwszej kolejności zestawów WISŁA wynika z analizy potencjalnych scenariuszy zagrożeń i braku zdolności w tym obszarze, czyli zwalczania zagrożeń na dużych wysokościach oraz rakiet balistycznych. Zestawy NAREW, bez wsparcia zestawów średniego zasięgu, nie zapewnią wymaganej osłony ważnym obiektom oraz ugrupowaniom wojsk. Propozycja zmiany priorytetów SZ RP, poprzez

pozyskanie w pierwszej kolejności zestawów NAREW, nie uwzględnia potrzeb generacyjnych SZ RP, natomiast, co zrozumiale, odzwierciedla interes przemysłowy (biznesowy).

W odniesieniu do zestawów NAREW ostateczne rekomendacje dotyczące sposobu ich pozyskania będą mogły być przedstawione po zakończeniu trwającej fazy analityczno-koncepcyjnej oraz oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Rozstrzygnięcia oraz decyzji na poziomie politycznym wymaga kwestia zakresu zaangażowania PPO w realizację tego zadania, z uwzględnieniem potrzeb SZ RP, zdolności przemysłowych, harmonogramu dostaw, a także ryzyka z tym związanego. W tym względzie wolą resortu jest, aby zestawy NAREW pozyskiwane były z jak największym udziałem PPO, który mógłby także pełnić także rolę głównego realizatora programu. Niewątpliwie wymagało to będzie współpracy pomiędzy MON i PPO, jednakże niedopuszczalną w świetle obowiązujących przepisów jest sytuacja, kiedy to PPO jest kreatorem potrzeb obronnych, podczas gdy odpowiedzialność związana z wydatkowaniem środków publicznych pozostaje po stronie resortu obrony narodowej.

Na zakończenie informuję, że propozycje organizacyjne przedstawione w piśmie będą przedmiotem dalszych analiz i konsultacji.

z pismem
Bartosz KOWNACKI

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prezesa Rady Ministrów – fax: 22 694-70-53
2. Minister Obrony Narodowej – SI ARCUS
3. Inspektorat Uzbrojenia – SI ARCUS

R. Maksymiuk (tel. 261-873-353)
Dnia 03.02.2016 r.

**SZEF
SZTABU GENERALNEGO WP**

Warszawa, dn. 2. 02.2016 r.

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

ul. Świętokrzyska 14a

00-050 Warszawa

Dotyczy: stanowiska w sprawie pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej

Szanowny Panie Profesorze!

Na wstępie chciałbym podziękować Panu Profesorowi za zaangażowanie w kwestie bezpieczeństwa militarnego naszego kraju, jak również zapewnić, iż problematyka pozyskania perspektywicznych zestawów raketowych obrony powietrznej i przeciwraketowej jest jednym z priorytetów działania Sztabu Generalnego WP.

Aktualna, skomplikowana sytuacja geopolityczna Polski oraz zauważalny wzrost zagrożenia zewnętrznego wymuszają podjęcie zdecydowanych działań mających na celu podwyższenie zdolności Sił Zbrojnych RP do odparcia ewentualnej agresji.

Po szczegółowym przeanalizowaniu przedstawionego przez Polskie Lobby Przemysłowe „Stanowiska w sprawie pozyskania nowoczesnych technologii...” chciałbym odnieść się do zawartych w nim uwag i rekomendacji.

Kwestia pozyskiwania nowego sprzętu wojskowego uregulowana jest stosownymi decyzjami Ministra Obrony Narodowej¹. Zgodnie z zapisami dokumentów normatywnych Sztab Generalny WP jest odpowiedzialny

¹ Decyzja Nr 72/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie pozyskiwania sprzętu wojskowego i usług dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Decyzja Nr 479/MON z dnia 8 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję w sprawie pozyskiwania sprzętu wojskowego i usług dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

str. 1/2

Szczegółowe wymagania dla przeciwlotniczego i przeciwrakietowego zestawu rakietowego średniego zasięgu oraz przeciwlotniczego zestawu rakietowego bliskiego zasięgu zawierające parametry kluczowe determinujące zaspokojenie potrzeb operacyjnych w obszarze obrony powietrznej i przeciwrakietowej zostały ujęte w dokumencie „Wymagania Operacyjne – edycja 2012”.

Wyrażam przekonanie, że wybrany w toku postępowania prowadzonego przez Inspektorat Uzbrojenia system OP będzie spełniał wymagania Sił Zbrojnych RP, a krajowy przemysł obronny uzyska wymierne korzyści w ramach realizacji programów modernizacyjnych w postaci transferu nowoczesnych technologii.

Ł. povernieciu
[Signature]
generał Mieczysław GOCUŁ

str. 2/2

Polska Grupa
Zbrojeniowa S.A.
z siedzibą w Radomiu

ul. Malczewskiego 24
26-609 Radom
www.pgza.pl

Biuro w Warszawie
ul. Nowy Świat 4a
00-497 Warszawa

tel. (+48) 22 718 43 00
faks (+48) 22 718 43 01
biuro@pgza.pl

PGZ/MM/94/2016

Warszawa, 26 stycznia 2016 r.

Szanowny Pan

Paweł Soroka

Polskie Lobby Przemysłowe

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

W imieniu Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. dziękuję bardzo za przesłanie Państwa stanowiska dotyczącego „pozyskania technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „Wisła „ i „Narew.”

Z uwagą zapoznaliśmy się z Państwa spostrzeżeniami na w/w temat i pragniemy zauważyć, że tezy tam przedstawione dotyczące możliwie dużego udziału polskiej gospodarki, a w szczególności naszej firmy w tym projekcie, jest tożsame z naszą strategią.

Pożądane efekty działań w tych programach wskazanych przez Państwo takich jak: dążenie do wykorzystania programów „Wisła” i „Narew” do transferu i absorpcji nowoczesnej technologii, możliwie duża ilość produkcji ulokowana w naszych zakładach pozyskanie licencji, serwisowanie w okresie eksploatacji, rozwój możliwości badawczych i dalsze wykorzystania technologii jest oczywiście planem strategicznym naszej „Grupy”.

W związku z tym pragnę jeszcze raz podziękować Panu Profesorowi za wyrażone stanowisko, które wpisuje się w nasze działania.

Arkadiusz Siwko

Prezes Zarządu

Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Kapitał zakładowy: 5.322.148.696 zł | Kapitał wpłacony: 5.322.148.696 zł | NIP: 7962963627 | REGON: 147001860
Konto bankowe: PKO Bank Polski S.A. 57 1020 1026 0000 1402 0228 2507
Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIV Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
KRS: 0000489456

**Polskie
Lobby
Przemysłowe**
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Warszawa-Gdynia, 29.06.2015 r.

Szanowny Pan

Tomasz Siemoniak

Wicepremier, Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Wicepremierze,

Rada Budowy Okrętów i Polskie Lobby Przemysłowe przesyłają wspólnie Stanowisko w sprawie instalacji na nowo budowanych okrętach zaawansowanych systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej.

Załącznik

z wyrażeniem zastrzeżeń

Przewodniczący
Rady Budowy Okrętów

M. Janiak
kmdr por. rez. Maciej Janiak

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Bronisław Komorowski
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
- Ewa Kopacz
Prezes Rady Ministrów
- Janusz Piechociński
Wicepremier, Minister Gospodarki
- Andrzej Czerwiński
Minister Skarbu Państwa
- Poseł Stefan Niesiołowski
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Poseł Tadeusz Aziewicz
Przewodniczący Sejmowej Komisji Skarbu Państwa
- Senator Wojciech Skurkiewicz
Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP
- General Mieczysław Gocul
Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. dyw. Mirosław Różański
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. broni Marek Tomaszyci
Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych
- Konradm. Marian Ambroziak
Inspektor Marynarki Wojennej w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych
- Wojciech Dąbrowski
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

[Signature]
07.07.2015

1

Gdynia-Warszawa, 29 czerwca 2015 r.

**Stanowisko
Rady Budowy Okrętów
i Polskiego Lobby Przemysłowego
w sprawie Instalacji na nowo budowanych okrętach
zaawansowanych systemów obrony przeciwlotniczej
i przeciwrakietowej**

Rada Budowy Okrętów (RBO) i Polskie Lobby Przemysłowe (PLP) w trosce o bezpieczeństwo narodowe zamierzają dołożyć wszelkich starań, aby wesprzeć działania Rządu w procesie odbudowy Marynarki Wojennej oraz wykorzystania w pełni jej możliwości w systemie bezpieczeństwa Państwa.

Niepokojące symptomy destabilizacji systemu bezpieczeństwa w rejonie Bałtyku, które daje się obserwować oraz incydenty, jakie miały miejsce w ostatnim czasie, skłaniają do rozważenia możliwości wykorzystania synergii środków będących w dyspozycji poszczególnych rodzajów sił zbrojnych do zabezpieczenia kierunku północno-wschodniego.

Rada Budowy Okrętów i Polskie Lobby Przemysłowe w dobie odbudowy potencjału Sił Morskich RP, ze względu na znaczenie obrony przestrzeni powietrznej kraju z kierunku północnego, uważają, iż okrętowe systemy obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej (OPL i OPRak) powinny stanowić nierozłączny element systemu obrony powietrznej Państwa, funkcjonując w oparciu o jednolity system obserwacji przestrzeni powietrznej, identyfikacji celów i kierowania ogniem, a także okrętowe środki pociski przeciwlotnicze średniego zasięgu, zdolne także do zwalczania pocisków balistycznych i manewrujących.

Silna obrona przeciwlotnicza i przeciwrakietowa okrętów jest niezbędnym czynnikiem umożliwiającym im wykonywanie zadań na Bałtyku, gdyż jest on jednym z najbardziej na świecie

nasyconym środkami lotniczymi akwenem na świecie. Wykorzystanie okrętów w działaniach połączonych z Siłami Powietrznymi i Siłami Lądowymi w zakresie OPL i OPRak przyniesie korzyści polegające na większej elastyczności wykorzystania zasobów całych Sił Zbrojnych w działaniach obronnych. Przykłady realnych korzyści to:

- odebranie swobody operowania lotnictwu nieprzyjaciela wzdłuż Bałtyku i swobodnego wkraczania w przestrzeń powietrzną z tego kierunku;
- osłona Morskiej Jednostki Rakietowej (MJR) przed uderzeniami z powietrza;
- osłona powietrzna Wojsk Lądowych z kierunku morskiego w Połączonej Operacji Obronnej;
- osłona aglomeracji nadmorskich.

Okręty te, niejako przy okazji, mogą być istotnym wkładem do zdolności obronnych NATO. Zgodnie z obecnymi ocenami, przy uwzględnieniu planów krajów sojusznicznych, dla zabezpieczenia przestrzeni powietrznej europejskich członków NATO przed pociskami balistycznymi wymagane są minimum 4 okręty.

Biorąc pod uwagę relację „koszt – efekt” oraz maksymalnie użyteczne wykorzystanie środków budżetu państwa na modernizację sił Marynarki Wojennej, zadaniem pierwszoplanowym powinno stać się pozyskanie jednostek wielozadaniowych, zdolnych do realizacji możliwie szerokiego spektrum misji w czasie pokoju, kryzysu i wojny.

Skupienie wysiłku na jednostkach małych i dedykowanych wąskiemu zakresowi zadań bojowych jest równoznaczne z marnotrawieniem ograniczonych środków budżetowych. Małe okręty cechuje bardzo niski poziom zdolności do przetrwania na współczesnym polu walki. Wynika to z:

- coraz skuteczniejszych systemów rozpoznania włączonych w sieć przesyłania danych;
- ograniczonych zdolności małych okrętów do obrony przed uderzeniami z powietrza, gdyż brakuje na nich miejsca i zapasu wyporności na instalację zaawansowanych systemów obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej;

- braku morskiego lotnictwa uderzeniowego zdolnego do zapewnienia osłony własnych sił okrętowych.

Podsumowując – Rada Budowy Okrętów i Polskie Lobby Przemysłowe stoją na stanowisku, że ze względu na możliwości obrony kraju lub zapewnienia ochrony transportu kluczowych dostaw, Polsce niezbędna jest liczba minimum 3-4 okrętów wielozadaniowych z silną obroną przeciwlotniczą i przeciwrakietową.

Stąd wypływa konieczność weryfikacji konstrukcji jak i proponowanej wyporności, przedstawionej w dialogu technicznym dla okrętów typu Miecznik i przystosowania ich do przyjętych i sprawdzonych standardów w NATO. Czyli zwiększenia proponowanej długości do 100 metrów, do przyjętych długości standardowych okrętów tej klasy państw NATO, tj. 130-140 metrów oraz zmiany wyporności z 1900-2000 na standardową wyporność od 5500 do 6500 ton.

Co do ich liczby pozyskania, optymalnie, dla zapewnienia możliwości długotrwałej realizacji tych zadań jednocześnie liczba ta powinna wynosić 5-7 okrętów.

Biurowo Bezpieczeństwa Narodowego

Dyrektor
Departamentu Zwierzchnictwa
nad Siłami Zbrojnymi

plk dr Jarosław KRASZEWSKI

BBN/DZSZ.1/600/3(2)/16/AA

65/BBN/16

21.01.2016

Warszawa, 21 stycznia 2016 r.

**Pan
Kmdr por. rez. Maciej Janiak
Przewodniczący
Rady Budowy Okrętów**

**Pan
Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego**

Szanowni Panowie

Uprzejmie informuję, że w ostatnich dniach otrzymaliśmy z Kancelarii Prezydenta RP do rozpatrzenia, przygotowane przez Panów w czerwcu ubiegłego roku, wspólne stanowisko w sprawie instalacji na nowo budowanych okrętach zaawansowanych systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej.

Bardzo dziękuję za zainteresowanie powyższym tematem, istotnym z punktu widzenia bezpieczeństwa kraju. Wydaje się, iż przytoczone argumenty dotyczące synergii środków, którymi dysponować powinny Siły Zbrojne RP znajdują uzasadnienie. Niemniej jednak na obecnym etapie zaawansowania programów: budowy systemu obrony powietrznej oraz modernizacji MW RP, przerwanie ich realizacji w celu połączenia, napotkałoby szereg trudności.

Tym niemniej, koordynowanie obydwu programów, jak również możliwość wyposażenia okrętów w systemy OPL i OPRak w przyszłości, jeśli pozwolą na to warunki finansowe, powinny być rozważane przez Ministerstwo Obrony Narodowej jako jedna z potencjalnych opcji.

z p. Janiak
z p. Soroka
**Biurowo Bezpieczeństwa Narodowego
Departament Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi
plk Jarosław Kraszewski
DYREKTOR**

Biurowo Bezpieczeństwa Narodowego

ul. Karowa 10, 00-909 Warszawa, tel. +48 22 695 18 91, faks +48 22 695 18 97
www.bbn.gov.pl e-mail: bbn@bbn.gov.pl

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
AKADEMIA MARYNARKI WOJENNEJ
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA SIŁ POWIETRZNYCH
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA WOJSK LĄDOWYCH
WOJSKOWY INSTYTUT TECHNICZNY UZBROJENIA

ZAPRASZAJĄ
na Ogólnopolską Konferencję Naukową pt.

ODTWORZENIE WOJSK RAKIETOWYCH
W ŚWIEŁE MODERNIZACJI SZ RP
Z UDZIAŁEM POLSKIEGO PRZEMYSŁU
OBRONNEGO I JEGO ZAPLECZA
BADAWCZO-ROZWOJOWEGO

18 Listopad 2015 r. (9.30 - 15.30)
Klub WAT, Warszawa,
ul. Gen. Sylwestra Kaliskiego 25a

Plan konferencji dostępny na stronie :
www.platforma.wat.edu.pl

PROGRAM KONFERENCJI

Rejestracja godz. 9.00 – 9.30

Część I: godz. 9.30 – 12.30

- **Gen. dyw. prof. dr hab. inż. Zygmunt MIERCZYK** – WAT
Prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA – PLP
„Otwarcie konferencji”
- **Gen. broni dr Miroslaw RÓŻAŃSKI** – DG RSZ
„O Wojskach Rakietowych i Artylerii Rakietowej”
- **Gen. broni dr Anatol WOJTAN** – SG WP
„Rozwój WRiA w kontekście ewolucji zadań głębokiego wsparcia ogniowego we współczesnej operacji obronnej”
- **Gen. bryg. Włodzimierz NOWAK** – DPZ MON
„Modernizacja WRiA, praktyczny wymiar realizacji polityki zbrojeniowej resortu obrony narodowej”
- **Plk dr Maciej NIELKE** – DO RSZ
„Rola i miejsce ognia połączonego w targetingu na poziomie strategiczno-operacyjnym”
- **Gen. dyw. Janusz BRONOWICZ** – IWŁ DG RSZ
„Ogień Wojsk Rakietowych i Artylerii wczoraj, dziś i jutro”
- **Krzysztof TROFINIAK** – PGZ S.A.
„Udział PGZ w programach modernizacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem programu modernizacji artylerii”
- **Jan PRZANOWSKI** – WB Electronics
„Rola WB Electronics S.A. w procesie odzyskiwania potencjału WR w SZ RP”

Część II: godz. 13.00-15.30

- **Wiceadm. dr Stanisław ZARYCHTA** – COM KM DO RSZ
„WRiA Marynarki Wojennej, wczoraj i dziś”
- **Bartłomiej ZAJĄC** – HSW S.A.
„HSW S.A. w procesie odzyskania WR SZ RP”
- **Plk dr Jarosław KRASZEWSKI** – ZWRiA IWŁ DG RSZ
„Odtworzenie WR”
- **Maciej MOSKALEWICZ** – MESKO S.A.
„Polonizacja wyrobu Feniks”
- **Plk dr inż. Jacek BORKOWSKI** – WITU
„Analiza zdolności badawczych sprzętu i amunicji artyleryjskiej oraz ograniczeń wynikających z istniejącej infrastruktury poligonowej w świetle realizowanych programów modernizacyjnych WRiA”
- **Gen. bryg. rez. Jarosław WIERZCHOLSKI**
„Tradycja i odzyskanie Wojsk Rakietowych w SZ RP”
- **Prof. nadzw. dr hab. Jerzy STEPIEN** – IMZ
„Innowacyjne technologie opracowane w IMZ i ich implementacja w polskim przemyśle obronnym dla potrzeb Wojsk Rakietowych SZ RP”

Referaty przedstawione podczas konferencji zostaną opublikowane w monografii, która będzie kolportowana podczas konferencji. Rejestracja uczestników odbędzie się w godz. 9.00 – 9.30, kontakt do organizatorów:
• **Paweł SOROKA** (P.P.P.) pawel@p.p.p., info.pl, tel.: 603 425 566,
• **Mariusz KARWALSKI** (WAT) mariusz.karwalski@wat.edu.pl, tel.: 261 837 920.

Zaproszenie

RADA NAUKOWA

Przewodniczący:

gen. dyw. prof. dr hab. Zygmunt MIERCZYK (WAT)

Zastępca Przewodniczącego:

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA (PLP)

Członkowie RN:

plk prof. dr hab. Dariusz KOZERAWSKI (AON)
kmndr prof. dr hab. Tomasz SZUBRYCHT (AMW)
gen. bryg. prof. dr hab. Mariusz WIATR (WSOWL)
gen. bryg. pil. dr hab. Jan RAJCHEL (WSO SP)
prof. dr hab. inż. Krzysztof CZUPRYŃSKI (WAT)
prof. dr hab. inż. Mariusz FIGURSKI (WAT)
prof. dr hab. inż. Józef GACEK (WAT)
plk prof. nadzw. dr hab. Tadeusz SZCZUREK (WAT)
prof. nadzw. dr hab. inż. Ryszard WOŹNIAK (WAT)
gen. dyw. Janusz BRONOWICZ (IWŁ DG)
plk dr Jarosław KRASZEWSKI (ZWRiA IWŁ DG)
plk dr inż. Jacek BORKOWSKI (WITU)
Krzysztof TROFINIAK (PGZ S.A.)
Bartłomiej ZAJĄC (HSW S.A.)
Andrzej PIĄTEK (MESKO S.A.)

KOMITET ORGANIZACYJNY

Przewodniczący:

ppłk dr inż. Piotr SPRAWKA (ZAE WAT)

Członkowie KO:

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA (PLP)
plk dypl. Waldemar JANIĄK (ZWRiA IWŁ DG)
dr Paulina ZAMELEK (PGZ S.A.)
ppłk Mariusz KARWALSKI (ZAE WAT)
dr Ryszard RADZIECHOWSKI (RWV WAT)
Tomasz WOJCIECHOWSKI (WITU)
mgr inż. Jacek BOŻEKO (WML WAT)
ppłk Adam KONDRATOWICZ (ZAE WAT)
ppłk Dariusz KOSZAŁKO (ZAE WAT)
Krzysztof CICHĄŃSKI (WAT)
Janina DANIEC (ZAE WAT)

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

wspólnie

z **AKADEMIĄ OBRONY NARODOWEJ,**
AKADEMIĄ MARYNARKI WOJENNEJ,
WYŻSZĄ SZKOŁĄ OFICERSKĄ
SIŁ POWIETRZNYCH,
WYŻSZĄ SZKOŁĄ OFICERSKĄ
WOJSK LĄDOWYCH
i WOJSKOWYM INSTYTUTEM
TECHNICZNYM UZBROJENIA

zapraszają

Panią / Pana

do uczestnictwa
w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt.

ODTWORZENIE WOJSK
RAKIEOTWYCH W ŚWIELE
MODERNIZACJI SZ RP
Z UDZIAŁEM POLSKIEGO
PRZEMYSŁU OBRONNEGO
I JEGO ZAPLECZA
BADAWCZO-ROZWOJOWEGO

Konferencja odbędzie się
18 listopada 2015 r. (9.30-15.30) w Warszawie
w Wojskowej Akademii Technicznej (kino WAT)
ul. Gen. Sylwestra KALISKIEGO 25a.

ORGANIZATORZY

Polskie Lobby
Przemysłowe

Wojskowa
Akademia Techniczna

Akademia
Obrony Narodowej

Akademia
Marynarki Wojennej

Wyższa Szkoła Oficerska
Sił Powietrznych

Wyższa Szkoła Oficerska
Wojsk Lądowych

Wojskowy Instytut
Techniczny Uzbrojenia

PARTNER STRATEGICZNY

PATRONAT MEDIALNY

Nota informacyjna

Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.

W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.

Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”.

Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizy dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z ana-

lize współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Ponadto organizatorzy pragną zwrócić uwagę na istotną, ciągle wzrastającą rolę nowoczesnych i innowacyjnych technologii, które powinny być wykorzystane w procesie modernizacji technicznej WRiA.

Tematem wiodącym konferencji była kwestia odtworzenia polskich Wojsk Rakietowych, które – po wycofaniu w 2005 roku zestawów produkcji radzieckiej TOCZKA I ŁUNA – przestały praktycznie istnieć. A przecież jeszcze na początku lat 90-tych XX wieku Polska posiadała duży potencjał nowoczesnych wojsk rakietowych zorganizowanych w cztery brygady, złożone zarówno z rakiet operacyjno-taktycznych, jak i taktycznych, o czym mówił w referacie pt. Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych były szef Wojsk Rakietowych i Artylerii gen. brg. Jarosław WIERZCHOLSKI.

Przebieg najnowszych konfliktów militarnych na świecie, w tym ostatnich starć zbrojnych na Ukrainie, potwierdza, iż Polska, jako państwo graniczne NATO, powinna dysponować odpowiednim potencjałem w tym zakresie. Zestawy rakietowe o zasięgu dochodzącym do 300 km mogą poza tym spełniać rolę odstraszającą, stąd należy podkreślić duże znaczenie programu HOMAR, realizowanego przez konsorcjum, na czele którego stoi Huta Stalowa Wola S.A.

Rozwojowi potencjału dydaktycznego ukierunkowanego na potrzeby odtwarzanych Wojsk Rakietowych sprzyjać będzie „Porozumienie o współpracy pomiędzy Wojskową Akademią Techniczną a Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii IWL DGRSZ” podpisane przez rektora-komendanta WAT gen. dyw. prof. dr. hab. inż. Zygmunta MIERCZYKA i szefa Zarządu WRiA płk. dr. Jarosława KRASZEWSKIEGO w dniu 11 grudnia 2014 roku.

W efekcie zrealizowanych wszystkich planowanych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych Siły Zbrojne RP odtworzą Wojska Rakietowe na miarę XXI wieku, a także pozyskają nowoczesne zaplecze techniczne oraz dydaktyczne, kształcące wyso-

ko wykwalifikowaną kadre inżynieryjno-techniczną, o wysokich kompetencjach, zdolną skutecznie wykorzystać wszystkie zalety użytkowanej nowoczesnej techniki raketowej na współczesnym polu walki.

Podczas Konferencji wygłoszone zostały następujące referaty:

- Gen. broni dr inż. Anatol WOJTAN (I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP) – Rozwój wojsk raketowych i artylerii w kontekście ewolucji zadań głębokiego wsparcia ogniowego we współczesnej operacji obronnej;
- Gen. Włodzimierz NOWAK (Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON) – Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii – praktyczny wymiar realizacji polityki zbrojeniowej resortu obrony narodowej;
- Płk dr inż. Maciej NELKE, ppłk mgr inż. Dariusz REWAK (Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych) – ROLA I MIEJSCE OGNIĄ POŁĄCZONEGO W TARGETINGU NA POZIOMIE STRATEGICZNO-OPERACYJNYM;
- Krzysztof TROFINIAK (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) – Udział PGZ w programach modernizacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem programu modernizacji artylerii;
- płk dr Jarosław KRASZEWSKI (Szef Zarządu Wojsk Rakietowych i Artylerii Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych) – ODTWORZENIE WOJSK RAKIETOWYCH,
- Wiceadm. dr Stanisław Zarychta, kmdr por. Michał Pawełka (Centrum Operacji Morskich) – WOJSKA RAKIETOWE I ARTYLERII MARYNARKI WOJENNEJ – W CZORAJ I DZIŚ;
- Gen. bryg. Jarosław Wiercholski – Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych;
- Bartłomiej Zając (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) – Huta Stalowa Wola S.A. w procesie odtworzenia Wojsk Rakietowych SZ RP;
- Jan Przanowski, Piotr Wojciechowski (WB Electronics S.A.) – Rola WB Electronics S.A. w procesie odtwarzania potencjału wojsk raketowych w SZ RP
- Maciej Moskaiewicz, Tomasz Rasztabiga, Marek Młynarczyk, Andrzej Kucharski, Małgorzata Borkowska (Polska Grupa

zbrojeniowa S.A. – MESKO S.A.) -POLONIZACJA WYROBU FENIKS;

- płk dr inż. Jacek BORKOWSKI (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia) – Analiza zdolności badawczych sprzętu i amunicji artyleryjskiej oraz ograniczeń wynikających z istniejącej infrastruktury poligonowej w świetle realizowanych programów modernizacyjnych Wojsk Rakietowych i Artylerii;
- Prof. nadzw. dr hab. Jerzy Stępień (Zakład Technologii Wytwarzania i Aplikacji Wyrobów Instytut Metalurgii Żelaza) – Innowacyjne technologie opracowane w IMŻ i ich implementacja w polskim przemyśle obronnym dla potrzeb Wojsk Rakietowych SZ RP.

Warto dodać, iż wygłoszone referaty zostały zamieszczone w monografii wydanej na konferencję, którą otrzymali jej uczestnicy.

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego” w Klubie WAT w dniu 18 listopada 2015 roku. Wystąpienie Rektora-komendanta Wojskowej Akademii Technicznej Gen. dyw. dr hab. inż. Zygmunta Mierczyka. Z prawej: prof. nadzw. dr hab. Ryszard Woźniak i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego” w Klubie WAT w dniu 18 listopada 2015 roku. Wystąpienie prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki – koordynatora PLP.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił
Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu
obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Wystąpienie
gen. broni dr inż. Anatola Wojtana – I Zastępcy Szefa Sztabu
Generalnego WP.

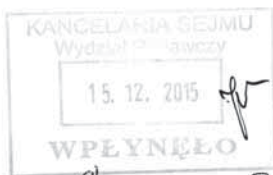

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił
Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu
obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Referat wygłasza płk
dr Jarosław Kraszewski – Szef Zarządu Wojsk Rakietowych i Artylerii
Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 14 grudnia 2015 r.

Pan Posel Michał JACH

**Przewodniczący Sejmowej
Komisji Obrony Narodowej**

Szanowny Panie Posle,

Uprzejmie informujemy, że w dniu 18 listopada br. w Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *„Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”*. Organizatorami konferencji byli: Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, we współpracy z Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.

Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. *„Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”*. W załączeniu przesyłamy wnioski pokonferencyjne jak również monografię zawierającą referaty i komunikaty wygłoszone podczas tej konferencji.

Załącz. nr 1 - wnioski
nr 2 - monografia konferencyjna.

*Z wyrazami szacunku
w imieniu organizatorów*

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

OTRZYMUJĄ:

- Andrzej DUDA
- Beata SZYDŁO

- Prezydent RP;
- Prezes Rady Ministrów

- **Mateusz MORAWIECKI** - Wicepremier, Minister Rozwoju;
- **Dawid JACKIEWICZ** - Minister Skarbu Państwa;
- **Paweł SZALAMACHA** - Minister Finansów;
- **Posel Jerzy MEYSZTOWICZ** - Przewodniczący Sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju;
- **Posel Wojciech JASIŃSKI** - Przewodniczący Sejmowej Komisji Finansów Publicznych;
- **Senator Jarosław RUSIECKI** - Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej;
- **Senator Andrzej STANISŁAWEK** - Przewodniczący Senackiej Komisji Gospodarki i Innowacyjności;
- **Senator Grzegorz BIERECKI** - Przewodniczący Senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

WNIOSKI

z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej nt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”

W dniu 18 listopada 2015 r. w Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. ***Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego***, której organizatorami byli: Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, we współpracy z Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.

Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. *„Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”*.

Autorzy referatów wygłoszonych podczas Konferencji skoncentrowali się m.in. na miejscu i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego – na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych – oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale krajowego zaplecza naukowo-badawczego

i dydaktycznego. Ponadto zwrócili uwagę na istotną, ciągle wzrastającą rolę nowoczesnych i innowacyjnych technologii, które powinny być wykorzystane w procesie modernizacji technicznej WRiA.

Tematem wiodącym konferencji była kwestia odtworzenia polskich Wojsk Raketowych, które – po wycofaniu w 2005 r. zestawów produkcji radzieckiej TOCZKA, a wcześniej ŁUNA – przestały praktycznie istnieć. Jeszcze na początku lat 90-tych XX wieku Polska posiadała duży potencjał nowoczesnych wojsk raketowych zorganizowanych w cztery brygady, złożone zarówno z rakiet operacyjno-taktycznych, jak i taktycznych. Aktualne analizy możliwości środków rażenia, które są w dyspozycji Sił Zbrojnych RP, jednoznacznie wskazują na niedobór zdolności do wykonania głębokich uderzeń ogniowych poza obszarem odpowiedzialności związków taktycznych. W tej sytuacji koncepcja odtworzenia jednostek Wojsk Raketowych w komponencie lądowym – głównym wykonawcy zamiaru Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych – pozwoli na pozyskanie zdolności do wykonania wsparcia ogniowego w ramach głębokich uderzeń ogniowych, na poziomie strategiczno-operacyjnym. Na podstawie wystąpień autorów referatów oraz dyskusji można zaproponować następujące wnioski:

1. Pilną potrzebę odtworzenia w Siłach Zbrojnych RP Wojsk Raketowych potwierdza przebieg najnowszych konfliktów militarnych na świecie, w tym niedawnych starć zbrojnych na Ukrainie. Polska, jako państwo graniczne NATO, powinna dysponować odpowiednim potencjałem w tym zakresie. Dzięki środkom bojowym o krótkim czasie reakcji oraz ich dostępności w niemal każdej sytuacji, Wojska Rakietowe i Artyleria stanowią integralny i główny komponent połączonego wsparcia ogniowego naszych Sił Zbrojnych, co umożliwia rażenie obiektów położonych w głębi operacyjnej przeciwnika, w tym na pełnym morzu. Zestawy raketowe o zasięgu dochodzącym do 300 km, operujące na poziomie strategiczno-operacyjnym, mogą poza tym spełniać rolę odstraszającą, stąd należy podkreślić duże znaczenie progra-

mu HOMAR. Warto też wspomnieć, że Marynarka Wojenna RP wprowadziła w ostatnich latach do swoich struktur - Morską Jednostkę Raketową wyposażoną w rakiety typu NSM o zasięgu 200 km;

2. Należy dążyć do tego, aby realizatorem programów operacyjnych dla Wojsk Rakietowych i Artylerii mógł być polski przemysł przy jednoczesnej zgodności zaproponowanych przez niego rozwiązań z oczekiwaniami wojska. Aktualnie w ramach programu operacyjnego „Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii” realizowane są przez krajowy przemysł obronny m.in. następujące programy:
 - Moduły dywizjonowe REGINA ze 155 mm samobieżną haubicą KRAB;
 - Kompanijne moduły ogniowe 120 mm moździerzy samobieżnych RAK;
 - Dywizjonowe moduły wyrzutni rakiet HOMAR;
 - Dywizjonowy moduł ogniowy 155 mm samobieżnych haubic KRYL;
3. W sytuacji, gdy krajowy przemysł obronny z powodu braku odpowiednich technologii nie jest w stanie zaproponować własnych rozwiązań spełniających wymagania wojska, to niezwykle istotne jest wówczas zagwarantowanie krajowym przedsiębiorstwom szerokiej współpracy przemysłowej z partnerem zagranicznym posiadającym odpowiednie technologie (poprzez offset lub licencję) oraz zapewnienie szerokiego transferu technologii (ważnych z punktu widzenia rozwoju polskiego przemysłu obronnego), które miałyby wpływ na pozyskanie nowych możliwości i osiągnięcie konkurencyjności na rynkach międzynarodowych. W uzasadnionych przypadkach należy dążyć do tego, aby znaczna część produkcji była realizowana w Polsce, dzięki czemu polski przemysł stałby się istotnym uczestnikiem w globalnym łańcuchu dostaw komponentów pozyskiwanego systemu. Możliwość rozwoju technologicznego i dokonanie jakościowego przeskoku zagwarantuje udział krajowego naukowo-przemysłowego potencjału obronnego w dalszych pracach nad roz-

wojem technologicznym pozyskanego sprzętu. Dlatego w ramach programu HOMAR należy w maksymalnym stopniu zapewnić rozwój rakiet na bazie pozyskiwanych technologii i opracowań własnych. Dotyczyć one mogą takich zagadnień jak:

- nowe głowice bojowe, np. minowe, z generatorem impulsu elektromagnetycznego, rozpoznawcze, z inteligentnymi podpiciskami, zakłóceń radioelektronicznych;
 - kompozytowe korpusy silników raketowych;
 - rakiety niekierowane i kierowane produkowane w Polsce;
4. Rozpoznanie obiektów uderzeń dla wojsk raketowych przez Bezpilotowe Statki Powietrzne (BSP) w warunkach silnej obrony przeciwlotniczej i lotnictwa przeciwnika wydaje się wysoce wątpliwe. BSP szczebla taktycznego, a szczególnie operacyjnego, są bardzo prostym celem do zniszczenia. Celowym jest zatem wykorzystanie rozpoznania satelitarne-
go własnego (jeśli zaistnieje) i sojuszniczego. Niezależnie od tego, wojska raketowe i artyleria raketowa powinny posiadać własne środki rozpoznania jednorazowego, np. na bazie pocisków raketowych z głowicą rozpoznawczą, z kamerami w paśmie widzialnym i w podczerwieni, oddzielającą się od rakiety i opadającą na spadochronie w rejonie rozpoznania obiektów uderzeń;
5. Utrzymywane w służbie wyrzutnie raketowe WR-40 LANGU-STA mają duży potencjał rozwojowy i można je zmodernizować przez włączenie wyrzutni w system kierowania ogniem TOPAZ, co spowoduje, że każdej wyrzutni można przydzielić różne cele do wykonania uderzeń. W związku z tym, że zwiększenie zasięgu rażenia rakiet niekierowanych powoduje automatyczny wzrost rozrzutu pocisków raketowych, powinien być kontynuowany projekt rozwojowy pt. „122 mm rakietą precyzyjnego rażenia”, którego demonstrator był już kilka lat temu wykonany. Na podstawie doświadczeń z prac nad tym demonstratorem można stwierdzić, że rozrzut pocisków można zmniejszyć co najmniej dziesięciokrotnie i to bez użycia GPS;

6. Godna rozważenia jest koncepcja opracowania jednorazowych kontenerów transportowo-startowych z rakietami 122 mm, w których pociski będą zapakowane w kompozytowe rury służące do transportu, przechowywania i startu. Wówczas pakiet 40 rakiet w kontenerze jednorazowego użytku może być przewożony na wyrzutni lub samochodzie transportowym, bez potrzeby przeładowania pojedynczych rakiet przez obsługę i bez konieczności czyszczenia rur stalowych wyrzutni po starcie rakiet;
7. W związku z odtworzeniem Wojsk Rakietowych nieodzownym stanie się także stworzenie specjalistycznych ośrodków zajmujących się organizowaniem, zbieraniem, selekcją, analizą i rozdziałem informacji niezbędnych do planowania uderzeń rakietowych. Za zasadne uważa się współdziałanie z zespołami specjalistów zajmujących się problematyką planowania i kierowania uderzeniami rakietowymi oraz użyciem artylerii rakietowej. Takie rozwiązanie pozwoli na zapewnienie warunków, w których dowódcy – szczególnie na szczeblu operacyjnym, będą mogli modelować przebieg walki poprzez selektywne uderzenia rakietowo-artyleryjskie;
8. Nieodłączną częścią programu odtworzenia Wojsk Rakietowych powinno być pozyskiwanie odpowiednio wykształconej i wyszkolonej kadry technicznej, zdolnej eksploatować nowoczesne, złożone technicznie zestawy rakietowe i systemy kierowania ogniem, jak również specjalistów w zakresie bojowego wykorzystania tej techniki na współczesnym polu walki. Pierwsze kroki w tym kierunku już uczyniono zgłaszając potrzebę kształcenia w Wojskowej Akademii Technicznej – od roku akademickiego 2016/2017 – kandydatów na żołnierzy zawodowych na kierunku mechatronika, w specjalności 20D 02 – artyleria rakietowa. W aspekcie szkolenia oraz badań w/w sprzętu i dedykowanej do niego amunicji niezbędnym staje się również konieczność zbudowania zdolności realizacji powyższych przedsięwzięć w kraju, uniezależniając się od zagranicznych ośrodków badawczych. Stąd płynie wniosek, że wszystkie podmioty, których głównym celem jest roz-

wijanie zdolności bojowych rodzimej artylerii powinny skupić wspólnie wysiłki nad zbudowaniem krajowego ośrodka poligonowego z osią strzelania o długości minimum 40 km, z możliwością jej wydłużenia (uwzględniając przyszły rozwój amunicji artyleryjskiej).

Warszawa, 14 grudnia 2015 r.

Janusz Onyszkiewicz – Doradca Ministra Obrony Narodowej i prof. dr hab. Bogusław Smólski – uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w dniu 18 listopada 2015 r. pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r. pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Od lewej: gen. bryg. dr Adam Duda – Szef Inspektoratu Uzbrojenia i gen. broni dr Anatol Wojtan – I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
 pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych
 Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego
 i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Referat wygłasza gen. bryg. dr
 Włodzimierz Nowak – Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
 pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych
 Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego
 zaplecza badawczo-rozwojowego”. Referat wygłasza kmdr por.
 Michał Pawełka – Centrum Operacji Morskich.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Wojskowej Akademii Technicznej w dniu 18 listopada 2015 r. pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w Wojskowej Akademii Technicznej w dniu 18 listopada 2015 r. Referat wygłasza płk dr inż. Eugeniusz Milewski – Zastępca Dyrektora Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Wojskowej Akademii Technicznej w dniu 18 listopada 2015 r.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w dniu 18 listopada 2015 r. pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego” przed Klubem Wojskowej Akademii Technicznej.

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Dyrektor Departamentu Zwierzchnictwa
nad Siłami Zbrojnymi

plk dr Jarosław Kraszewski

BBN/DZSZ.II/600/65(1)/16/WL

1/3031/16

04.01.2016

Warszawa, *11* stycznia 2016 r.

Pan
prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA
Koordinator Polskiego Lobby
Przemysłowego

ul. Świątokrzyska 14a pok. 540
00-050 Warszawa

Szanowny Panie Profesorze

W odpowiedzi na pismo z 18 grudnia 2015 r. pragnę serdecznie podziękować Panu Profesorowi za trafną inicjatywę zorganizowania Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Pozwolę sobie zauważyć, że dla mnie jako żołnierza, absolwenta Wyższej Szkoły Wojsk Rakietowych i Artylerii, tematyka konferencji pozostaje bliska sercu i co najważniejsze doskonale wpisuje się w oczekiwania przyszłych, zmodernizowanych Sił Zbrojnych RP, szczególnie Wojsk Lądowych.

Fakt, iż w trakcie sesji panelowej miałem możliwość zaprezentowania swojego stanowiska w przedmiocie sprawy jako jeszcze do niedawna Szef Wojsk Rakietowych i Artylerii, a do tego przed tak zacnym gronem słuchaczy na czele z obecnymi i byłymi dowódcami najwyższych szczebli naszej armii oraz przedstawicielami środowisk naukowych i przemysłowych postrzegam jako wyróżnienie, ale i potwierdzenie słuszności dyskusji i debat w omawianym temacie w jak najszerszych kręgach, w tym decydenckich.

Panie Profesorze, mam nadzieję, że kolejne, podejmowane przez Pana inicjatywy zmierzające do wzmocnienia potencjału polskiej armii, w oparciu w jak największym stopniu o krajowy przemysłowy potencjał obronny znajdują w najbliższym czasie swoje odzwierciedlenie w projektach realizowanych z sukcesem na polecenie polskich władz przez polskie przedsiębiorstwa dla polskiego żołnierza, czego Panu jak również sobie oraz wszystkim żołnierzom serdecznie życzę.

z wyrazami szacunku

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego
Departament Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi

plk Jarosław Kraszewski
DYREKTOR

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

ul. Karowa 10, 00-315 Warszawa, tel. + 48 22 695 18 91, faks + 48 22 695 18 97
www.bbn.gov.pl, e-mail: bbn@bbn.gov.pl

PARTNER STRATEGICZNY

PATRONI MEDIALNI:

PODMIOT ORGANIZUJĄCY

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

PODMIOTY WSPÓŁORGANIZUJĄCE

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA, AKADEMIA MARYNARKI WOJENNEJ,
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA SIŁ POWIETRZNYCH,
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA WOJSK LĄDOWYCH, POLSKIE LOBBY
PRZEMYSŁOWE, NARODOWE CENTRUM STUDIÓW STRATEGICZNYCH

KOMITET NAUKOWO-PROGRAMOWY

gen. dyw. prof. dr hab. inż. Zygmunt MIERCZYK (WAT)	kmrdr dr hab. Jarosław TESKA (AMW)
kmrdr prof. dr hab. Tomasz SZUBRYCHT (AMW)	plk. dr hab. Bogdan GREŃDA (AON)
gen. bryg. pil. dr hab. Jan RAJCHEL (WSOSP)	kmrdr por. dr Jarosław MICHAŁAK (AMW)
gen. bryg. prof. dr hab. Mariusz WIATR (WSOWL)	plk. dr hab. Adam RADOMYSKI (AON)
plk. prof. dr hab. Stanisław KOWALKOWSKI (AON)	plk. dr hab. Eugeniusz CIEŚLAK (AON)
dr hab. Krzysztof ZAŁĘSKI (WSOSP)	dr hab. Jacek NOWAK (WSOSP)
plk. dr hab. Andrzej POLAK (AON)	Ryszard KARDASZ (PIT-RADWAR S.A.)
Marek Borejko (PGZ S.A.)	Romuald CISZEWCZAK (WZU S.A.)
dr hab. Paweł SOROKA (PLP)	kmrdr por. dr Bartłomiej PĄCZEK (AMW)
plk. dr Marek KULCZYCKI (WSOWL)	plk. dr inż. Dariusz ŻYLKA (AON)

KOMITET ORGANIZACYJNY

plk. dr hab. Adam RADOMYSKI – przewodniczący	
dr hab. Paweł SOROKA (PLP)	mjr mgr inż. Grzegorz KOŁATA (AON)
plk. dr inż. Dariusz ŻYLKA (AON)	mjr mgr Jacek MILEWSKI (AON)
dr Paulina ZAMELEK (PGZ S.A.)	mjr mgr inż. Witold MATERAK (AON)

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA

**OBRONA POWIETRZNA W SYSTEMIE
BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA. WSPÓŁCZESNE
WYZWANIA I KIERUNKI ROZWOJU**

ZAPROSZENIE

Akademia Obrony Narodowej, Warszawa, 24 listopada 2015 r.

Organizatorzy mają zaszczyt zaprosić

Sz. P.....

NA OGÓLNOPOLSKĄ KONFERENCJĘ NAUKOWĄ

**OBRONA POWIETRZNA W SYSTEMIE
BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA. WSPÓŁCZESNE
WYZWANIA I KIERUNKI ROZWOJU**

Konferencja odbędzie się

24 listopada 2015, o godz. 9.00

w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie
blok 56, sala widowiskowa

R.S.V.P. do 14 listopada 2015 roku

e-mail: w.materak@aon.edu.pl; tel. 022 261 814 793; kom. 600 358 910
e-mail: g.kolata@aon.edu.pl; tel. 022 261 813 620; kom. 795 203 622

KOMUNIKAT nr 2

KOMITETU ORGANIZACYJNEGO OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ NT. „OBRONA POWIETRZNA W SYSTEMIE BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA. WSPÓŁCZESNE WYZWANIA I KIERUNKI ROZWOJU”

Podczas konferencji swoje referaty i komunikaty wygłoszą przedstawiciele:

- Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych;
- Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych;
- Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego;
- Akademii Obrony Narodowej;
- Wojskowej Akademii Technicznej;
- Akademii Marynarki Wojennej;
- Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojska Łądowych;
- Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych;
- Polskiego Lobby Przemysłowego;
- Narodowego Centrum Studiów Strategicznych.

Polski przemysł obronny i jego zaplecze badawczo-rozwojowe będzie reprezentowane przez: Polską Grupę Zbrojeniową i jej członków (PCO S.A; WZU S.A; Wojskowe Zakłady łączności Nr 1 S.A; Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych "OBRUM" sp. z o.o.). Szczegółowy program konferencji przedstawiono poniżej.

RAMOWY PROGRAM OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ OBRONA POWIETRZNA W SYSTEMIE BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA. WSPÓŁCZESNE WYMAGANIA I KIERUNKI ROZWOJU

24 listopad 2015 r./Akademia Obrony Narodowej

Lp.	Temat wystąpienia (referatu)	Referent	Czas
	Rejestracja uczestników		8.30-9.00
	Przywitanie gości i otwarcie konferencji	Rektor-Komendant Akademii Obrony Narodowej	9.00-9.15
Panel 1. Współczesne determinanty i uwarunkowania budowy efektywnej obrony powietrznej			
Moderator- płk dr hab. Bogdan GREŃDA			

1.	Strategia odstraszenia – rekomendacje dla polityki obronnej Rzeczypospolitej Polskiej	Tomasz SZATKOWSKI (Narodowe Centrum Studiów Strategicznych)	9.15-9.30
2.	Rola i miejsce PGZ w realizacji programu modernizacja obrony powietrznej	Marek BOREJKO (PGZ S.A.)	9.30- 9.45
3.	Współczesne dylematy rozwoju zdolności obrony powietrznej. Kontekst strategiczny	plk dr hab. Adam RADOMYSKI (AON)	9. 45-10.00
4.	Aktualny stan obrony powietrznej Rzeczypospolitej i kierunki rozwoju	mjr Jarosław ROZMANOWSKI (DO RSZ)	10.00-10.15
5.	Czynniki determinujące proces i warunki funkcjonowania systemu OPL Marynarki Wojennej	dr hab. Jan KOBIERSKI (AMW)	10.15-10.30
6.	Współczesne, rakietowe i manewrujące środki napadu powietrznego	mjr dr inż. Dariusz RODZIK (WAT)	10.30-10.45
7.	Bezzałogowe statki powietrzne klasy mikro oraz mini - nowe wyzwania dla systemu rozpoznania i walki radioelektronicznej w SZ RP	ppłk Tomasz SZWAŁOGA (Zarząd Rozpoznania i WE - J2 DO RSZ)	10.45-11.00
8.	Determinanty kształtujące budowę systemu wsparcia dowodzenia dla obrony powietrznej	ppłk Krzysztof SZĄŁECKI (ZKiD-P6 SG WP)	11.00-11.15
9.	Dyskusja moderowana podsumowująca Panel I		11.15-11.30
10.	PRZERWA KAWOWA	Sala Rycerska Klub AON	11.30 -12.00
Panel 2. Możliwości udziału krajowego potencjału badawczo rozwojowego i przemysłu zbrojeniowego w procesie modernizacji obrony powietrznej Moderator – dr hab. Paweł SOROKA			
11.	Możliwości krajowego potencjału badawczo-rozwojowego w obszarze obrony powietrznej	Mariusz KRAWCZAK (PCO S.A.)	12.00-12.15
12.	Możliwy udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów „Wisła” i „Narew”.	dr hab. Paweł SOROKA (PLP)	12.15-12.30
13.	Polonizacja przeciwlotniczych zestawów rakietowych	Romuald CISZKIEWICZ (WZU S.A.)	12.30-12.45
14.	Zastosowanie nowoczesnych środków łączności w systemie obrony powietrznej kraju	Stanisław Kacprzyk i Zygmunt Ochman (Wojskowe Zakłady Łączności Nr 1 S.A.)	12.45-13.00
15.	Demonstrator rakiety przeciwlotniczej krótkiego zasięgu wykonany przez polski przemysł zaplecze naukowe	ppłk dr inż. Krzysztof MOTYL (WAT)	13.00-13.15
16.	Kompleksowy, modułowy system szkolenia operatorów i obsługi wybranych stacji radiolokacyjnych	Antoni KURZEJA (Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych "OBRUM" sp. z o.o.)	13.15-13.30
17.	Symulator OPL- oprogramowanie do symulacyjnej oceny możliwości rakiet i przeciwlotniczych zestawów rakietowych.	por mgr inż. Witold BUŻANTOWICZ (WAT)	13.30-13.45

18.	Dyskusja moderowana podsumowująca Panel II		13.45 -14.00
19.	PRZERWA OBIADOWA	Kasyno AON	14.00.-15.00
Panel 3. Wybrane zagadnienia rozwoju kadr dla potrzeb obrony powietrznej i współczesne aspekty zwiększenia żywotności obrony powietrznej Moderator- płk dr hab. Adam RADOMYSKI			
20.	Kształcenie kadr oficerskich na potrzeby obrony powietrznej	płk dr Dariusz PODBIELSKI (Department Nauki i Szkolnictwa Wojskowego)	15.00.-15.15
21.	Zaawansowane technologicznie przeciwlotnicze zestawy rakietowe – przygotowanie i szkolenie kadr	gen. bryg. Stefan MORDACZ. Szef Zarządu Obrony Powietrznej i Przeciwrakietowej IRW DG RSZ	15.15-15.30
22.	Rola Akademii Obrony Narodowej w przygotowaniu kadr na potrzeby obrony powietrznej	płk dr inż. Dariusz ŻYŁKA (AON)	15.30-15.45
23.	Kształcenie kadr oficerskich dla potrzeb polskiego nowoczesnego systemu obrony powietrznej. Przygotowanie absolwentów i doskonalenie specjalistyczne oficerów w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Łądowych	kpt. dr inż. PAJĄK (WSOWL)	15.45-16.00
24.	Współdziałanie Sił Zbrojnych z układem pozamilitarnym w zakresie funkcjonowania Obrony Powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej	ppłk Marcin SZAFRANIEC (DO RSZ)	16.00-16.15
25.	Powszechna obrona powietrzna ludności cywilnej jako integralny element systemu bezpieczeństwa państwa.	por mgr inż. Daniel MICHALSKI (15 pplot)	16.15-16.30
26.	Mobilność systemu obrony powietrznej jako czynnik determinujący przetrwanie	mgr inż. Krzysztof WIERZBICKI (ITWL)	16.30-16.45
27.	Zachowanie żywotności systemów obrony przeciwlotniczej w etapie pokonywania obrony powietrznej	mjr mgr inż. Witold MATERAK (AON)	16.45-17.00
28.	Dyskusja moderowana podsumowująca Panel III		17.00.-17.20
29.	Zakończenie konferencji		17.20-17.30

Uwaga: Organizatorzy zastrzegają możliwość zmian w programie konferencji

Patroni medialni:

III. MIEJSCE KONFERENCJI:

Akademia Obrony Narodowej; Al. Gen. Chruściela 103, budynek nr 56 (Klubu Akademii Obrony Narodowej - sala kinowo-widowiskowa)

IV. KONTAKT W SPRAWACH ZWIĄZANYCH Z UDZIAŁEM W KONFERENCJI:

■ Ze strony Akademii Obrony Narodowej

- płk dr hab. Adam RADOMYSKI (a.radomyski@aon.edu.pl; tel. 261 813 123, kom. 692 511 763)
- mjr mgr inż. Witold MATERAK (w.materak@aon.edu.pl; tel. 261 814 793; kom. 600 358 910)
- mjr mgr inż. Grzegorz KOŁATA (g.kolata@aon.edu.pl; tel. 022 261 813 620; kom. 795 203 622)

V. WAŻNE TERMINY:

- do **20. 11. 2015 r.** – przesłanie pełnych prezentacji referatów i komunikatów w formie Power Point
- do **01. 12. 2015 r.** – przysyłanie pełnych tekstów referatów do monografii zgodnie z wymogami edycyjnymi podanymi na stronie internetowej informującej o konferencji.

Referaty, komunikaty i materiały promocyjne do monografii oraz prezentacje wystąpień proszę kierować na adres:
w.materak@aon.edu.pl;

VI. DODATKOWE INFORMACJE

- Konferencja jest przedsięwzięciem niekomercyjnym, opłaty konferencyjne zgodnie z zawartymi umowami sponsorskimi przeznaczone są wyłącznie na pokrycie kosztów organizacyjnych. Obsługa finansowa konferencji realizowana jest przez Kwesturę Akademii Obrony Narodowej a zabezpieczenie logistyczne realizuje Kasyno AON.
- Konferencji towarzyszyć będzie wystawa zorganizowana w holu Klubu AON. Będą się na nią składać stoiska promocyjne wystawione przez Polską Grupę Zbrojeniową, ITWL i inne podmioty, które zadeklarowały taką chęć.
- Miejsce lokalizacji w zakresie organizacji stoisk promocyjnych należy indywidualnie uzgodnić z **płk mgr Markiem SZEWCZYKIEM** (kontakt. tel. (22) 261-813-311; tel. kom. 602 590 911; ma.szewczyk@aon.edu.pl)

DOJAZD DO AON

- Autobusami komunikacji miejskiej ZTM linii: **115, 143, 196, 199, N24** (przystanek Rembertów – AON)
- Szybką Koleją Miejską (**SKM S2**) w kierunku: **Sulejówkę Miłosną** (przystanek PKP Rembertów)
- Pociągiem **Kolei Mazowieckich**, jadącym z Warszawy w kierunku: Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siedlce, Wołomin (przystanek PKP Rembertów)
- Sprawdź jak dojechać na AON komunikacją miejską na stronie jakdojade.pl
- Strona Zarządu Transportu Miejskiego w Warszawie: www.ztm.waw.pl
- Strona Szybkiej Kolei Miejskiej w Warszawie: www.skm.warszawa.pl
- Strona Kolei Mazowieckich: www.mazowieckie.com.pl

Komitet Organizacyjny

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Akademii Obrony Narodowej pt. „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju” w dniu 24 listopada 2015 r.
Wystąpienie płk prof. dr hab. Stanisława Kowalkowskiego
– Prorektora AON.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w Akademii Obrony Narodowej pt. „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju”. Referat wygłasza płk prof. nadzw. dr hab. Adam Radomyski.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w Akademii Obrony Narodowej w dniu 24 listopada 2015 roku. Referat wygłasza gen. bryg. Stefan Mordacz – Szef Zarządu Obrony Powietrznej i Przeciwrakietowej w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Akademii Obrony Narodowej pt. „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju” w dniu 24 listopada 2015 roku.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Akademii Obrony
Narodowej w dniu 24 listopada 2015 roku.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 24 listopada 2015 roku
pt. „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne
wyzwania i kierunki rozwoju”. Referat wygłasza Dyrektor Marek Borejko
z Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

ZAPROSZENIE

„Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach konkurencyjnego europejskiego ryнку uzbrojenia”

Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Handlową im. Bolesława Markowskiego w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach im. prof. Edwarda Lipińskiego, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych i Polskim Lobby Przemysłowym zapraszają na Ogólnopolską Konferencję Naukową **pt.**

„Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach konkurencyjnego europejskiego rynku uzbrojenia”, która odbędzie się w Kielcach w dniu 2 września 2015 r. o godz. 10.15 i będzie towarzyszyła XXIII Międzynarodowemu Salonowi Przemysłu Obronnego.

Celem Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej jest ukazanie wyzwań dla polskiego przemysłu obronnego wynikających z wejścia w życie przepisów zmieniających ustawę Prawo Zamówień Publicznych, zawartych w ustawie z 19 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012r. Poz. 1271), będących implementacją do prawa pol-

skiego Dyrektywy 2009/81/WE, liberalizującej europejski rynek uzbrojenia. Na tym tle przedstawione zostaną uwarunkowania i propozycje efektywnej konsolidacji polskiego przemysłu obronnego, przewyższającej błędy popełnione przy realizacji dotychczasowej strategii konsolidacji tego przemysłu w oparciu o Grupę BUMAR. Omówione zostaną również doświadczenia z procesów konsolidacji zachodnioeuropejskiego przemysłu obronnego. W trakcie Konferencji wygłoszone zostaną referaty, których autorami będą eksperci i pracownicy naukowci. Referaty i komunikaty z konferencji zostaną następnie wydane w postaci zbiorowej publikacji naukowej.

Tematyka referatów:

1. Dr Paulina Zamelek – Trendy konsolidacyjne w przemysłach obronnych w Europie i na świecie;
2. Dr Waldemar Walczak – Organizacyjno-prawne aspekty konsolidacji spółek w ramach grupy kapitałowej PGZ S.A.;
3. Dr inż. Józef Zakrzewski – Doświadczenia i wnioski z dotychczasowej konsolidacji polskiego przemysłu obronnego;
4. Dr Janusz Olszewski, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – Zaspokojenie potrzeb modernizacyjnych Sił Zbrojnych RP a konsolidacja sektora obronnego.

Obrady odbędą się w Hali G – w sali konferencyjnej G2 (wejście terminalem zachodnim od ul. Wystawowej).

W imieniu Komitetu Organizacyjnego Konferencji

dr hab. Paweł Soroka, prof. UJK –przewodniczący
tel. 603-425-568

dr Anna Cyran-sekretarz
tel. 602-336-251

mgr Katarzyna Prostack – Zastępca Dyrektora Wydziału Targów Targi Kielce S.A.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (**ZG SIMP**)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 21 sierpnia 2015 r.

Pan Maciej Jankowski
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo nr 100/1/15/JM z dnia 20 lipca 2015 r., uprzejmie przesyłam w załączeniu Opinię Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców oraz niektórych innych ustaw.

Załącznik

z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Warszawa, 21 sierpnia 2015 r.

Opinia Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców oraz niektórych innych ustaw.

I. Polskie Lobby Przemysłowe wyraża pogląd, iż w zmieniającej sytuacji geopolitycznej w Europie, spowodowanej konfliktem między Rosją a Ukrainą, zmiany w Ustawie o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców z dnia 23 sierpnia 2001 roku są niezbędne. Za potrzebą tych zmian przemawia również decentralizacja państwa, która nastąpiła w okresie transformacji, wyrażająca się m.in. zlecaniem dodatkowych zadań jednostkom samorządu terytorialnego, zmiana struktury przemysłu w Polsce, zarówno własnościowej, jak i branżowej, wzrost znaczenia infrastruktury krytycznej, a także pojawienie się jakościowo nowego rodzaju zagrożeń, jakimi są zagrożenia dla bezpieczeństwa informacyjnego (rosnąca groźba cyberataków).

Plan Mobilizacji Gospodarczej powinien składać się z dwóch części: militarnej, opracowanej przez Sztab Generalny WP, i cywilnej zapewniającej przetrwanie społeczeństwa, opracowanej przez Ministerstwo Gospodarki. Plany Mobilizacji Gospodarczej powinny być w czasie pokoju opracowywane na okres trzech lat i co roku aktualizowane.

Opowiadamy się za ujednoliceniem w państwie zasad organizowania, finansowania i kontroli realizacji zadań na rzecz obronności państwa poprzez uczynienie – tam gdzie to możli-

we – jednego organu odpowiedzialnego za te sprawy. W sprawach obronności bowiem wielość ośrodków decyzyjnych rozmywa odpowiedzialność i przedłuża procedury podejmowania decyzji, które w tej sferze powinny charakteryzować się szybką reakcją na zmieniającą się sytuację. Poza tym w tej dziedzinie pożądana jest koncentracja środków. W przypadku wszystkich zadań związanych z zaopatrywaniem Sił Zbrojnych wiodącą rolę należy zapewnić ministrowi obrony narodowej. Jednocześnie z uwagi na decentralizację państwa i wzrost roli jednostek samorządu terytorialnego w funkcjonowaniu państwa, należy rozważyć, czy w projekcie ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa, powinny zostać uwzględnione – oprócz przedsiębiorców – także jednostki samorządu terytorialnego.

Polskie Lobby Przemysłowe wyraża pogląd, iż ze względu na wielkie znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego spraw będących przedmiotem ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców, jej projekt – przed skierowaniem do Parlamentu – należy poddać dalszym gruntownym analizom w organach i instytucjach odpowiedzialnych za jej wdrożenie. Za niezbędne uważamy zasięgnięcie opinii od Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji.

Po przyjęciu Ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców, należy jak najszybciej opracować odpowiednie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Zarządzenia ministrów odpowiedzialnych za PMG, będące aktami wykonawczymi do tej ustawy, aby były one w każdym momencie gotowe do natychmiastowego wprowadzenia w życie.

II. Polskie Lobby Przemysłowe zgłasza następujące szczególne propozycje i uwagi do projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców oraz niektórych innych ustaw:

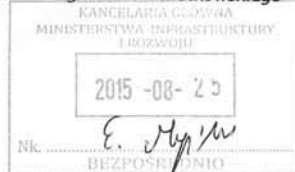
1. Istnieje potrzeba określenia na nowo kryteriów wyszczególnienia przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla obronności i stworzenie aktualnej ich listy. Oprócz tych przedsiębiorstw i podmiotów, które już zostały do nich zaliczone, należy rozważyć przyznanie tego statusu przedsiębiorstwom mającym wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa informacyjnego oraz pełniącym kluczową rolę w systemie infrastruktury krytycznej państwa. Należy również wyszczególnić przedsiębiorstwa, które w warunkach zagrożenia wojennego podlegałyby militaryzacji, bez względu na ich obecną formę własnościową.
2. Uważamy, iż powinna istnieć jedna metodyka naliczania kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców na utrzymywanie mocy produkcyjnych i przydzielania dotacji na ich finansowanie. Jednocześnie zgłaszamy potrzebę stosowania nowej metodyki podejmowania decyzji o wielkości przyznawanych środków finansowych poszczególnym przedsiębiorcom na realizację przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem wolnych mocy produkcyjnych w ramach PMG. Problem polega na tym, że zgłaszane przez przedsiębiorstwa koszty – wynikające z całościowych wyliczeń – utrzymania wolnych mocy produkcyjnych i potrzeb remontowych często uwzględniane są tylko w części, co uniemożliwia zapewnienie pełnych potrzeb obronnych państwa w tym zakresie. Proponujemy, aby potrzeby produkcyjno-obronne w ramach PMG były określane wspólnie przez Ministerstwo Obrony Narodowej oraz przedsiębiorców i pokrywane w pełnej wielkości. Nawet częściowe przenoszenie kosztów realizacji zadań wynikających z PMG na przedsiębiorców pogarsza ich kondycję finansową oraz ich konkurencyjność w odniesieniu do firm nie realizujących zadań obronnych.
3. Dla zaspokojenia potrzeb Sił Zbrojnych RP należy tworzyć zdolności produkcyjne zarówno u producenta finalnego, jak i u jego kooperantów.

4. Zmiana formy własności przedsiębiorstwa o szczególnym znaczeniu dla obronności, znajdującego się pod kontrolą państwa, wymagać powinna zgody Rady Ministrów.
5. Przedsiębiorstwom o szczególnym znaczeniu dla obronności należy zapewnić zasilanie energią z dwóch niezależnych źródeł. Powinny one być także wyposażone w awaryjne źródła zasilania w postaci agregatów. Natomiast załogi tych przedsiębiorstw nie powinny podlegać poborowi do wojska.
6. Ze względu na to, iż obecnie rośnie znaczenie dysponowania sprawdzoną i aktualną informacją, powinien być powołany specjalny organ(komórka) gromadzący i analizujący na bieżąco aktualne dane statystyczne i inne ważne informacje niezbędne dla funkcjonowania systemu obronnego państwa, podlegający bezpośrednio premierowi lub usytuowany w strukturze Kancelarii Prezesa Rady Ministrów(ewentualnie funkcje tę może spełniać Departament Spraw Wojskowych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów).
7. W wyznaczonych składnicach powinny być gromadzone moduły uzbrojenia i sprzętu wojskowego, umożliwiające szybkie remonty poprzez wymianę zniszczonych lub zużytych elementów.
8. Agencja Rezerw Materiałowych, oprócz rezerw gromadzonych z zasobów krajowych, szczególną uwagę powinna poświęcić stworzeniu systemu gromadzenia rezerw materiałów i surowców, które pochodzą z importu.

PROTEST PRZECIWKO SPRZEDAŻY Spółki Akcyjnej PKP ENERGETYKA

**Polskie
Lobby
Przemysłowe**
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Warszawa, 24.08.2015 r.

Szanowna Pani
Maria Wasiak
Minister Infrastruktury i Rozwoju

Szanowna Pani Minister,

Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce przesyłają w załączeniu wspólne wystąpienie w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Załącznik

z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Prezydent
Związku Zawodowego Maszynistów
Kolejowych w Polsce

mgr Leszek Miętek

Otrzymują:

- Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
- Ewa Kopacz
Prezes Rady Ministrów
- Margrethe Vestager
Komisarz Unii Europejskiej ds. konkurencji
- Tomasz Siemoniak
Wicepremier, Minister Obrony Narodowej
- Janusz Piechociński
Wicepremier, Minister Gospodarki
- Andrzej Czerwiński
Minister Skarbu Państwa
- Adam Jasser
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
- Poseł Stefan Niesiołowski
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Poseł Tadeusz Aziewicz
Przewodniczący Sejmowej Komisji Skarbu Państwa
- Senator Wojciech Skurkiewicz
Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych
- Generał Mieczysław Gocuł
Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. broni. Mirosław Różański
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. broni. Marek Tomaszewski
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych

**Polskie
Lobby
Przemysłowe**
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Warszawa, 24.08.2015 r.

Szanowna Pani
Margrethe Vestager
Komisarz Unii Europejskiej ds.
konkurencji

Szanowna Pani Komisarz

Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce przesyłają w załączeniu wspólne wystąpienie w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Załącznik

2 wyrazami znacznika

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Prezydent
Związku Zawodowego Maszynistów
Kolejowych w Polsce

mgr Leszek Miętek

Otrzymują:

- Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
- Ewa Kopacz
Prezes Rady Ministrów
- Tomasz Siemonek
Wicepremier, Minister Obrony Narodowej
- Janusz Piechociński
Wicepremier, Minister Gospodarki
- Maria Wasiak
Minister Infrastruktury i Rozwoju
- Andrzej Czerwiński
Minister Skarbu Państwa
- Adam Jasser
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
- Poseł Stefan Niesiołowski
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Poseł Tadeusz Aziewicz
Przewodniczący Sejmowej Komisji Skarbu Państwa
- Senator Wojciech Skurkiewicz
Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych
- General Mieczysław Gocul
Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. broni. Mirosław Różański
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. broni Marek Tomaszewski
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych

**Polskie
Lobby
Przemysłowe**
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Warszawa, 14.09.2015 r.

Szanowna Pani
Violeta Bulc
Komisarz Unii Europejskiej
Ds. Transportu

Szanowna Pani Komisarz,

Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce przesyłają w załączeniu kopie odpowiedzi Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na nasze wspólne wystąpienie w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Prezydent

Związku Zawodowego Maszynistów
Kolejowych w Polsce

mgr Leszek Miętek
mgr Leszek Miętek

Warszawa, 24 sierpnia 2015 r.

Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce przeciw sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce zdecydowanie sprzeciwiają się sprzedaży Spółki PKP Energetyka S.A. luksemburskiemu Funduszo-
wi Inwestycyjnemu CVC Capital Partners, ponieważ jest ona newralgicznym elementem kolejowego systemu transportowego w Polsce. W dodatku jest szczególnego rodzaju monopolem naturalnym, a takie podmioty na całym świecie pozostają w rękach państwa. PKP Energetyka S.A. jest właścicielem wszystkich linii energetycznych na kolei, zarówno linii wysokiego napięcia, jak i linii zasilających w energię stacje i przystanki kolejowe. Dostarcza energię elektryczną dla pociągów o napędzie elektrycznym i paliwo dla lokomotyw spalinowych, zawiaduje sieciami przesyłowymi i prowadzi dystrybucję energii. Świadczy też usługi dla kolei, polegające na utrzymaniu oraz modernizacji urządzeń sieci trakcyjnej.

PKP Energetyka ma daleko idący wpływ na funkcjonowanie całej infrastruktury kolejowej. Posiada bowiem – będące częścią tej infrastruktury – dyspozytury i podstacje trakcyjne, gwarantujące ciągłość zasilania trakcji elektrycznych, od których zależy regularne kursowanie pociągów o napędzie elektrycznym. Dysponuje również siecią stacji paliw dla lokomotyw spalinowych. Jej strategiczne znaczenie wynika również z tego, iż jedynie PKP Energetyka S.A. zasila trakcję kolejową prądem elektrycznym o napięciu 3 kV. Możliwość zasilania prądem elektrycznym o takim napięciu powoduje, że jednocześnie stanowi ona ważną część systemu energetycznego całego państwa. PKP Energetyka S.A. jest z nim sieciowo ściśle powiązana, co może mieć ogromne znaczenie w sytuacjach kryzysowych, gdy w ramach

krajowego systemu dochodzi do awarii sieci przesyłających prąd o takim napięciu oraz gdyby zaistniała potrzeba mobilizacji potencjału obronnego.

PKP Energetyka S.A. dysponuje ponadto niezwykle ważnym systemem i zasobem informacji, w tym na styku z systemem energetycznym kraju, umożliwiającym funkcjonowanie infrastruktury kolejowej, a także dotyczących połączeń z infrastrukturą wojskową. Stąd znajduje się na liście przedsiębiorstw mających istotne znaczenie dla obronności.

Podkreślić należy, że Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju sprzedaje spółkę rentowną, przynoszącą dochody; jej przychód netto w 2014 r. wyniósł 4,3 mld zł!

Przykład prywatyzacji podobnej infrastruktury kolejowej w Wielkiej Brytanii wskazuje, że nowy prywatny właściciel dąży do maksymalizacji zysków i minimalizacji wydatków na nowe inwestycje, zwłaszcza takie, które mają długi okres zwrotu. Bardzo prawdopodobne więc, że nowy właściciel PKP Energetyka, którym ma być zarejestrowany w Luksemburgu Fundusz Inwestycyjny CVC Capital Partners, będzie nie tylko zyski od prowadzać do Luksemburga, lecz także w celu ich powiększenia – podniesie koszty swoich usług, co odbije się na cenie kolejowych usług transportowych w naszym kraju. Zważywszy na stosunkowo wysokie w Polsce stawki dostępu do torów, jeszcze bardziej pogorszy to pozycję konkurencyjną kolei w stosunku do innych rodzajów transportu. Nowy prywatny właściciel będzie także beneficjentem znacznej części środków unijnych przewidzianych na modernizację infrastruktury kolejowej.

Należy także pamiętać o tym, że fundusze inwestycyjne często okazują się pośrednikami i kupioną własność sprzedają z zyskiem kolejnemu właścicielowi. Po pozbyciu się tak strategicznej spółki na rzecz Funduszu Inwestycyjnego CVC Capital Partners, Skarb Państwa nie będzie już miał wpływu na to, kto zostanie jej ostatecznym właścicielem. Utraci też wpływ na inwestycje modernizacyjne.

Dlatego domagamy się anulowania decyzji o sprzedaży PKP Energetyka S.A. i zachowania nad nią kontroli państwa.

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 7 września 2015 r.

DTK.II.053.3.2015.KP.1

M. 240548/11

Pan Paweł Soroka

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

Pan Leszek Miętek

Prezydent Związku Zawodowego
Maszynistów Kolejowych w Polsce

Janowi Panow

odpowiadając na wystąpienie z dnia 24 sierpnia 2015 r., w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.,
poniżej przedstawiam stanowisko w przedmiotowym zakresie.

Proces prywatyzacji PKP Energetyka S.A. został wszczęty na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2014 r., poz. 1160 oraz z 2015 r., poz. 200) i prowadzony był przez jej właściciela, tj. Spółkę PKP S.A. Stosownie do przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r., poz. 747), PKP S.A., jako podmiot sprzedający, zleciła doradcom zewnętrznym sporządzenie analiz mających na celu oszacowanie wartości PKP Energetyka S.A. oraz ustalenie sytuacji prawnej jej majątku. Z uwagi na istotne znaczenie Spółki dla funkcjonowania rynku transportu kolejowego, decyzja o wszczeniu procesu jej prywatyzacji poprzedzona została dodatkowymi analizami. Analizie i ocenie poddano modele przeprowadzenia transakcji sprzedaży Spółki, między innymi, w oparciu o kryterium bezpieczeństwa energetycznego przedsiębiorców kolejowych oraz realizacji inwestycji strategicznych. W wyniku przeprowadzonych analiz zarekomendowane zostało przeprowadzenie procesu prywatyzacji PKP Energetyka S.A. na podstawie modelu sprzedaży bezpośredniej, tj. negocjacji podjętych na podstawie publicznego zaproszenia. W dniu 20 grudnia 2013 r. Zarząd PKP S.A., biorąc pod uwagę, między innymi, kryteria dotyczące bezpieczeństwa energetycznego przedsiębiorców kolejowych oraz bezpieczeństwa realizacji inwestycji strategicznych, przyjął *Strategię prywatyzacji Spółki PKP Energetyka S.A.* zakładającą sprzedaż pakietu 100% akcji tej Spółki w trybie negocjacji podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

W dniu 10 sierpnia 2015 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie PKP S.A. pozytywnie oceniło przeprowadzony przez PKP S.A. proces prywatyzacji PKP Energetyka S.A., wyrazem czego było podjęcie uchwały w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż akcji Spółki.

W kontekście wyrażonych wątpliwości dotyczących prywatyzacji PKP Energetyka S.A., uprzejmie informuję, że sprzedaż akcji tej Spółki pozostaje bez wpływu na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Nieprawdziwa jest teza, że gwarancją bezpieczeństwa energetycznego kraju jest przesył energii dokonywany wyłącznie przez państwo lub podmioty powiązane kapitałowo ze Skarbem Państwa. Kraje takie jak Niemcy czy Wielka Brytania mają sprywatyzowany sektor energetyczny, a uznawane są za dbające o bezpieczeństwo. Bezpieczeństwo nie leży w formie własności, tylko w regulacjach. Polskie regulacje wyraźnie wskazują, że każdy podmiot zarządzający przesyłem energii, niezależnie od jego formy własności, podlega takim samym zasadom, w tym takim samym restrykcyjnym sankcjom za ich naruszenia. Ponadto sprzedaż energii elektrycznej podlega zasadom wolnorynkowej konkurencji. Nie ma zatem ryzyka, że cena energii wzrośnie istotnie w stosunku do cen notowanych na rynku. Co więcej, spółki kolejowe mają możliwość korzystania z dostaw energii przez inny podmiot niż dystrybutor energii elektrycznej (w tym przypadku PKP Energetyka S.A.). Opisany powyżej mechanizm zabezpiecza przewoźników kolejowych przed niekontrolowanym wzrostem cen energii.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, że od początku istnienia Grupy PKP prowadzone były procesy związane, między innymi, z reorganizacją zarządzania, restrukturyzacją majątkową i finansową oraz prywatyzacją. Kolejne programy rządowe odnoszące się do sektora kolejowego i spółek Grupy PKP uwzględniały kwestię ich prywatyzacji. Ustawa z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, dopuszcza prywatyzację wszystkich spółek Grupy PKP za wyjątkiem PKP PLK S.A., o czym przesądza art. 15 ust 8 i 8a ustawy. Pomimo wielokrotnych nowelizacji przepisów ww. ustawy, Ustawodawca nie zdecydował się na rozszerzenie katalogu spółek Grupy PKP, których akcje lub udziały zostałyby wyłączone z obrotu.

Łączę wyprawy naenclen,

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

[Podpis]
Sławomir Zajączka
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

KOMISJA EUROPEJSKA

Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu

Dyrekcja B - Europejska Sieć Mobilności
B.2 - Jednolity Europejski Obszar Kolejowy
Naczelnik wydziału

Bruksela, dnia
MOVE B2/EG/sy

23 OCT. 2015

ARCS (2015) 4534037

Polskie Lobby Przemysłowe
ul. świętokrzyska 14a pok. 540
ZG SIMP
PL -00-050 Warszawa

Szanowny Panie Profesorze, Szanowny Panie Prezydencie,

Dziękuję za Panów pisma z dnia 24 sierpnia i 14 września 2015 roku, w których Panowie formułują szereg zastrzeżeń dotyczących sprzedaży prywatnym inwestorom spółki energetycznej PKP Energetyka S.A., jak i również przekazują stanowisko Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w tej sprawie.

Na wstępie pragnę zwrócić uwagę, że decyzja o prywatyzacji spółki PKP Energetyka S.A., czy też pozostawieniu jej w rękach publicznych znajduje się w gestii państwa polskiego. Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest neutralny w odniesieniu do własności prywatnej lub publicznej (Artykuł 345 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Z orzecznictwa Trybunału wynika, że Traktaty nie wykluczają co do zasady ani nacjonalizacji ani prywatyzacji przedsiębiorstw (sprawa C 244/11, Komisja przeciwko Grecji; sprawy C-105/12 do C -107/12 Essent i inni).

Jednakże z uwagi na fakt, iż proponowana prywatyzacja stanowi koncentrację o wymiarze wspólnotowym, podlega ona notyfikacji do Komisji Europejskiej. Polskie władze prawidłowo dokonały zawiadomienia o transakcji, a Komisja Europejska ją zatwierdziła na mocy Rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 (Rozporządzenie w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw) w dniu 9 września 2015 roku, wskazując, że operacja nie wydaje się budzić obaw, co do ochrony konkurencji. Wszystkie istotne informacje w tej sprawie dostępne są tutaj: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=2_M_7751.

Rozumiem, że zgodnie ze stanowiskiem Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, sprzedaż PKP Energetyka S.A. może mieć wpływ na funkcjonowanie infrastruktury o znaczeniu strategicznym. Jednak, jak słusznie zostało zauważone, organem organizującym i nadzorującym wykonywanie zadań w odniesieniu do przedsiębiorstwa Energetyka S.A. jest minister właściwy do spraw transportu, i to on winien wziąć pod uwagę wszelkie konsekwencje prywatyzacji spółki.

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË - Tel. +32 22991111
Biuro: DM 28 4/50 - Tel. Linia bezpośrednia +32 229-68240 - Faks +32 229-90262

sian.prout@ec.europa.eu

Linie energetycznych na kolei są, jak słusznie Panowie wskazują, naturalnym monopolem. Zgodnie z prawem UE monopol nie ma muszą jednakże pozostać w rękach publicznych, mimo że Państwo Członkowskie może zdecydować się na taką strukturę własności. Jednak monopol, czy publiczny czy prywatny są, co do zasady regulowane. W szczególności infrastruktura energetyczna na kolei podlega przepisom ramowym UE ustanowionym na mocy dyrektywy 2012/34 w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (wersja przekształcona).

Odpowiednie przepisy mają zastosowanie do wszystkich usług kolejowych i infrastruktury, w tym w szczególności wszystkich urządzeń niezbędnych do dostarczenia prądu trakcyjnego, niezależnie od tego, kto jest właścicielem lub podmiotem obsługującym dany element infrastruktury. Co więcej, po prywatyzacji PKP Energetyka S.A. będzie nadal podlegać nadzorowi przez jej organ regulacyjny zgodnie z art 56 Dyrektywy 2012/34/UE.

Zwracają Panowie również uwagę na ryzyko nadmiernego wzrostu opłat stawek. Rozumiemy, że zarządca infrastruktury kolejowej w Polsce, PKP PLK, pozostanie odpowiedzialny za "podstawowe funkcje" związane z dostarczaniem energii elektrycznej, na przykład zapewniając, że przedsiębiorstwa kolejowe ponoszą opłaty zgodnie z przepisami dyrektywy 2012/34. Z tego względu ryzyko nakładania nadmiernych opłat za dostarczanie energii elektrycznej, które mogłyby zagrozić konkurencyjności kolei względem innych rodzajów transportu, winno zostać wykluczone.

Inna ważna kwestia podniesiona w liście dotyczy dalszego udziału PKP Energetyka S.A. w programie rozwoju infrastruktury kolejowej w Polsce. Jak rozumiemy, PKP Energetyka S.A. będzie zobowiązana przyczyniać się do rozwoju infrastruktury kolejowej w Polsce, niezależnie od ostatecznego właściciela. Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 przewiduje szereg inwestycji mających na celu budowę i modernizację systemu dostarczania prądu trakcyjnego. PKP Energetyka S.A. będzie zatem odgrywać kluczową rolę w tych projektach współfinansowanych z funduszy strukturalnych.

Mam nadzieję, że te wyjaśnienia pozwolą rozwiązać Panów obawy. Pozostaje do Panów usług, jeśli życzą sobie Panowie dalszych wyjaśnień.

Sian Prout

KOMISJA EUROPEJSKA
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji

Rynki i Sprawy o Energii i Środowisko

Bruxela, dnia 28 września 2015 r. -

Sz.P. Paweł Soroka
Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540, Warszawa
Fax.: 0048-22-826-03-54

Sz.P. Leszek Miętek
Prezydent Związku Zawodowego Maszynistów
Kolejowych
ul. Grójecka 17 pok.130, Warszawa
Fax.: 0048-22-474-26-16

Szanowni Państwo,

Dotyczy: Pismo w sprawie przejęcia PKP Energetyka S.A. przez CVC
Ref. CAB REQ. Ares(2015)3550753 (M.7751)

Niniejszym pragnę nawiązać do Państwa pisma z dnia 24 sierpnia 2015 r. skierowanego do Pani Komisarz ds. Konkurencji Margrethe Vestager, na prośbę i w imieniu której niniejszym odpowiadam.

W swoim piśmie, wyrażają Państwo zastrzeżenia w związku z przedmiotową transakcją oraz domagają się anulowania decyzji Komisji z dnia 9 września 2015 r. niewyrażającej wobec niej sprzeciwu.

W odniesieniu do samej transakcji, pragnę podkreślić, że Komisja dokonała oceny na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (Rozporządzenie w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw) i przeanalizowała wszystkie fakty, które są istotne przy ocenie konkurencji w ramach niniejszego Rozporządzenia.¹

W następstwie tej analizy, Komisja stwierdziła, że przedmiotowa transakcja nie stanowi problemu w zakresie konkurencji, ponieważ żadne z przedsiębiorstw będących w posiadaniu CVC nie jest konkurentem wobec spółki PKP ani też nie działa na rynku wyższego lub niższego szczebla. Transakcja ta nie spowoduje zatem żadnej zmiany w strukturze konkurencji na rynkach, na których działa PKP Energetyka. W świetle powyższego, Komisja nie wyraziła wobec niej sprzeciwu.

Z poważaniem,

SH - Sichert

Stefan SIEBERT
Zastępca Kierownika Działu

¹ http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=2_M_7751

Odpowiedź w załączeniu.
Z poważaniem,

Magdalena Wójcik
Case and Head of Unit Assistant

European Commission
DG COMPETITION
Unit B4 - Energy and Environment - Mergers

MADO 24/43 (Place Madou, 1)
B-1049 Brussels/Belgium

Tel.: +32 2 29 60614
Fax.: +32 2 29 64301
Magdalena.Wojcik@ec.europa.eu

Competition websites: <http://ec.europa.eu/competition>

DISCLAIMER

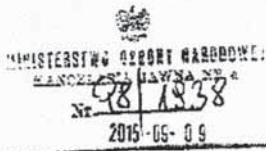
"The views expressed are purely those of the writer and may not in any circumstances be regarded as stating an official position of the European Commission."

SZEF

SZTABU GENERALNEGO WP

Warszawa, 8.09.2015 r.

KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
im. Eugeniusza KWIATKOWSKIEGO

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

fax 0 22 826-03-54

Dotyczy: sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Szanowny Panie Profesorze!

Bardzo dziękuję za przesłane stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Zgadzam się z Panem, że PKP Energetyka S.A. ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania infrastruktury kolejowej w Polsce. Dlatego PKP Energetyka S.A. została umieszczona na wykazie przedsiębiorców, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym. Prawidłowo funkcjonująca infrastruktura kolejowa jest jednym z zasadniczych elementów sprawnego systemu transportowego kraju, z którego korzystają również siły zbrojne. Sygnalizowana przez Pana sprzedaż PKP Energetyka S.A., może skutkować utratą przez Polskę wpływu na działalność jednego z zasadniczych elementów krajowej infrastruktury kolejowej.

Jednakże należy zauważyć, że organem organizującym i nadzorującym wykonywanie zadań w odniesieniu do przedsiębiorstwa PKP Energetyka S.A. jest minister właściwy do spraw transportu.

Jeszcze raz dziękuję za przesłany materiał, który zostanie wykorzystany w działalności Zarządu Logistyki – P4 oraz Szefostwa Transportu i Ruchu Wojsk – Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk Inspektoratu Wsparcia SZ.

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA
C. GOCUL

generał Mieczysław GOCUL

Z. Nycz (261-870-423)

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser

DKK1-440/A0/15MAB

Warszawa, dnia 3 września 2015 r.

1. Szanowny Pan

Prof. Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe
ul. Świętokrzyska 14 „a” pok. 540
00-050 Warszawa

2. Szanowny Pan

Leszek Miętek
Związek Zawodowy Maszynistów
Kolejowych w Polsce
ul. Grójecka 17 pok. 130
02-021 Warszawa

Szanowni Państwo,

Dziękując za przesłane stanowisko w sprawie zamiaru przejścia przez fundusz CVC Capital Partners kontroli nad PKP Energetyka S.A. pragnę poinformować, że organem właściwym w sprawie oceny tej koncentracji jest Komisja Europejska, a nie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z uwagi na wysokie obroty uczestników koncentracji transakcja ta ma wymiar europejski i CVC zgłosił ją 13 sierpnia 2015 r. do zbadania przez Komisję Europejską (sprawa M.7751 CVC/PKP Energetyka). Po wstępnej ocenie Komisja sprawę tę - ze względu na brak zagrożenia dla stanu konkurencji na rynku - zakwalifikowała do procedury uproszczonej. Przewidywany termin rozstrzygnięcia sprawy to połowa września 2015 r.

Ponieważ transakcja ma charakter inwestycji finansowej i – jak wskazano powyżej - jest neutralna dla stanu konkurencji na rynku, brak jest podstaw, aby Prezes Urzędu wystąpił o przejęcie sprawy. Przepisy europejskie wymagają, aby przy odsyłaniu spraw przez Komisję do urzędu antymonopolowego danego państwa członkowskiego zostały zidentyfikowane problemy rynkowe na terytorium tego państwa związane z daną koncentracją (art. 9 ust. 2

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
pl. Powstańców Warszawy 1 • 00-950 Warszawa

tel. 22 826 34 14 • fax 22 826 61 25
sp@uokik.gov.pl • www.uokik.gov.pl

unijnego Rozporządzenia 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw). W sprawie przejęcia PKP Energetyka przez fundusz CVC takich problemów nie stwierdzono, a więc nie istnieją prawne możliwości, aby Prezes Urzędu zajął się tą sprawą.

Dodatkowo chciałbym wskazać, że jedynym kryterium oceny zgłoszonej transakcji przez organy antymonopolowe, w tym Komisję Europejską, jest wpływ koncentracji na stan konkurencji na rynku właściwym. Zgodnie z art. 2 ust. 2 unijnego Rozporządzenia 139/2004 koncentrację, która znacząco nie przeszkadza skutecznej konkurencji - w szczególności w wyniku stworzenia lub umocnienia pozycji dominującej na wspólnym rynku lub znacznej jego części - Komisja Europejska uznaje za zgodną ze wspólnym rynkiem. W związku z powyższym ani Komisja Europejska ani krajowe organy antymonopolowe nie oceniają co do zasady innych aspektów transakcji, w tym m.in. zasadności sprzedaży przedsiębiorstw przez ich organy statutowe.

Decyzja o sprzedaży PKP Energetyka została podjęta przez Polskie Koleje Państwowe S.A., działające za zgodą Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, które sprawuje nadzór właścicielski nad spółkami kolejowymi.

Ze strony UOKiK chciałbym jednocześnie podkreślić, że Urząd dostrzega szczególną rolę PKP Energetyka oraz jej dominującą pozycję na rynku zapewnienia dostaw energii trakcyjnej przewoźnikom kolejowym. W związku z tym, bez względu na strukturę właścicielską PKP Energetyka, gdyby spółka ta podjęła jakiegokolwiek próby nadużywania swojej uprzywilejowanej pozycji rynkowej, UOKiK będzie mógł w przyszłości podjąć wobec niej działania na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w odrębnym postępowaniu antymonopolowym.

Z wyrazami szacunku
Marek

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

KANCELARIA GŁÓWNA
MINISTERSTWA INFRASTRUKTURY
I ROZWOJU

2015 -09- 24

Nr.
BEZPOŚREDNIO

Warszawa, dnia 23.09.2015

Pani Maria Wasiak
Minister Infrastruktury i Rozwoju

Szanowna Pani Minister,

Niniejszym, działając na podstawie normy z art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013, poz. 267, ze zm.; zwana dalej: k.p.a.) w związku 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1160, ze zm.; dalej „UPKP”) wnoszę o dopuszczenie nas do toczącego się postępowania w sprawie zgody na zbycie aktywów trwałych w postaci akcji Spółki PKP Energetyka S.A oraz wyłączenie ministra właściwego do spraw transportu z prowadzenia przedmiotowego postępowania.

Uzasadnienie

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego jest społeczną organizacją o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym, działającą wyłącznie w oparciu o pracę społeczną. Jest organizacją nie prowadzącą działalności gospodarczej. W związku z wejściem w życie **U S T A W Y z dnia 7 lipca 2005 r. O DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ W PROCESIE STANOWIENIA PRAWA**, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z pismem z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającym swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego (w załączeniu). Na pismo to otrzymało odpowiedź z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra –

przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego, którą także tu załączamy.

Cel tego postępowania jest zbieżny z celami naszej organizacji, jakimi jest między innymi artykułowanie interesów strategicznych dziedzin i branż polskiej gospodarki oraz podejmowanie działań na rzecz pobudzenia i stymulowania procesów rozwojowych w przemyśle i poprawienia kondycji polskich przedsiębiorstw, w tym obronnych. Działamy także na rzecz przestrzegania zasad dobrego obyczaju w obrocie gospodarczym i uczciwej konkurencji, a tym samym zapobiegania sytuacji, w której transakcje M&A (fuzje i przejęcia) zachodzą z naruszeniem przepisów prawa. Za dopuszczeniem organizacji społecznej do postępowania przemawia także interes społeczny, jakim jest zapewnienie poszanowania i respektowania dla treści przepisów prawa, a tym samym zapobieganie sytuacji, w której do nabycia aktywów spółki Skarbu Państwa dojdzie z naruszeniem przepisów prawa.

Mając na uwadze to, że zachodzą wszystkie – wymienione w art. 31 k.p.a. – przesłanki warunkujące dopuszczenie organizacji społecznej do postępowania, niniejszym wnosimy o dopuszczenie nas do rzeczzonego postępowania jako podmiotu na prawach strony.

Według posiadanej przez nas wiedzy Pani Minister Maria Wasiak, będąc członkiem Zarządu PKP S.A. odpowiadała między innymi za proces prywatyzacji PKP Energetyka S.A., uczestnicząc w podejmowaniu wielu decyzji w tej sprawie. De facto więc jako osoba pełniąca funkcję ministra właściwego do spraw transportu jest sędzią we własnej sprawie, a więc na podstawie art. 24 i 25 k.p.a. powinna wyłączyć się z toczącego postępowania. Wyłączeniu temu powinni podlegać również podlegli jej pracownicy Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju.

Ponadto według posiadanej przez nas najlepszej wiedzy, przedsiębiorca Caryville Investments Sp. z o.o. jest spółką zależ-

na przedsiębiorcy luksemburskiego: Edison Holdings S.A.R.L. W świetle postanowień ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców nabycie przez tego przedsiębiorcę akcji PKP Energetyka S.A., a w konsekwencji nabycie nieruchomości rolnych lub leśnych znajdujących się w władaniu PKP Energetyka S.A., wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia Ministra właściwego do Spraw Wewnętrznych (argument z art. 1 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 pkt 4 i w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców).

Kwestia ta jest przedmiotem regulacji norm ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (tekst jednolity: Dz. U. z 2014, poz. 1380). W świetle postanowień tej ustawy (Art. 1 ust. 1 ustawy) wprowadzono zasadę, zgodnie z którą nabycie nieruchomości przez cudzoziemca wymaga zezwolenia. Zezwolenie jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli sprzeciwu nie wniesie Minister Obrony Narodowej, a w przypadku nieruchomości rolnych, jeżeli sprzeciwu również nie wniesie minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W świetle postanowień z art. 8 ust. 2 wyżej wskazanej ustawy: „Nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia przez cudzoziemców, będących obywatelami lub przedsiębiorcami państw – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem nabycia: 1) nieruchomości rolnych i leśnych, przez okres 12 lat od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej”.

Mając na uwadze to, że okres 12 lat jeszcze nie upłynął, nabycie przez cudzoziemca nieruchomości rolnej lub leśnej (ale wyłącznie tych; zgodnie z ogólną regułą interpretacji wyjątków) znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia wydawanego przez Ministra właściwego do spraw administracji publicznej (argumentum z art. 1 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy).

Przekładając powyższe rozważania ogólne na grunt zawisłego przed ministrem właściwym do spraw transportu postępowania w sprawie zbycia aktywów trwałych będących własnością PKP Energetyka S.A. należy stwierdzić, iż:

- nabycie akcji PKP Energetyka S.A. związane jest – w oparciu o posiadane przez nas dane – z równoczesnym nabyciem nieruchomości rolnych lub leśnych, których właścicielem jest PKP Energetyka S.A.;
- zgodnie z danymi dostępnymi w internecie nabywcą akcji PKP Energetyka S.A. jest przedsiębiorca krajowy (Caryville Investments Sp. z o.o.); przedsiębiorca ten jest jednakże kontrolowany (w 100%) przez przedsiębiorcę luksemburskiego (UE) Edison Holding S.A.R.L. – w konsekwencji Caryville Investments jest cudzoziemcem w rozumieniu postanowień przepisu z art. 1 ust. 2 pkt 4 w związku z art. 1 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy:

2. Cudzoziemcem w rozumieniu ustawy jest:

„4) osoba prawna i spółka handlowa nieposiadająca osobowości prawnej mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub spółki wymienione w pkt 1, 2 i 3.”

„W przypadku spółki handlowej za kontrolowaną, w rozumieniu ustawy, uważa się spółkę, w której cudzoziemiec lub cudzoziemcy dysponują bezpośrednio lub pośrednio powyżej 50% głosów na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik, użytkownik lub na podstawie porozumień z innymi osobami, albo mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów art. 4 § 1 pkt 4 lit. b lub c, lub e ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 oraz z 2014 r. poz. 265 i 1161).”

Powyższe oznacza, że Caryville Investments nabywając pośrednio (poprzez nabycie akcji PKP Energetyka S.A.) zobligowany jest uzyskać zezwolenie ministra spraw wewnętrznych na nabycie nieruchomości rolnych lub leśnych.

W tym miejscu należy zastrzec, że nabycie nieruchomości przez cudzoziemca (Caryville Investments Sp. z o.o.) bez uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych rodzi sankcję w postaci nieważności czynności prawnej (nabycie jest nieważne z mocy prawa; argumentum z art. 6 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy: Art. 6. 1. Nabycie nieruchomości przez cudzoziemca wbrew przepisom ustawy jest nieważne);

Ponadto w świetle postanowień z art. 18 ust. 3 UPKP „*nie podlega sprzedaży mienie wchodzące w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, będącej własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa*”. Na mocy powyższych postanowień UPKP prawodawca bezpośrednio i wprost wskazał, że mienie o znaczeniu państwowym nie może być przedmiotem sprzedaży.

Dla oceny czy dany składnik mienia można zaliczyć do mienia o znaczeniu państwowym konieczne jest kumulatywne spełnienie się trzech warunków:

- (i) po pierwsze, składnik ten musi wchodzić w skład linii kolejowej,
- (ii) po drugie, taka linia kolejowa musi mieć charakter linii o państwowym znaczeniu;
- (iii) po trzecie, taka linia kolejowa o państwowym znaczeniu musi być własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa.

Na gruncie UPKP prawodawca nie wprowadził definicji, żadnego z powyższych pojęć. Zabieg ten powinien być interpretowany jako intencja prawodawcy do nadawaniu tym pojęciom znaczenia, które zostało przyjęte na gruncie systemowej regulacji dla transportu kolejowego, jakim jest – aktualnie – ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1594, ze zm.; „UTK”).

W rozumieniu art. 4 pkt 2a UTK **linią kolejową** jest *droga kolejowa mająca początek i koniec wraz z przyległym pasem gruntu, na którą składają się odcinki linii, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętymi pod nie gruntami*. Z kolei, rozumieniu art. 4 pkt 1a UTK **drogą kolejową** jest *nawierzchnia kolejowa wraz*

z podtorzem i budowlami inżynieryjnymi oraz gruntem, na którym jest usytuowana.

Na mocy postanowień z art. 2 pkt 2a UTK linią kolejową o znaczeniu państwowym jest *istniejąca lub projektowana linia kolejowa, której budowa, utrzymanie i eksploatacja uzasadniona jest ważnymi względami gospodarczymi, społecznymi, ekologicznymi lub obronnymi*. Liniami kolejowymi o znaczeniu państwowym są linie wymienione w treści Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wykazu linii kolejowych o znaczeniu państwowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 569).

Starając się więc stworzyć na potrzeby UPKP definicję linii kolejowej o znaczeniu państwowym należy wskazać, że linią tą będzie *istniejąca lub projektowana nawierzchnia kolejowa wraz z podtorzem i budowlami inżynieryjnymi oraz gruntem, na którym jest usytuowana, która ma początek i koniec, wraz z przyległym pasem gruntu, na którą składają się odcinki linii, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętych pod nie gruntami, której budowa, utrzymanie i eksploatacja uzasadniona jest ważnymi względami gospodarczymi, społecznymi, ekologicznymi lub obronnymi (oraz została wymieniona w treści rozporządzenia, o którym mowa powyżej).*

W rozumieniu art. 18 ust. 3 UPKP w związku z art. 4 pkt 2a UTK do kategorii mienia wchodzącego w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu będą wchodzić zatem w szczególności budynki, budowle i **urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego** wraz z zajętych pod nie gruntami. Powyższe prowadzi do konkluzji, iż budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętych pod nie gruntami są przedmiotem ograniczenia wskazanego w art. 18 ust. 3 UPKP.

Powyższa kategoria (tj. **budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętych pod nie gruntami**) została zdefiniowana w treści Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim

powinny odpowiadać budowie kolejowej i ich usytuowanie (Dz. U. z 1998 r., Nr 151, poz. 987, ze zm.; „Rozporządzenie”).

I tak w rozumieniu normy z § 3 pkt 1 Rozporządzenia budowlą kolejową jest **całość techniczno-użytkowa** wraz z gruntem, na którym jest usytuowana, **oraz instalacjami i urządzeniami, służąca do ruchu pojazdów kolejowych, organizowania i sterowania tym ruchem**, umożliwiającą dokonywanie przewozów osób lub rzeczy, a w szczególności: drogi szynowe normalnotorowe i wąskotorowe, koleje niekonwencjonalne, budowle ziemne, mosty, wiadukty, przepusty, konstrukcje oporowe, rampy, perony, place ładunkowe, skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi w jednym poziomie, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, **urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego, urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem, urządzenia elektroenergetyki nietrakcyjnej i urządzenia techniczne** oraz inne budowle usytuowane na obszarze kolejowym służące do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej.

Mieniem wchodzącym w skład linii kolejowych o państwowym znaczeniu są w konsekwencji w szczególności: **urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego, urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem, urządzenia elektroenergetyki nietrakcyjnej i urządzenia techniczne.**

Dodatkowo § 8 ust. 2 Rozporządzenia wskazuje, że wyposażenie techniczne linii kolejowej obejmuje konstrukcyjne elementy nawierzchni, podtorze, obiekty inżynieryjne oraz w szczególności następujące budowle i urządzenia:

- 1) systemu sterowania ruchem kolejowym,
- 2) związane z obsługą przewozu osób i rzeczy,
- 3) zaplecza technicznego taboru kolejowego,
- 4) zasilania elektrotrakcyjnego,
- 5) telekomunikacyjne,
- 6) zasilania elektroenergetycznego,
- 7) sieci technicznych,
- 8) związane ze skrzyżowaniem z drogami publicznymi w jednym poziomie,

9) związane z osłoną antyawaryjną.

W tym miejscu celowe jest zwrócenie uwagi, że prawodawca **w treści art. 18 ust. 3 UPKP bezpośrednio i wprost wskazał, że własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa musi być linia kolejowa o państwowym znaczeniu, a nie dany składnik majątkowy.** Prawodawca wyraźnie i wprost wskazał, iż chodzi tutaj o mienie wchodzące w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, **będącej** własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa. Wykładnia językowa (gramatyczna) przepisu z art. 18 ust. 3 UPKP podpowiada, iż gdyby tylko intencją prawodawcy byłoby to, by kryterium pozwalającym na zaliczenie danego składnika majątkowego do zbioru składników mienia, o których jest mowa w art. 18 ust. 3 UPKP, było kryterium prawa własności, to prawodawca użyłby formuły: mienie wchodzące w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, **będące** własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa. Powyższe prowadzi do konkluzji, iż do zbioru składników majątkowych, o których jest mowa w art. 18 ust. 3 UPKP, będą zaliczane wszystkie składniki wchodzące w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, będącej własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa. O ile zatem dany składnik majątkowy, którego właścicielem jest inny podmiot niżeli PKP SA, PLK SA lub Skarb Państwa, wchodzi w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, które to linii kolejowej o państwowym znaczeniu właścicielem jest PKP SA, PLK SA lub Skarb Państwa, to składnik ten objęty jest normą z art. 18 ust. 3 PKP. Oznacza to, że taki składnik podlega ograniczeniom sprzedaży na mocy postanowień z art. 18 ust. 3 UPKP.

O ile zatem wskazane wyżej urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego, urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem, urządzenia elektroenergetyki nietrakcyjnej i urządzenia techniczne wchodzi przy tym w skład linii kolejowych o państwowym znaczeniu, będącej własnością PKP SA, PLK SA lub Skarbu Państwa, to zaliczane one będą do składników mienia o znaczeniu państwowym o których jest mowa w art. 18 ust. 3 UPKP.

Zgodnie z Rozporządzeniem urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego zasilające elektryczne szynowe pojazdy trakcyjne w energię elektryczną w trakcie ich jazdy po zelektryfikowanym torze kolejowym stanowią: sieć trakcyjną i obiekty zasilające sieć trakcyjną, tj. podstacje trakcyjne wraz z liniami zasilającymi, kabiny sekcyjne i linie zasilaczy. Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na oficjalnej stronie internetowej PKP Energetyka S.A., w skład majątku Spółki wchodzi m. in.: stacje elektroenergetyczne WN i SN (6410 szt.), linie zasilaczy i kable powrotne w tym kablów (1171 km).

Podsumowując powyższe – jeśli jakiś składnik majątku będący we władaniu PKP Energetyka S.A. jest mieniem o znaczeniu państwowym, to istnienie poważna wątpliwość czy ten składnik majątku Energetyki może być przedmiotem sprzedaży.

W konsekwencji należy wskazać, iż istnieją poważne i uzasadnione wątpliwości odnośnie co do skutków i ryzyk związanych ze zbyciem całości przedsiębiorstwa PKP Energetyka S.A., w skład, którego wchodzi aktywa¹ w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 330, ze zm.) będące częścią linii kolejowej o państwowym znaczeniu. Dokonując analizy konsekwencji prawnych dokonania czynności prawnej sprowadzającej się do sprzedaży mienia, o którym jest mowa w art. 18 ust. 3 UPKP, należy odwołać się do normy z art. 58 § 1 KC, zgodnie z którą czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

W konsekwencji powyższego należy wskazać, iż zbycie składników mienia będących we władaniu Energetyki

¹ Aktywa na gruncie ustawy o rachunkowości – rozumie się przez to kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych. Na gruncie prawa cywilnego pojęcie tożsame z pojęciem „mienie”.

a wchodzącego w skład Mienia o Znaczeniu Państwowym, takich jak urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego, urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem, urządzenia elektroenergetyki nietrakcyjnej i urządzenia techniczne (mienia o którym jest mowa w art. 18 ust. 3 UPKP) może być dotknięte skutkiem nieważności (art. 58 § 1 KC).

Przedstawiając powyższe wnosimy jak na wstępie, jednocześnie prosząc o możliwie pilne odniesienie się do naszej prośby.

Z poważaniem

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Załączniki:

1. Pismo Polskiego Lobby Przemysłowego do Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającego swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego.

2. Odpowiedź na to pismo z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra – przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego.

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DEPARTAMENT
TRANSPORTU KOLEJOWEGO

Warszawa, 2 października 2015 r.

DTK.II.051.14.2015.AG.

NK:268244/2015

Pan
Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Koordynatorze,

w związku z wnioskiem z dnia 23 września 2015 r. o dopuszczenie Polskiego Lobby Przemysłowego do toczącego się postępowania dotyczącego zgody na zbycie aktywów trwałych w postaci akcji spółki PKP Energetyka S.A. oraz wyłączenia ministra właściwego ds. transportu z prowadzenia przedmiotowego postępowania oraz przedstawionymi wątpliwościami w zakresie:

- 1) obowiązku uzyskania zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców („Ustawa o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców”) w związku z nabyciem nieruchomości rolnych lub leśnych przez cudzoziemca poprzez nabycie akcji w kapitale zakładowym PKP Energetyka S.A., oraz
- 2) zakazu zbywania mienia wchodzącego w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, będącej własnością Polskich Kolei Państwowych S.A. („PKP”), PKP Polskich Linii Kolejowych („PKP PLK”) lub Skarbu Państwa na podstawie art. 18 ust. 3 z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” („Ustawa o PKP”) odnoszących się do procesu prywatyzacji PKP Energetyka S.A.

uprzejmie informuję, co następuje.

Minister Infrastruktury i Rozwoju nie prowadził żadnego postępowania administracyjnego, którego przedmiotem było udzielenie zgody na zbycie, należących do PKP S.A., akcji PKP Energetyka S.A.

Art. 18 ust. 2b pkt 1 ustawy PKP stanowi, że do sprzedaży akcji spółki PKP Energetyka S.A. nie mają zastosowania przepisy art. 18 ust. 2 tejże ustawy, w przypadku gdy na konkretną czynność prawną wymagana jest zgoda Walnego Zgromadzenia PKP S.A.

Zgodnie z § 30 ust. 1 pkt 16b Statutu PKP S.A. do kompetencji Walnego Zgromadzenia Spółki należy wyrażanie zgody na zbycie akcji i udziałów w spółkach określonych w art. 14, 15, 19 i 20a ww. ustawy. PKP Energetyka S.A. została utworzona na podstawie art. 19 przywołanej ustawy.

Odnosząc się do poruszonego problemu obejmowania i nabywania akcji lub udziałów przez cudzoziemców w spółkach będących właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości, także rolnych i leśnych, położonych w Polsce należy wyjaśnić, że zawarcie umowy z udziałem cudzoziemca na podstawie, której staje się on udziałowcem lub akcjonariuszem w spółce posiadającej nieruchomości nie oznacza, iż staje się on właścicielem lub użytkownikiem wieczystym tych nieruchomości – chociażby nawet „pośrednio”. Prawo to nadal przysługuje spółce (właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu), a przedmiotem takiej transakcji są zawsze akcje lub udziały spółki. W świetle przepisów Ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców nie istnieje pojęcie „pośredniego nabycia prawa własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości”, a sama ustawa nie daje takich możliwości. Właścicielem lub użytkownikiem wieczystym pozostaje ten podmiot, któremu to prawo przysługuje bezpośrednio, a stan ten jest potwierdzony wpisem do księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości.

Powyższe zasady znajdują również odzwierciedlenie w interpretacji przepisów Ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych¹ zgodnie, z którą „nie wymaga zezwolenia nabywanie lub obejmowanie przez cudzoziemców z Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Konfederacji Szwajcarskiej udziałów lub akcji w spółkach będących właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych w Polsce, także w przypadku, gdy są to nieruchomości rolne lub leśne.”

Nabywcą akcji w kapitale zakładowym PKP Energetyka S.A. jest spółka zawiązana i działająca zgodnie z prawem polskim – Caryville Investments sp. z o.o., która zawiera się w definicji cudzoziemca z Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Konfederacji Szwajcarskiej. W konsekwencji uzyskanie zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych nie było konieczne.

Odnosząc się do ostatniej prezentowanej wątpliwości, należy wskazać, że art. 18 ust. 3 Ustawy o PKP odnosi się do zakazu sprzedaży mienia wchodzącego w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu, będącej własnością PKP S.A., PKP PLK S.A. lub Skarbu Państwa. Zakaz, o którym mowa w przywołanym przepisie dotyczy zatem mienia wchodzącego w skład linii kolejowej o państwowym znaczeniu. Art. 18 ust. 3 ww. ustawy jednoznacznie wskazuje, że właścicielami linii kolejowej może być PKP S.A., PKP PLK S.A. lub Skarb Państwa, nie wskazując jednak jednoznacznie, że spółki te lub Skarb Państwa muszą być również właścicielami (lub podmiotami innych praw majątkowych) poszczególnych elementów linii kolejowej.

Należy zwrócić uwagę, że przedmiotem czynności prawnej dokonywanej przez PKP S.A. jest sprzedaż 100% akcji PKP Energetyka S.A., a więc dokonanie zmiany struktury właścicielskiej tej Spółki. Właścicielem całego mienia PKP Energetyka S.A., w tym również mienia wchodzącego w skład linii kolejowych, niezależnie od struktury właścicielskiej Spółki, nadal pozostanie PKP Energetyka S.A. Sprzedaż akcji Spółki nie odnosi bezpośredniego skutku w prawa majątkowe, których jest ona podmiotem. Spółka, której akcje są zbywane, pozostaje nadal tym samym podmiotem praw i obowiązków.

2 paweł
Kopczyński
Dyrektor
Departamentu
Kolejowego
Paweł Kopczyński

¹ <https://msw.gov.pl/bezpieczenstwo/koncesje-i-zezwozenia/260.Nabywanie-nieruchomosci.html>

Europejski Dzień Maszynisty Kolejowego w dniu 18 września 2015 roku w Olsztynie. Przemarsz maszynistów z całej Polski przez miasto.

Europejski Dzień Maszynisty Kolejowego w dniu 18 września 2015 roku w Olsztynie. Przemarsz maszynistów przez miasto.

Uroczysta Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w Olsztynie-Kortowie w dniu 18 września 2015 roku.

Uroczysta Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w dniu 18 września 2015 roku w Olsztynie-Kortowie. Wystąpienie Prezydenta Związku Maszynistów Kolejowych w Polsce Leszka Miętka.

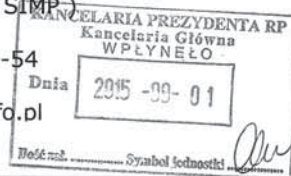
Uczestnicy Regionalnego Święta Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A.
w Piotrkowie Trybunalski w dniu 18 października 2015 roku, a wśród
nich koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

PAKIET ENERGETYCZNO-KLIMATYCZNY

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 1 września 2015 r.

Szanowny Pan
Dr Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Prezydencie,

Dotyczy: programu ONZ - The 2030 Agenda for Sustainable Development w Nowym Jorku oraz COP21 w Paryżu.

Podczas ustanawiania prawa dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej oraz w polskim parlamencie (Dyrektywy UE i implementacja ich do polskiego prawa – ustaw w sprawie emisji gazów cieplarnianych), posłużono się określeniami (terminami) zastępczymi oraz niezdefiniowanymi, a zarazem sprzecznymi z wiedzą naukową i empiryczną. W ten sposób powstało obowiązujące w UE prawo dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych, które jest sprzeczne z prawami fizyki i chemii oraz naukami przyrodniczymi. Przepisy te nie chronią przed emisją rzeczywistych gazów cieplarnianych.

Ustanowione w Unii Europejskiej prawo o emisji gazów cieplarnianych nie chroni ludzkości, jak również przyrody przed rzeczywistym zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego, którego zmieniony skład gazowy (prawa gazowe) może mieć wpływ na zmiany zjawisk atmosferycznych zachodzących na powierzchni Ziemi. Wzrost stężenia rzeczywistego zanieczyszczenia atmosfery gazami cieplarnianymi został pominięty również w programach ONZ w ramach: The 2030 Agenda for Sustainable Development oraz The UN Climate Change Conference.

Posiadamy dowody naukowe i empiryczne, iż dwutlenek węgla nie jest gazem cieplarnianym. Stężenie tego gazu w atmosferze okołoziemskiej jest zmienne i zależne od ilości energii słonecznej docierającej do powierzchni Ziemi

Jednocześnie dołączamy opracowanie pt. „Słońce i Ziemia jako doskonale zintegrowany ekosystem energetyczny”.

Drogą elektroniczną przesłaliśmy publikacje oraz inne dokumenty na ten ważny temat.

Z wyrazami szacunku

**PRZEDSTAWICIEL GRUPY EKSPERTÓW
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Wiesław Klimek

Mgr inż. Wiesław Klimek

**Koordinator
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Paweł Soroka

Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Słońce i Ziemia jako doskonale zintegrowany ekosystem energetyczny

Słońce jest źródłem energii dla Ziemi, która jest geosystemem współzależności procesów zachodzących: w litosferze, hydrosferze, biosferze i atmosferze. Atmosfera jest obszarem transmisyjnym pomiędzy źródłem energii a ziemskim geosystemem. Dlatego w relacji Ziemi ze źródłem energii, najważniejszą rolę pełni powietrze atmosferyczne w formie dwustronnej zdolności transmisji energii. Skład ilościowy i jakościowy powietrza atmosferycznego (otoczki gazowej) decyduje o ilości energii docierającej do Ziemi i decyduje o ilości oddawanego ciepła w przestrzeni kosmicznej przez geosystem. Skład gazowy powietrza atmosferycznego powinien odpowiadać naturalnym potrzebom geosystemu i nie może być zanieczyszczony innymi gazami i pyłami szkodzącymi przyrodzie i człowiekowi.

Z geologii historycznej wiemy, iż w czasach kiedy bardzo intensywnie rozkwitała roślinność na Ziemi (z większym rozmiarem niż obecnie), stężenie dwutlenku węgla w atmosferze było trzykrotnie większe od obecnego. Azot atmosferyczny oraz CO₂ pełnią funkcję termostatów obniżających stosownie temperaturę atmosfery. Dzięki swoim własnościom fizycznym chłodzą powietrze atmosferyczne. Pochłaniając energię, nie kumulują jej ani nie oddają do otaczającego powietrza atmosferycznego (jak to czynią rzeczywiste gazy cieplarniane), ale w całości emitują poprzez tzw. okno atmosferyczne poza atmosferę ziemską, w przestrzeni kosmicznej.

Własności fizyczne dwutlenku węgla – absorpcja energii i emisja energii przedstawiona na podstawie pomiarów rozkładu spektralnego.

Komentarz do załączonych rysunków:

1 załącznik, rysunek 1

Rozkład spektralny promieniowania słonecznego, z zaznaczonymi pasmami absorpcji składników gazowych atmosfery. Przedstawiony jest wykres energii na zewnątrz atmosfery i wykres energii docierającej do Ziemi, mierzony na poziomie morza.

2 załącznik, rysunek 2

Fig. 6 Rozkład spektralny promieniowania najjaśniejszych gwiazd, na zewnątrz atmosfery, jako dowód, że ich sumaryczna energia jest o dziewięć rzędów niższa i może nie być brana pod uwagę, a Słońce jest podstawowym źródłem energii docierającej do Ziemi.

Fig.-7 Wyliczony rozkład spektralny promieniowania planet. Widmowe promieniowanie powierzchni Ziemi odpowiada, prawie dokładnie, promieniowaniu ciała doskonale czarnego o temp. około 280° K., z maximum ok. 11- 12 μm, a więc w środku tzw. okna atmosferycznego, w którym nie występują pasma absorpcji energii gazów występujących w atmosferze. Stąd transfer energii może odbywać się bez zakłóceń.

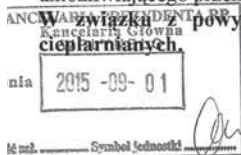
Fig.7-2 Transmisja atmosfery. Jak wynika z tego wykresu, w tzw. oknie atmosferycznym w paśmie 8,5 μm do 12,5 μm, nie występuje żadne pasmo absorpcyjne, umożliwiające tym samym pełne przekazywanie energii poza atmosferę.

Konkluzja: przedstawione pasma absorpcji dwutlenku węgla na *rysunku 1* – tj. zarejestrowana pochłonięta energia, która jest natychmiast emitowana w postaci energii fluorescencyjnej w paśmie ok. 9,6 μm, w zakresie tzw. okna atmosferycznego, umożliwiającego przekazywanie tej energii poza atmosferę (*rysunek 2 Fig.7-2*).

W związku z powyższym nie można zaliczyć dwutlenku węgla do gazów cieplarnianych.

dr inż. Edward Przybyś & mgr inż. Wiesław Klimek

Wiesław Klimek

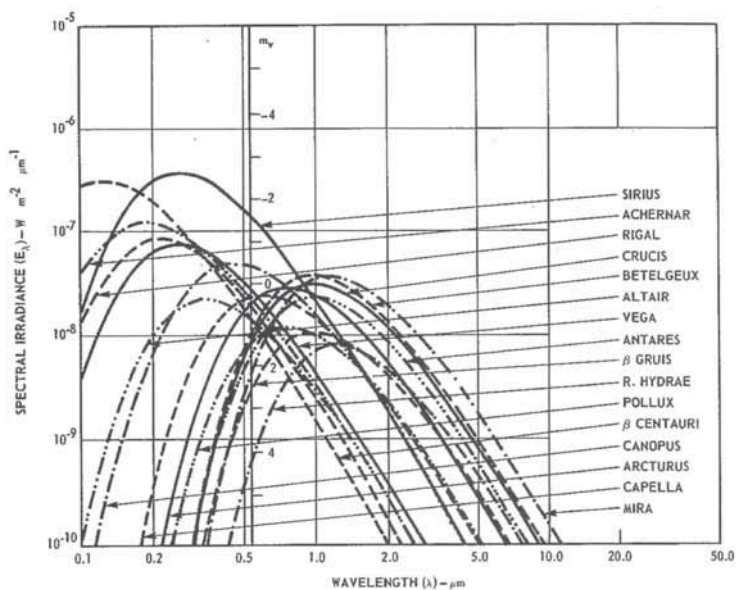
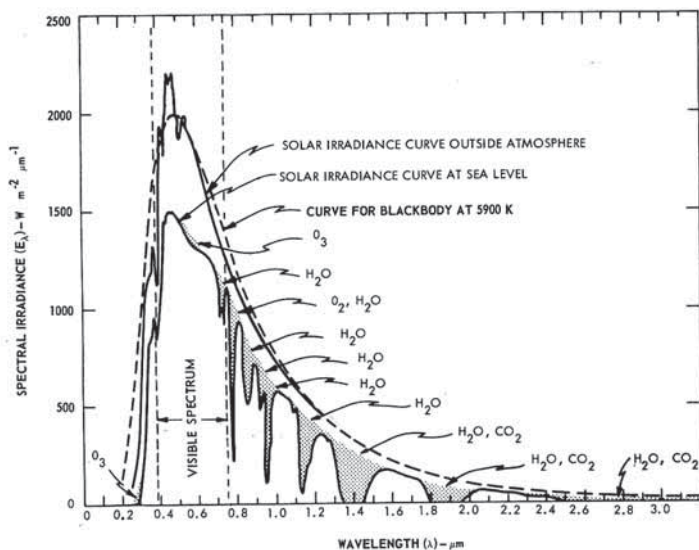

Fig. 6 Calculated spectral irradiance from the brightest stars outside of the earth's atmosphere; m_v = visual magnitude at maximum spectral irradiance

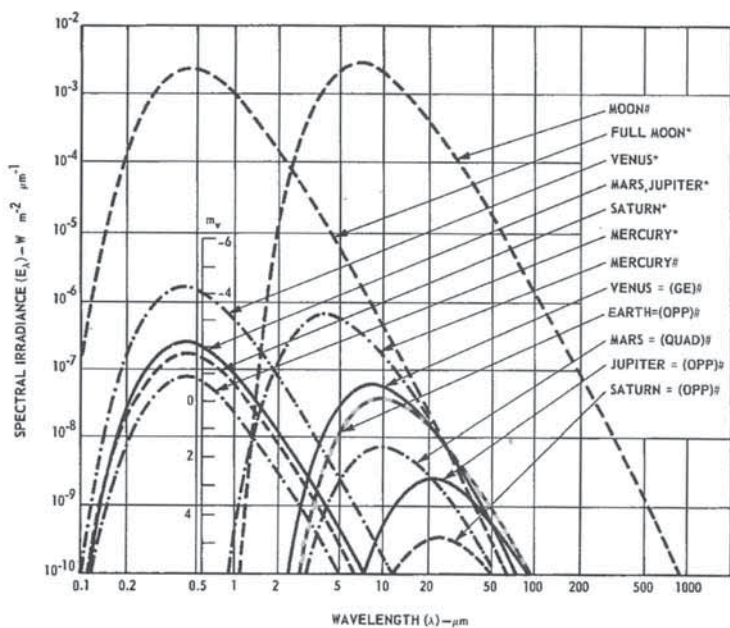

Fig. -7 Calculated spectral irradiance from planets at the top of the atmosphere; * = calculated irradiance from planets at brightest due only to sun reflectance; GF = inferior planet at greatest elongation; OPP = superior planet at opposition; QUAD = superior planet at quadrature; # = calculated irradiance from planets due only to self emission; m_v = visual magnitude at maximum spectral irradiance

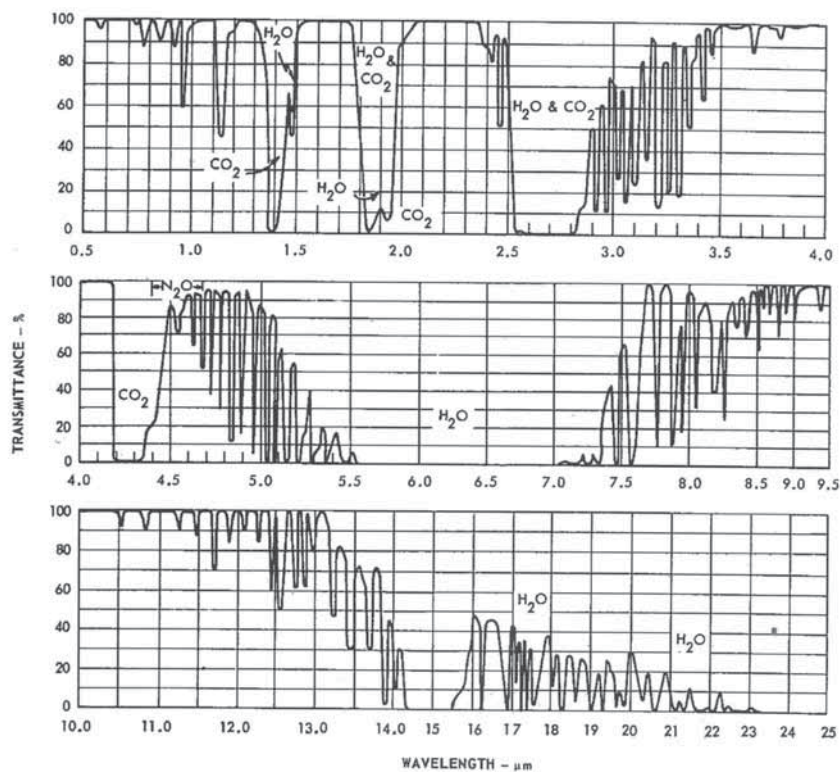
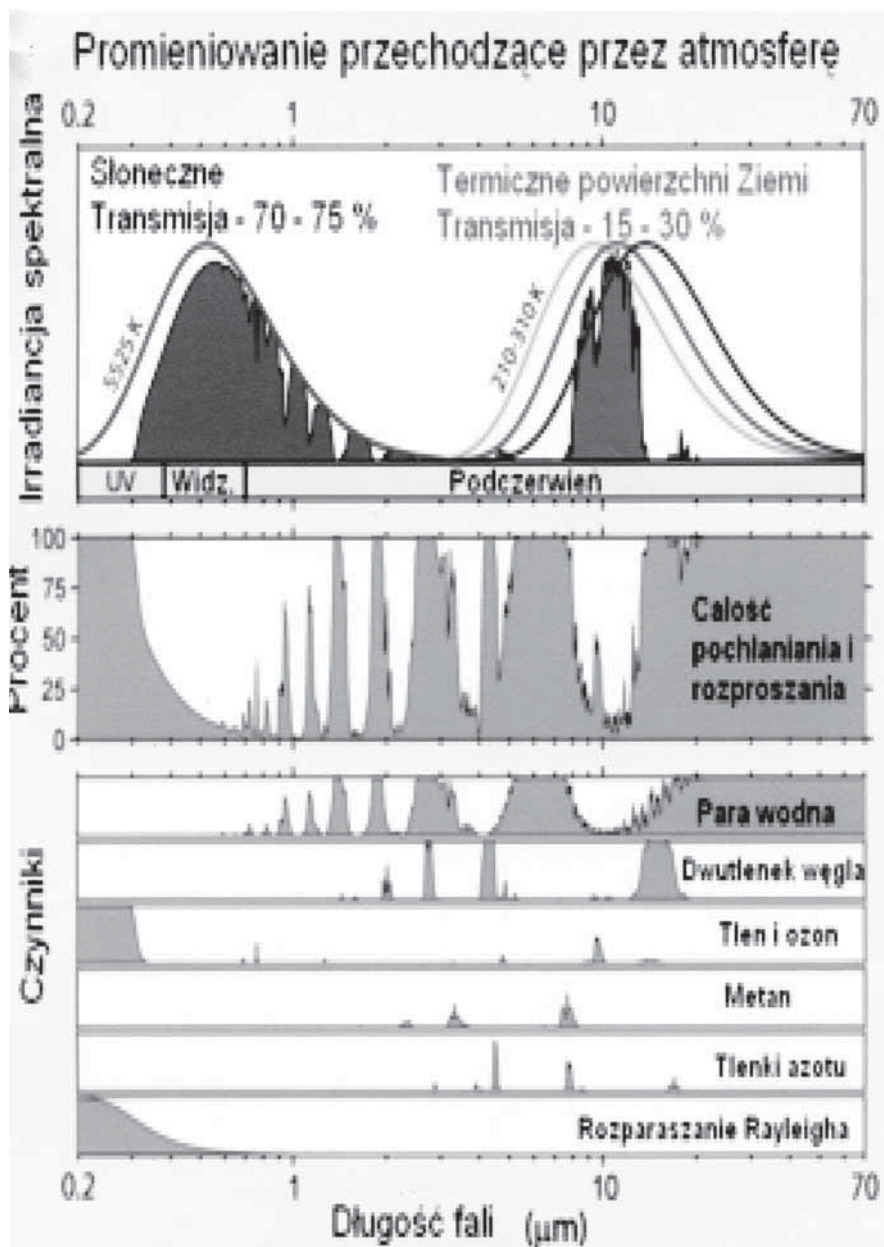

Fig. 7-2 Transmittance of 1000-ft horizontal air path at sea level containing 5.7-mm precipitable water at 79° F

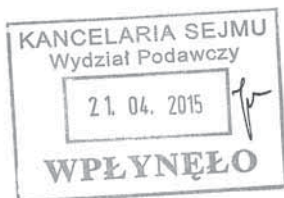

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; **www.**plp.info.pl

Warszawa, 16 kwietnia 2015 r.

Szanowna Pani
Poseł Ewa Wołak
Przewodnicząca Podkomisji nadzwyczajnej
do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy
o systemie handlu uprawnieniami do emisji
gazów cieplarnianych

Szanowna Pani Poset,

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zgłasza swoje uwagi do rządowego projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (druk nr 3151).

W art. 3. w pkt 3) lit. a i lit. b brakuje definicji gazów cieplarnianych i dodatkowo w obecnie nowelizowanej ustawie, nie ma definicji reemisji. W związku z tym projekt ustawy jest sprzeczny z wiedzą naukową i empiryczną. Dwutlenek węgla nie jest gazem cieplarnianym ze względu na swoje specyficzne własności fizyczne (absorpcja energii i emisja energii). Uzasadnienie tego faktu zostało szerzej opisane w wielu naszych publikacjach i pismach skierowanych do Ministra Środowiska RP.

W fizyce i chemii oraz naukach przyrodniczych nie znane jest pojęcie - „reemisja” promieniowania podczerwonego, również w gazowych składnikach atmosfery.

Z wyrazami szacunku

**PRZEDSTAWICIEL GRUPY EKSPERTÓW
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Wiesław Klimek

Mgr inż. Wiesław Klimek

**Koordynator
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Paweł Soroka

Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
na łamach prasy i w Internecie
(kwiecień 2015 r. – marzec 2016 r.)

Jubileusz PLP

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego świętowało 22 rocznicę powstania.

Na uroczystości 21 marca w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie przybyli m.in. doradca Prezydenta RP Jan Lityński, doradca szefa MON Janusz Onyszkiewicz, posłowie Jerzy Polaczek i Jerzy Żyżyński, prezesi firm, dyrektorzy instytutów naukowych oraz przedstawiciele organizacji współpracujących z PLP. ZZM reprezentował m.in. wiceprezydent Sławomir Centkowski.

Najważniejszą częścią było wręczenie po raz trzeci Wyróżnień Honorowych pn. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu). Przyznano je w tym roku: Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu prezesowi Centrum Techniki Morskiej

S.A. w Gdyni, Zdzisławowi Juchaczowi – prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu, Jerzemu Klamce – z branży polskiej elektroniki profesjonalnej, Mieczysławowi Majewskiemu – wiceprzewodniczącemu rady nadzorczej PZL Świdnik S.A., wieloletniemu prezesowi tej firmy, Jerzemu Modrzewskiemu – b. wiceministrowi przemysłu i handlu, Tadeuszowi Pawłowskiemu – dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, Zbigniewowi Pużewiczowi – pracownikowi naukowemu WAT oraz

Ryszardowi Szczepankowi – dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

Koordinator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka (przy mikrofonie)

„Głos Maszynisty” – nr 4/128/2015

Jubileusz XXII-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego

W Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych 21 marca 2015 r. odbyła się uroczystość z okazji 22. rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią: Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz z płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, oraz posłowie na Sejm RP – Jerzy Polaczek i prof. Jerzy Żyżyński, a ponadto prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy nauki i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Powitał ich Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w ostatnim roku. Jego wystąpienie poprzedziła prezentacja multimedialna przedstawiająca sylwetkę patrona PLP Eugeniusza Kwiatkowskiego – wybitnego polityka gospodarczego i męża stanu, budowniczego Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz wystąpienie prof. Ryszarda Szczepanika – Dyrektora ITWL, który przedstawił działalność i dokonania Instytutu.

Najważniejszą częścią uroczystości XXII-lecia PLP było wręczenie przyznanych po raz trzeci Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu). Odznaczenia otrzymali:

- dr inż. Józef Jakubczyk, wieloletni Prezes Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, obecnie Doradca Prezesa CTM S.A.,
- mgr inż. Zdzisław Juchacz, Prezes Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu,
- prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka, przez całe życie zawodowe związany z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej,
- mgr inż. Mieczysław Majewski, Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A., do niedawna jego wieloletni prezes,
- gen. dyw. w st. spocz. prof. Jerzy Modrzewski, były wiceminister Przemysłu i Handlu, honorowy członek Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia,
- prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Pawłowski, Dyrektor Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu,
- prof. dr inż. Zbigniew Pużewicz, pracownik naukowy Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczący Rady Nadzorczej Centrum Rozwoju-Wdrożeniowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o.,
- prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

Przewodniczący Kapituły prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka i Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz oraz płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, w obecności przedstawicieli instytucji nominujących do Wyróżnienia, wręczyli tegorocznym laureatom wygrawerowane w brązie tabliczki.

Warto przypomnieć, iż po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae przyznano w 2013 r. pośmiertnie: prof. Janowi Czocharskiemu, prof. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr. Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sendziemirowi i prof. Tadeuszowi Sołtykowi.

Po wręczeniu nagród jeden z autorów (poza dr. Andrzej Karpiński, Stanisław Paradyś i Paweł Soroka) książek „Jak powstawały i jak upadały zakłady przemysłowe w Polsce” i „Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji” Wiesław Żółtkowski przedstawił syntetycznie główne wnioski w nich zawarte. Następnie prof. dr hab. Mirosław Sulek z Uniwersytetu Warszawskiego za pomocą narzędzi nowej dziedziny wiedzy – potęgotetrii, ukazał międzynarodową pozycję Polski.

Dyrektor ITWL, prof. Ryszard Szczepanik przedstawił projekt budowy wysokomanewrowego samolotu szkolnego i lekkiego samolotu wsparcia (fot. S. Dominiak)

Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz wręczył prof. Ryszardowi Szczepanikowi wyróżnienie Bene Meritus pro Industria Poloniae (fot. S. Dominiak)

Uroczystość wzbogaciła, zademonstrowana przez przedstawicieli starostwa w Zduńskiej Woli, prezentacja poświęcona budowie portu multimodalnego, łączącego magistralę węglową Śląsk – Port Gdynia z pobliską autostradą ekspresową S8. Na zakończenie części programowej dr Stanisław Lipski przedstawił prezentację na temat polskiego grafenu.

Uczestnicy spotkania

(fot. S. Dominiak)

Opracowali: mgr inż. Krzysztof Bubrzyk, mgr Magdalena Malczewska, mgr Wioletta Gramek

„Akłot” – nr 1(124)2015

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Jubileusz XXII-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego

21 marca 2015 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią: Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz i płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, oraz posłowie na Sejm RP – Jerzy Polaczek i prof. Jerzy Żyżyński, a ponadto prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektori instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Powitał ich Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie od marca 2014 roku do marca 2015 roku. Jego wystąpienie poprzedziła prezentacja multimedialna przedstawiająca sylwetkę Patrona PLP Eugeniusza Kwiatkowskiego – wybitnego polityka gospodarczego i męża stanu, budowniczego Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz wystąpienie prof. dr hab. Ryszarda Szczepanika – dyrektora ITWL, który przedstawił działalność i dokonania swojego Instytutu.

Najważniejszą częścią uroczystości XXII-lecia PLP było wręczenie po raz trzeci przyznanych Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobre Zasługi dla Polskiego Przemysłu), Kapituła w składzie: prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka (przewodniczący), prof. dr hab. Andrzej Janicki, mgr Kazimierz Łasiewicz, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, inż. Zygmunt Dębiński i Marek Łukanluk – spośród kandydatów zgłoszonych przez stowarzyszenia, placówki naukowe i związki zawodowe – uwzględniając wcześniej ustalone niżej wymienione kryteria wyboru osób zasługujących na Honorowe Wyróżnienie PLP:

- całokształt dorobku zawodowego,
- znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,
- osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej, podjęła decyzję o przyznaniu w tym roku Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae następującym osobom:

1. Dr inż. Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej SA w Gdyni, obecnie Doradcy Prezesa CTM SA, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.
2. Mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi – Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia SA w Grudziądzu, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.
3. Prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, twórcy pierwszych polskich przyrządów półprzewodnikowych dla rozwoju elektroniki w kraju zwłaszcza radiolokacji i techniki mikrofalowej, którego kandydaturę zgłosił Oddział Elektroniki i Telekomunikacji Stowarzyszenia Elektryków Polskich.
4. Mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – Wiceprzewodzącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik SA, do niedawna przez wiele lat Jego Prezesowi, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego

Inżynierów i Techników wraz ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich – Oddział w Lublinie.

5. Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Modrzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.
6. Prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.
7. Prof. dr inż. Zbigniewowi Pużewiczowi – pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwoju-Wdrożeńowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosił Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.
8. Prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

Przewodniczącą Kapituły prof. dr inż. Tadeusz Gałązka i uczestniczący w jubileuszu PLP Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz oraz płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, w obecności przedstawicieli instytucji nominujących do Wyróżnienia, wręczyli tegorocznym laureatom wygrawerowane w brązie tablice.

Warto przypomnieć, iż po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae przyznano w 2013 roku pośmiertnie następującym osobom: prof. Janowi Czocharskiemu, prof. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdałskiemu, inż. Tadeuszowi Sendziemirowi i prof. Tadeuszowi Sołtykowi.

W kolejnym punkcie uroczystości 22-lecia PLP Wiesław Żółtkowski – współautor (pozostali autorzy to Andrzej Karpiński, Stanisław Paradyś i Paweł Soroka) książki „Jak powstawały i jak upadały zakłady przemysłowe w Polsce” oraz znajdującej się w druku pt. „Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji” przedstawił syntetycznie główne zawarte w nich wnioski.

Po nim wystąpił prof. dr hab. Mirosław Sulek z Uniwersytetu Warszawskiego, który za pomocą narzędzi nowej dziedziny wiedzy – potęgotometrii, ukazał międzynarodową pozycję Polski. Uroczystość wzbogaciła, zademonstrowana przez przedstawicieli starostwa w Zdunskiej Woli, prezentacja poświęcona budowie portu multimodalnego, łączącego magistralę węglową Śląsk-Port Gdynia z pobliską autostradą ekspresową S8. Na zakończenie części programowej dr Stanisław Lipiński przedstawił prezentację na temat polskiego grafenu.

Prof. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator PLP

„Elektronika” – nr 4/2015

KURIER KOLEJOWY

W sprawie PKP Energetyki maszyniści piszą do prezydenta

28 sierpnia 2015 | Autor:

Związek Zawodowy Maszynistów wraz z Polskim Lobby Przemysłowym przesłały do prezydenta RP Andrzeja Dudy wspólne stanowisko w sprawie sprzedaży PKP Energetyki.

Fot. PKP Energetyka

"Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce **zdecydowanie sprzeciwiają się sprzedaży Spółki PKP Energetyka** luksemburskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu CVC Capital Partners, ponieważ jest ona niewrażliwym elementem kolejowego systemu transportowego w Polsce" –napisano w liście.

Jak wynika z treści pisma opublikowanego przez ZZM, autorzy listu zwracają uwagę, że PKP Energetyka jest szczególnego rodzaju monopolem naturalnym, a także podmiotem, które na całym świecie pozostają w rękach państwa.

"PKP Energetyka ma daleko idący wpływ na funkcjonowanie całej Infrastruktury kolejowej. Posiada bowiem będącą częścią tej infrastruktury dyspozytury i podstacje trakcyjne, gwarantujące ciągłość zasilania trakcji elektrycznych. Dysponuje również siecią stacji paliw dla

lokomotyw spalinowych. Jej strategiczne znaczenie wynika również z tego, iż **jedynie ona zasila trakcję kolejową prądem o napięciu 3 000 V**" – stwierdzono w piśmie.

Autorzy apelu zwracają uwagę, że PKP Energetyka stanowi ważną część systemu energetycznego całego państwa i jest z nim sieciowo ściśle powiązana. To może mieć znaczenie w sytuacjach kryzysowych, gdy w ramach krajowego systemu dochodzi do awarii sieci przesyłających prąd o takim napięciu.

"PKP Energetyka dysponuje niezwykle ważnym systemem i zasobem informacji, w tym na styku z systemem energetycznym kraju umożliwiającym funkcjonowanie infrastruktury kolejowej, a także dotyczących połączeń z infrastrukturą wojskową. Dlatego znajduje się na liście przedsiębiorstw mających istotne znaczenie dla obronności" – napisali autorzy listu do prezydenta Dudy. Podkreślili, że Ministerstwo Infrastruktury i Rozwojusprzedaje spółkę rentowną, przynoszącą dochody. Jej przychód netto w 2014 r. wyniósł 4,3 mld zł.

Zdaniem autorów listu przykład prywatyzacji podobnej infrastruktury kolejowej w Wielkiej Brytanii wskazuje, iż **nowy prywatny właściciel dąży do maksymalizacji zysków i minimalizacji wydatków na nowe inwestycje**, zwłaszcza takie, które mają długi okres zwrotu. Bardzo prawdopodobne więc jest, że nowy właściciel PKP Energetyki, którym ma być zarejestrowany w Luksemburgu Fundusz Inwestycyjny CVC Capital Partners, będzie nie tylko zyski odprowadzać do Luksemburga, ale także w celu ich powiększenia – podniesie koszty swoich usług.

To zaś odbije się na cenie kolejowych usług transportowych w Polsce i jeszcze bardziej pogorszy pozycję konkurencyjną kolei w stosunku do innych rodzajów transportu. Nowy prywatny właściciel będzie także beneficjentem znacznej części środków unijnych przewidzianych na modernizację infrastruktury kolejowej.

"Po pozbyciu się tak strategicznej spółki na rzecz Funduszu CVC Capital Partners, Skarb Państwa nie będzie już miał wpływu na to, kto zostanie jej ostatecznym właścicielem. Utraci też wpływ na inwestycje modernizacyjne. Dlatego domagamy się anulowania decyzji o sprzedaż PKP Energetyki i zachowania nad nią kontroli państwa" – podsumowali autorzy listu do prezydenta

ceny	PKP	PKP
------	-----	-----

Nowy właściciel bliżej przejęcia energetycznej spółki PKP

PRYWATYZACJA
Komisja Europejska zgodziła się na przejęcie PKP Energetyka przez CVC Capital Partners.

Brusela uznała, że transakcja nie budzi obaw o ograniczenie konkurencji, gdyż fundusz i przejmowana spółka nie działają na tych samych rynkach. Podkreśliła, że żadna z firm kontrolowanych przez CVC Capital Partners nie konkuruje z PKP Energetyką i nie jest aktywna na rynkach pokrewnych.

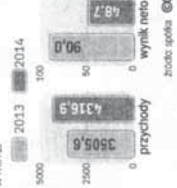
Jednak w Polsce nie milną głosy protestu w sprawie transakcji wartą prawie 2 mld zł. Na listy Polskiego Lobbey Przemysłowego i Związku Za-

wodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce odpowiadał na razie prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Takie pisma dostali też inni przedstawiciele polskich władz, a także unijni komisarze ds. transportu i ds. konkurencji (zgodą tego ostatniego, będącym jednym z warunków sprzedaży, właśnie została wydana).

UOKiK w swojej odpowiedzi stwierdza, że transakcja, jako mająca charakter inwestycji finansowej i neutralna dla stanu konkurencji na rynku, nie może być przekazana do rozstrzygnięcia polskiemu urzędowi antymonopolowemu. Jednakże szef Urzędu

także z punktu widzenia sił także z punktu widzenia sił

Wyniki finansowe PKP Energetyka, w mln zł

Źródło: raport PKP Energetyka

zbrojnych. „Sprzedaż PKP Energetyka może skutkować utratą przez Polskę wpływu na działalność jednego z podstawowych elementów krajowej infrastruktury kolejowej” – wskazuje szef Sztabu General-

nego WP. Jednak sugeruje, że sprawę należy skierować do Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, które nadzoruje sprzedawaną spółkę.

Resort na razie nie odpowiadział na zastrzeżenia sformułowane przez Polskie Lobbey Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych. Koordynator pierwszej z tych organizacji, prof. Paweł Soroka nie wyklucza, że obojga stanowiska zostaną przesłane na biurko ministra Marii

Wasiak, szefowej NIK, a także do Komisji Europejskiej. Przypominamy, że Polskie Koleje Państwowe i fundusz CVC Capital Partners pod koniec lipca br. podpisały przedwstępną umowę sprzedaży 100 proc. akcji PKP Energety-

ka. Ustalona cena to 1,965 mld zł, co po korekcie o dług spółki daje 1,41 mld zł. Zgodą KE na przejęcie PKP Energetyka przez CVC Capital Partners była jednym z warunków wykonania umowy. Innym była ostateczna decyzja o sprzedaży przez MIR.

PKP Energetyka w 2014 r. sprzedała łącznie ok. 7,6 TWh energii. Plany na ten rok zakładają 12 TWh, w tym ok. 2,3 TWh energii trakcyjnej. W 2014 r. przychody ze sprzedaży wyniosły ok. 4,3 mld zł, a zysk EBITDA firmy – 166,3 mln zł. Przychody ze sprzedaży przewidywane w 2015 r. to ok. 4,6 mld zł, a przewidywany zysk EBITDA to ok. 200 mln zł. ©

—Aneta Wyczerzak-Krasnińska

„Rzeczpospolita”
– 18.09.2015 r.

Radio

WNET.PL

Nie dla SPRZEDAŻY PKP ENERGETYKA

- [strona główna](#)
- [@R Co z tą Polską](#)
- [Nie dla SPRZEDAŻY PKP ENERGETYKA](#)

opublikowano: 05-10-2015

cc:

liczba odsłon: 163

autor: **Bogdan Wegrzynek**

Organizacje klastrowe i Polskie Lobby Przemysłowe APELUJĄ do władz o zdrowy rozsądek !!!

Do Komisji Europejskiej wpłynął kolejny postulat o unieważnienie transakcji sprzedaży energetycznej spółki przez PKP.

Tym razem wysuwa je Polskie Lobby Przemysłowe we wspólnym stanowisku ze Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych. Organizacje zwracają uwagę na strategiczny wymiar sprzedawanej infrastruktury będącej własnością PKP Energetyka. Podkreślają m.in., że należąca do spółki sieć dystrybucyjna położona wzdłuż torów w całej Polsce, a także świadczone przez nią usługi modernizacyjne na rzecz kolei, wpływają na funkcjonowanie całej infrastruktury kolejowej, czyniąc z niej monopolistę tego rynku.

List trafił na biurka najważniejszych decydentów w naszym kraju, m.in. z resortu obrony narodowej, a także do dwóch komisji UE: ds. transportu oraz konkurencji. Obie zajmują się już sprawą PKP Energetyka m.in. ze względu na wcześniejsze postulaty byłego ministra transportu Jerzego Polaczka oraz europosła Tomasza Piotra Poręby, o czym pisaliśmy tydzień temu.

Czy chcesz mieć włoski ekspres do kawy w swojej firmie? Chceć poznać ofertę dzierżawy ekspresów Nie, dzięki! W przypadku komisji ds. konkurencji przyjęto procedurę uproszczoną. Z harmonogramu wyznaczonego przez komisję ds. konkurencji UE wynika, że sprawa ma być rozstrzygnięta do 16 września. Jak tłumaczy Maciej Chmielewski z biura prasowego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, transakcję zakwalifikowano bowiem wstępnie jako niestwarzającą zagrożenia dla stanu konkurencji na rynku.

– Ponieważ przedmiotowa koncentracja ma charakter inwestycji kapitałowej i nie stwarza zagrożenia dla stanu konkurencji na rynku, nie ma możliwości prawnych, aby rozpatrywał ją polski organ ochrony konkurencji – wyjaśnia Chmielewski. Dodaje, że Komisja nie prosiła też UOKiK o opinię w tej sprawie. Na poziom unijny przekazano ją natomiast ze względu na wielkość obrotów uczestników transakcji.

Wątpliwości co do transakcji mają niektórzy prawnicy. – Stanowisko Komisji Europejskiej wobec sprzedawania aktywów infrastruktury kluczowej dla państwa zmieniło się diametralnie po wybuchu konfliktu rosyjsko-ukraińskiego. O ile kiedyś transakcje takimi aktywami jak sieci dystrybucyjne czy magazyny gazu w Niemczech nie budziły wątpliwości ze strony KE, o tyle dzisiaj już płynie z Brukseli komunikat, by na takie transakcje uważać – twierdzi mec. dr Filip Elżanowski, współnik w kancelarii ECH&W oraz ekspert ds. energetyki.

Jak zauważa, przekazane tej sprawy na poziom unijny rodzi ryzyko, że może ona nie zostać zaakceptowana ze względu m.in. na ochronę infrastruktury kluczowej dla państwa. KE nie sprzeciwiała się wprowadzeniu przez Włochów w ub.r. zasady tzw. złotego weta, nie protestowała też, gdy nie zgodzili się na zbycie aktywów energetycznych. W nowe nastawienie UE wpisuje się u nas ustawa o ochronie spółek strategicznych, którą polski rząd przyjął w ostatnich dniach lipca.

– Komisja Europejska dziś rewiduje swoją doktrynę, że instrumentami regulacyjnymi jest w stanie zapewnić bezpieczeństwo w obszarach infrastruktury krytycznej, to znaczy bez względu na to, kto jest właścicielem, zobligować administracyjnie ten podmiot do określonego zachowania – argumentuje Elżanowski.

Przypomnijmy, że przedwstępna umowę zbycia aktywów podpisały w lipcu dotychczasowy właściciel, czyli PKP, oraz fundusz CVC Capital Partners. Wartość transakcji opiewała na blisko 2 mld zł, przy czym była pomniejszona o dług kupowanej spółki.

ALEXJONES.PL

Skandaliczna sprzedaż PKP Energetyka - protest Polskiego Lobby Przemysłowego

Foto: Wikimedia Commons/CC

Dnia 24 sierpnia Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie ze Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych w Polsce wystosowało wspólny sprzeciw przeciwko sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Stanowcze stanowisko najwybitniejszych polskich specjalistów, wraz z obszernym uzasadnieniem zostało skierowane m.in. na ręce szefów najważniejszych instytucji w kraju, wliczając prezydenta Andrzeja Dudę, premiera Ewę Kopacz, ministrów oraz dowódców sił zbrojnych w Polsce.

Kolejnym krokiem był wniosek Polskiego Lobby Przemysłowego, którego koordynatorem jest prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, o dopuszczenie PLP do toczącego się postępowania w sprawie zgody na zbycie PKP Energetyka S.A., oraz wyłączenie ministra właściwego do spraw transportu z prowadzenia przedmiotowego postępowania.

W odpowiedzi na poniższe pismo Szef Sztabu Generalnego WP Generał Mieczysław Gocuł w sposób jednoznaczny stwierdza, że PKP Energetyka S.A. ma szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla naszego kraju, a utrata przez skarb państwa własności spółki, może prowadzić do utraty przez Polskę wpływu na jeden z zasadniczych elementów infrastruktury kolejowej. Pomimo tego, Ministerstwo Infrastruktury nie widzi żadnego problemu, powołując się na rozwiązania stosowane w innych krajach europejskich, w których sektor energetyczny jest prywatny.

Poniżej przedstawiam cały tekst wystąpienia oraz wniosek skierowany do Ministerstwa Infrastruktury przez PZL.

DOKUMENTY

Wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce przeciw sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce zdecydowanie sprzeciwiają się sprzedaży Spółki PKP Energetyka S.A. Luksemburskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu CVC Capital Partners, ponieważ jest ona niewątpliwym elementem kolejowego systemu transportowego w Polsce.

W dodatku jest szczególnego rodzaju monopolem naturalnym, a takie podmioty na całym świecie pozostają w rękach państwa. PKP Energetyka S.A. jest właścicielem wszystkich linii energetycznych na kolei, zarówno linii wysokiego napięcia, jak i linii zasilających w energię stacje i przystanki kolejowe. Dostarcza energię elektryczną dla pociągów o napędzie elektrycznym i paliwo dla lokomotyw spaliniowych, zarządza sieciami przesyłowymi i prowadzi dystrybucję energii. Świadczy też usługi dla kolei, polegające na utrzymaniu oraz modernizacji urządzeń sieci trakcyjnej.

PKP Energetyka ma daleko idący wpływ na funkcjonowanie całej infrastruktury kolejowej. Posiada bowiem – będące częścią tej infrastruktury – dyspozycję i podstację trakcyjne, gwarantujące ciągłość zasilania trakcji elektrycznych, od których zależy regularne kursowanie pociągów o napędzie elektrycznym. Dysponuje również siecią stacji paliw dla lokomotyw spaliniowych. Jej strategiczne znaczenie wynika również z tego, iż jedynie PKP Energetyka S.A. zasilą trakcję kolejową prądem elektrycznym o napięciu 3 kV. Możliwość zasilania prądem elektrycznym o takim napięciu powoduje, że jednocześnie stanowi ona ważną część systemu energetycznego całego państwa. PKP Energetyka S.A. jest z nim ściśle

się powiązana, co może mieć ogromne znaczenie w sytuacjach kryzysowych, gdy w ramach krajowego systemu dochodzi do awarii sieci przesyłających prąd o takim napięciu oraz gdyby zaistniała potrzeba mobilizacji potencjału obronnego.

PKP Energetyka S.A. dysponuje ponadto niezwykle ważnym systemem i zasobem informacji, w tym na styku z systemem energetycznym kraju, umożliwiających funkcjonowanie infrastruktury kolejowej, a także dotyczących połączeń z infrastrukturą wojskową. Stąd znajduje się na liście przedsiębiorstw mających istotne znaczenie dla obronności.

Podkreślić należy, że Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju sprzedaje spółkę rentowną, przynoszącą dochody; jej przychód netto w 2014 r. wyniósł 4,3 mld zł!

Przykład prywatyzacji podobnej infrastruktury kolejowej w Wielkiej Brytanii wskazuje, że nowy prywatny właściciel dąży do maksymalizacji zysków i minimalizacji wydatków na nowe inwestycje, zwłaszcza takie, które mają długi okres zwrotu. Bardzo prawdopodobne więc, że nowy właściciel PKP Energetyka, którym ma być zarejestrowany w Luksemburgu Fundusz Inwestycyjny CVC Capital Partners, będzie nie tylko zyski odprowadzał do Luksemburga, lecz także w celu ich powiększenia – podnieśli koszty swoich usług, co odbije się na cenie kolejowych usług transportowych w naszym kraju. Związekowi na stosunkowo wysoko w Polsce stawki dostępu do torów, jeszcze bardziej pogorszy to pozycję konkurencyjną kolei w stosunku do innych rodzajów transportu. Nowy prywatny właściciel będzie także benificjentem znacznej części środków unijnych przewidzianych na modernizację infrastruktury kolejowej.

Należy także pamiętać o tym, że fundusze inwestycyjne często okazują się pośrednikami i kupioną własność sprzedają z zyskiem kolejnemu właścicielowi. Po pozbyciu się tak strategicznej spółki na rzecz Funduszu Inwestycyjnego CVC Capital Partners, Skarb Państwa nie będzie już miał wpływu na to, kto zostanie jej ostatecznym właścicielem. Utraci też wpływ na inwestycje modernizacyjne.

Dlatego domagamy się anulowania decyzji o sprzedaży PKP Energetyka S.A. i zachowania nad nią kontroli państwa.

Warszawa, 24 sierpnia 2015 r.

„Myśl Polska”
– 13-20 września 2015 r.

ZBiAM

Zespół Badań i Analiz Militarnych

Konferencja „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych RP”

30 października 2015

Ogólnopolska konferencja naukowa „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
AKADEMIA MARYNARKI WOJENNEJ
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA SIŁ POWIETRZNYCH
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA WOJSK LĄDOWYCH
WOJSKOWY INSTYTUT TECHNICZNY UZBROJENIA

ZAPRASZAJĄ
na Ogólnopolską Konferencję Naukową pt.
**ODTWORZENIE WOJSK RAKIETOWYCH
W ŚWIEŁIE MODERNIZACJI SZ RP
Z UDZIAŁEM POLSKIEGO PRZEMYSŁU
OBRONNEGO I JEGO ZAPLECZA
BADAWCZO-ROZWOJOWEGO**

18 listopada 2015 r. (w godz. 9.30 - 15.30)
Klub WAT, Warszawa,
ul. Gen. Sylwestra Kaliskiego 25a

Plan konferencji dostępny na stronie :
www.platforma.wat.edu.pl

Informujemy, że Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych, Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii DG RSZ oraz Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia oraz, organizują w dniu 18 listopada 2015 ogólnopolską konferencję naukową pt. **„Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”**. Konferencja ma stanowić forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska i przemysłu do poznawania

wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju Artylerii (WRiA), w odniesieniu do programu pt. „*Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych*” (M.P. 2013 poz. 796, uchwała nr 164 Rady Ministrów z 17.09.2013 r.). Zamiarem organizatorów konferencji jest skoncentrowanie uwagi autorów referatów na przyszłościowych programach i przedsięwzięciach modernizacyjnych związanych z WRiA, w szczególności na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego. Podczas konferencji przewidywane jest wygłoszenie referatów i komunikatów ze strony przedstawicieli resortu obrony narodowej i polskiego przemysłu obronnego, zwłaszcza Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A., oraz jego zaplecza badawczo-rozwojowego, dotyczących m.in. analizy miejsca i roli WRiA w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających ze współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie), jak również roli nowoczesnych technologii możliwych do wykorzystania w procesie modernizacji tego rodzaju wojsk.

Według organizatorów, główne obszary tematyczne do rozważenia podczas konferencji, powinny obejmować:

- potrzeby wsparcia ogniowego w aspekcie bieżących zagrożeń pola walki;
- możliwości modernizacji WRiA w oparciu o polski potencjał naukowo-badawczy;
- możliwości modernizacji WRiA w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Przewidziane szczegółowe zagadnienia do przedstawienia na konferencji to m.in.:

1. analiza potrzeb wsparcia ogniowego na podstawie wniosków z współczesnych konfliktów zbrojnych;
2. zmiany w doktrynie użycia artylerii;
3. Wojska Rakietowe – strategiczny element odstraszania;
4. miejsce i rola WRiA w ramach połączonego wsparcia ogniowego;
5. możliwości krajowego potencjału badawczo-rozwojowego w obszarze WRiA;
6. rola najnowszych technologii w modernizacji WRiA;
7. główne zadania realizowane przez przemysł krajowy na rzecz WRiA;
8. polonizacja pozyskanych technologii na przykładzie ppk SPIKE;
9. postęp technologiczny w obszarach systemów związanych z WRiA uzyskiwany dzięki realizacji projektów badawczych i rozwojowych realizowanych w NCBiR;
10. nowoczesne systemy rozpoznania wykorzystywane przez WRiA;
11. system kształcenia, szkolenia i doskonalenia specjalistów WRiA.

Na konferencję zostanie wydana zbiorowa publikacja, zawierająca referaty i komunikaty, które zostaną wygłoszone podczas obrad. Ponadto konferencji będzie towarzyszyć wystawa ofert firm czynnie w niej uczestniczących, umiejscowiona w holu Klubu WAT, złożona ze stoisk urządzonych przez Polską Grupę Zbrojeniową.

Radio

WNET.pl

Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”

- strona główna
- @R Angelika Jarosławska
- Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle...

opublikowano: 25-11-2015

cc: ©

liczba odsłon: 207

autor: Angelika Jarosławska

W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego*, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.

Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” Dz.U. RP poz. 796 z dnia 04.10.2013 r. – Uchwała Nr 164 Rady Ministrów z dnia 17.09.2013 r.

Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizie dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Ponadto organizatorzy pragną zwrócić uwagę na istotną, ciągle wzrastającą rolę nowoczesnych i innowacyjnych technologii, które powinny być wykorzystane w procesie modernizacji technicznej WRiA.

Tematem wiodącym konferencji była kwestia odtworzenia polskich Wojsk Rakietowych, które – po wycofaniu w 2005 roku zestawów produkcji radzieckiej TOCZKA i ŁUNA – przestały praktycznie istnieć. A przecież jeszcze na początku lat 90-tych XX wieku Polska posiadała duży potencjał nowoczesnych wojsk rakietowych zorganizowanych w cztery brygady, złożone zarówno z rakiet operacyjno-taktycznych, jak i taktycznych, o czym mówił w referacie pt. *Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych*były szef Wojsk Rakietowych i Artylerii gen. bryg. Jarosław Wiercholski.

Pilną potrzebę odtworzenia w Siłach Zbrojnych RP Wojsk Rakietowych potwierdza przebieg najnowszych konfliktów militarnych na świecie, w tym ostatnich starć zbrojnych na Ukrainie. Polska, jako państwo graniczne NATO, powinna dysponować odpowiednim potencjałem w tym zakresie. Zestawy rakietowe o zasięgu dochodzącym do 300 km mogą poza tym spełniać rolę odstraszającą, stąd należy podkreślić duże znaczenie programu HOMAR, realizowanego przez konsorcjum, na czele którego stoi Huta Stalowa Wola S.A.

Rozwojowi potencjału dydaktycznego ukierunkowanego na potrzeby odtwarzanych Wojsk Rakietowych sprzyjać będzie „Porozumienie o współpracy pomiędzy Wojskową Akademią Techniczną a Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii IWŁ DGRSZ” podpisane przez rektora-komendanta WAT gen. dyw. prof. dr. hab. inż. Zygmunta MIERCZYKA i szefa Zarządu WRiA płk. dr. Jarosława KRASZEWSKIEGO w dniu 11 grudnia 2014 roku. W efekcie zrealizowanych wszystkich planowanych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych Siły Zbrojne RP odtworzą w Wojska Rakietowe na miarę XXI wieku, a także pozyskają nowoczesne zaplecze techniczne oraz dydaktyczne, kształtujące wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynierjno-techniczną, o wysokich kompetencjach, zdolną skutecznie wykorzystać wszystkie zalety użytkowanej nowoczesnej techniki rakietowej na współczesnym polu walki.

Podczas Konferencji wygłoszone zostały następujące referaty:

- Gen. broni dr inż. Anatol WOJTAN (I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP) - **Rozwój wojsk rakietowych i artylerii w kontekście ewolucji zadań głębokiego wsparcia ogniowego we współczesnej operacji obronnej**;
- Gen. Włodzimierz NOWAK (Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON) -**Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii – praktyczny wymiar realizacji polityki zbrojeniowej resortu obrony narodowej**;
- Płk dr inż. Maciej NELKE, ppłk mgr inż. Dariusz REWAK (Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych) - **ROLA I MIEJSCE OGNIĄ POŁĄCZONEGO W TARGETINGU NA POZIOMIE STRATEGICZNO-OPERACYJNYM**;
- Krzysztof TROFINIAK (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) - **Udział PGZ w programach modernizacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem programu modernizacji artylerii**;
- płk dr Jarosław KRASZEWSKI (Szef Zarządu Wojsk Rakietowych i Artylerii Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych) - **ODTWORZENIE WOJSK RAKIETOWYCH**,
- Wiceadm. dr Stanisław Zarychta, kmdr por. Michał Pawełka (Centrum Operacji Morskich) - **WOJSKA RAKIETOWE I ARTYLERII MARYNARKI WOJENNEJ – WCZORA I DZIŚ**;
- Gen. bryg. Jarosław Wiercholski - *Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych*;
- Bartłomiej Zajac (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) - **Huta Stalowa Wola S.A. w procesie odtworzenia Wojsk Rakietowych SZ RP**;
- Jan Przanowski, Piotr Wojciechowski (WB Electronics S.A.) - **Rola WB Electronics S.A. w procesie odtwarzania potencjału wojsk rakietowych w SZ RP**
- Maciej Moskaiewicz, Tomasz Rasztabiga, Marek Młynarczyk, Andrzej Kucharski, Małgorzata Borkowska (Polska Grupa zbrojeniowa S.A. - MESKO S.A.) - **POLONIZACJA WYROBU FENIKS**;

- płk dr inż. Jacek BORKOWSKI (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia) - **Analiza zdolności badawczych sprzętu i amunicji artyleryjskiej oraz ograniczeń wynikających z istniejącej infrastruktury poligonowej w świetle realizowanych programów modernizacyjnych Wojsk Rakietowych i Artylerii;**

- Prof. nadzw. dr hab. Jerzy Stępień (Zakład Technologii Wytwarzania i Aplikacji Wyrobów Instytut Metalurgii Żelaza) - **Innowacyjne technologie opracowane w IMŻ i ich implementacja w polskim przemyśle obronnym dla potrzeb Wojsk Rakietowych SZ RP.**

Warto dodać, iż wygłoszone referaty zostały zamieszczone w monografii wydanej na konferencję, którą otrzymali jej uczestnicy.

*Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Bogdan Węgrzynek*

Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego

jesteś tutaj: Start » Artykuły » Wydarzenia » dodano: 2015-11-27

Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Przyszłość Wojsk Rakietowych RP W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia. Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”. Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizie dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Ponadto organizatorzy pragną zwrócić uwagę na istotną, ciągle wzrastającą rolę nowoczesnych i innowacyjnych technologii, które powinny być wykorzystane w procesie modernizacji technicznej WRiA. Tematem wiodącym konferencji była kwestia odtworzenia polskich Wojsk Rakietowych, które – po wycofaniu w 2005 roku zestawów produkcji radzieckiej TOCZKA I LUNA – przestały praktycznie istnieć. A przecież jeszcze na początku lat 90-tych XX wieku Polska posiadała duży potencjał nowoczesnych wojsk raketowych zorganizowanych w cztery brygady, złożone zarówno z rakiet operacyjno-taktycznych, jak i taktycznych, o czym mówił w referacie pt. Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych były szef Wojsk Rakietowych i Artylerii gen. bryg. Jarosław WIERZCHOLSKI. Pilną potrzebę odtworzenia w Siłach Zbrojnych RP Wojsk Rakietowych potwierdza przebieg najnowszych konfliktów militarnych na świecie, w tym ostatnich starć zbrojnych na Ukrainie. Polska, jako państwo graniczne NATO, powinna dysponować odpowiednim potencjałem w tym zakresie. Zestawy raketowe o zasięgu dochodzącym do 300 km mogą poza tym spełniać rolę odstraszającą, stąd należy podkreślić duże znaczenie programu HOMAR, realizowanego przez konsorcjum, na czele którego stoi Huta Stalowa Wola S.A. Rozwojowi potencjału dydaktycznego ukierunkowanego na potrzeby odtwarzanych Wojsk Rakietowych sprzyjać będzie „Porozumienie o współpracy pomiędzy Wojskową Akademią Techniczną a Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii IWL DGRSZ” podpisane przez rektora-komendanta WAT gen. dyw. prof. dr. hab. inż. Zygmunta MIERCZYKA i szefa Zarządu WRiA płk. dr. Jarosława KRASZEWSKIEGO w dniu 11 grudnia 2014 roku. W efekcie zrealizowanych wszystkich planowanych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych Siły Zbrojne RP odtworzą w Wojska Rakietowe na miarę XXI wieku, a także pozyskają nowoczesne zaplecze techniczne oraz dydaktyczne, kształtujące wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynierino-techniczną, o wysokich kompetencjach, zdolną skutecznie wykorzystać wszystkie zalety użytkowanej nowoczesnej techniki raketowej na współczesnym

polu walki. Podczas Konferencji wygłoszone zostały następujące referaty: Gen. broni dr inż. Anatol WOJTAN (I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP) - Rozwój wojsk rakietowych i artylerii w kontekście ewolucji zdań głębokiego wsparcia ogniowego we współczesnej operacji obronnej; Gen. Włodzimierz NOWAK (Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON) -Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii – praktyczny wymiar realizacji polityki zbrojeniowej resortu obrony narodowej; Płk dr inż. Maciej NELKE, ppłk mgr inż. Dariusz REWAK (Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych) - ROLA I MIEJSCE OGNIĄ POŁĄCZONEGO W TARGETINGU NA POZIOMIE STRATEGICZNO-OPERACYJNYM; Krzysztof TROFINIAK (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) - Udział PGZ w programach modernizacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem programu modernizacji artylerii; płk dr Jarosław KRASZEWSKI (Szef Zarządu Wojsk Rakietowych i Artylerii Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych) - ODTWORZENIE WOJSK RAKIETOWYCH, Wiceadm. dr Stanisław Zarychta, kmr por. Michał Pawełka (Centrum Operacji Morskich) - WOJSKA RAKIETOWE I ARTYLERII MARYNARKI WOJENNEJ – WCZORAJ I DZIŚ; Gen. bryg. Jarosław Wiercholski - Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych; Bartłomiej Zajac (Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.) - Huta Stalowa Wola S.A. w procesie odtworzenia Wojsk Rakietowych SZ RP; Jan Przanowski, Piotr Wojciechowski (WB Electronics S.A.) - Rola WB Electronics S.A. w procesie odtwarzania potencjału wojsk rakietowych w SZ RP; Maciej Moskalewicz, Tomasz Rasztabiga, Marek Młynarczyk, Andrzej Kucharski, Małgorzata Borkowska (Polska Grupa zbrojeniowa S.A. - MESKO S.A.) -POLONIZACJA WYROBU FENIKS; płk dr inż. Jacek BORKOWSKI (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia)-Analiza zdolności badawczych sprzętu i amunicji artyleryjskiej oraz ograniczeń wynikających z istniejącej infrastruktury poligonowej w świetle realizowanych programów modernizacyjnych Wojsk Rakietowych i Artylerii; Prof. nadzw. dr hab. Jerzy Stępień (Zakład Technologii Wytwarzania i Aplikacji Wyrobów Instytut Metalurgii Żelaza) - Innowacyjne technologie opracowane w IMŻ i ich implementacja w polskim przemyśle obronnym dla potrzeb Wojsk Rakietowych SZ RP. Warto dodać, iż wygłoszone referaty zostały zamieszczone w monografii wydanej na konferencję, którą otrzymali jej uczestnicy.

Autor: Angelika Jarosławska

polska-zbrojna.pl

„Tarcza Polski” to szansa dla wojska i polskiej zbrojeniówki

24.11.2015, godz. 14:56

A A A

Program budowy systemu obrony powietrznej to największy i najważniejszy z programów modernizacji polskiej armii. O tym, jak zapewnić wojsku nowoczesny sprzęt i kadry, a polskim firmom zbrojeniowym zamówienia – dyskutowali w Akademii Obrony Narodowej żołnierze, naukowcy i przedstawiciele biznesu.

Punktem wyjścia do debaty na temat „Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju” było określenie znaczenia budowy „Tarczy Polski”. – Silna obrona powietrzna uniemożliwi przeciwnikowi uzyskanie przewagi w powietrzu, to warunek konieczny powodzenia działań na polu walki. Dlatego rozbudowa tych zdolności jest kluczowa w budowie całego defensywnego potencjału państwa – dowodził mjr Jarosław Rozmanowski z Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych podczas spotkania w Akademii Obrony Narodowej.

Do podobnych wniosków doszli specjaliści z Narodowego Centrum Studiów Strategicznych. Na konferencji przedstawili wnioski z przeprowadzonej gry strategicznej. Jej scenariusz zakładał

napaść zbrojną na kraje bałtyckie, a zadaniem ekspertów ds. bezpieczeństwa i obronności była analiza ścieżek rozwoju wydarzeń. Jedną z głównych rekomendacji dla krajowego systemu obronnego – oprócz rozbudowy sił specjalnych czy cyberobrony – był zakup rakiet dalekiego zasięgu, które nie tylko zapewnią ochronę wojsk, lecz także będą odpowiednio silnym argumentem odstrasżającym i politycznym.

– Tak jak nikt nie wychodzi z domu bez parasola, tak i wojsko nie może działać bez ochrony przeciwraкетowej i przeciwnocnej. To dobrze, że jej znaczenie zostało dostrzeżone i podjęto decyzje o rozbudowie systemu – mówił gen. bryg. Stefan Mordacz, szef Zarządu Obrony Powietrznej i Przeciwraкетowej w Inspektoracie Rodzajów Wojsk Dowództwa Generalnego. Jego zdaniem uruchomienie programu „Tarcza Polski” to kluczowy element rozbudowy armii.

Znaczenie obrony powietrznej i skala stojącego przed Polską wyzwania widoczne są także w wymiarze finansowym. – Budżet na „Tarczę Polski” jest największy spośród wszystkich programów modernizacji technicznej. To około 30 procent całości planowanych wydatków – powiedział Marek Borejko, dyrektor programu „Tarcza Polski” w Polskiej Grupie Zbrojeniowej. Zapewniał także, że PGZ ma potencjał, by być aktywnym partnerem w realizacji tego programu. Na przełomie 2014 i 2015 roku powołano dwa oddzielne konsorcja składające się z 11 podmiotów grupy PGZ. Mają one realizować zamówienia w ramach programów „Wisła” oraz „Narew”. Obecne decyzje – wybór Stanów Zjednoczonych jako dostawcy zestawów Patriot i uruchomienie programu

offsetowego – oznaczają konkretne zadania także dla polskiej zbrojeniówki. – Chcemy być największym offsetobiorcą w tym programie. Współpraca z USA w ramach „Wisły” ma umożliwić PGZ realizację programu „Narew” siłami krajowego przemysłu obronnego – dodał Borejko. Jak ocenia PGZ, w całym łańcuchu zamówień, który mogą rozpocząć kontrakty dla rodzimej zbrojeniówki, będzie współpracowało nawet 100 firm. – To będzie ogromny impuls rozwojowy dla całego polskiego przemysłu – zapewniał Borejko.

– Mamy do czynienia z największym w historii wojska budżetem na jeden program. Niestety, pojawiają się wątpliwości, czy jesteśmy odpowiednio przygotowani do tego zadania – zaznaczył płk dr hab. Adam Radomski. Zdaniem wykładowcy Wydziału Zarządzania i Dowodzenia AON, w ministerstwie obrony brakuje specjalnej komórki, która koordynowałaby wszystkie działania w tym zakresie – od określenia potrzeb, przez wybór odpowiednich rozwiązań i opracowanie doktryn użycia i szkolenia, aż po wdrożenie ich w strukturę armii.

Poza uczelniami z Rembertowa współorganizatorami konferencji były Wojskowa Akademia Techniczna, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych, Akademia Marynarki Wojennej, Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych, Narodowe Centrum Studiów Strategicznych oraz Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Partnerem strategicznym była Polska Grupa Zbrojeniowa.

„Tarcza Polski”, czyli system obrony powietrznej, docelowo ma składać się z trzech podsystemów: bardzo krótkiego zasięgu – do zwalczania celów oddalonych o kilka kilometrów, krótkiego zasięgu – do walki ze statkami powietrznymi lub pociskami raketowymi oddalonymi maksymalnie o 25 kilometrów oraz średniego zasięgu – do zwalczania celów znajdujących się w odległości do 100 kilometrów, w tym m.in. pocisków balistycznych. Zgodnie z „Planem modernizacji technicznej na lata 2013–2022” jako pierwszy ma być kupiony podsystem średniego zasięgu, który otrzymał kryptonim „Wisła”. Kolejnym etapem budowy „Tarczy Polski” ma być pozyskanie zestawów raketowych krótkiego zasięgu – „Narew”.

Maciej Chilczuk

„polska-zbrojna.pl” Tarcza potrzebna na wczoraj

21.01.2016, godz. 15:59

A A A

Istniejące od 1993 roku Polskie Lobby Przemysłowe imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego zaapelowało do kierownictwa Ministerstwa Obrony Narodowej, aby przyspieszyć decyzje w sprawie zakupu systemów rakietowych „Wisła” i „Narew”. PLP argumentuje swój apel tym, że stan naszej obrony przeciwlotniczej jest wysoce niezadowalający, a obrona przeciwrakietowa nie istnieje wcale. Zgadzam się z tą tezą. Mam jednak sporo zastrzeżeń do wizji Lobby Przemysłowego, jak powinien być realizowany program „Tarczy Polski”. Polskie Lobby Przemysłowe imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego to działająca od ponad 20 lat niezależna organizacja społeczna, zrzeszająca przedstawicieli trzech grup społecznych bezpośrednio związanych z przemysłem: naukowców, menadżerów oraz związkowców. Co ważne, choć PLP nie jest ukierunkowane na jedną, konkretną gałąź naszego przemysłu, to koncentruje swoje działania na tych „strategicznych”, w tym przede wszystkim szeroko pojętej zbrojeniówce.

W mojej ocenie największą słabością PLP jest jego nazwa. Słowo „lobby” ma bowiem dzisiaj w Polsce bardzo negatywny wydźwięk, przez co prace członków PLP są bardzo często kojarzone z działaniami „na czyjaś korzyść materialną”. Na usprawiedliwienie PLP mogę tylko dodać, że gdy ono powstawało w 1993 roku, słowo „lobby” było jeszcze neutralne, a nawet więcej – brzmiało nowocześnie, zachodnio.

PLP sformułowało do tej pory kilkaset opinii, opracowań i stanowisk oraz ekspertyz, dotyczących gospodarki, poszczególnych branż oraz obronności. Za każdym razem stanowiły one ważny głos w dyskusji nad danym zagadnieniem. Tym razem PLP pochyliło się nad problemem obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej naszego kraju. Generalnie zgadzam się z postawioną przez specjalistów z PLP tezą, że obecnie nasz parasol przeciwlotniczy jest więcej niż dziurawy, a system obrony przeciwrakietowej nie istnieje wcale. PLP w rozesłanym dzisiaj do mediów stanowisku apeluje o jak najszybsze zakupy systemów obrony przeciwlotniczej „Wisła” i „Narew” oraz radzi, jak to zrobić.

Niestety, nie do końca zgadzam się z ich propozycjami. Najwięcej moich wątpliwości budzi stwierdzenie, iż: „Wybór (mowa o systemie „Wisła” – red.) oferty powinien być dokonany wspólnie przez Siły Zbrojne i Konsorcjum PGZ „Wisła”, które skupia 11 polskich przedsiębiorstw i współpracuje z ośrodkami naukowymi”.

Uważam, że Polska Grupa Zbrojeniowa, stając kilka lat temu do wyścigu o system rakietowy „Wisła” w konsorcjum z francuskim MBDA, do końca postępowania będzie już niestety obciążona podejrzeniami i brak obiektywizmu wobec innych, niefrancuskich ofert. Może są to bezpodstawne obawy, ale gdy ktoś przegrał walkę o czyjaś „rękę”, naprawdę

trudno uwierzyć, że sprawiedliwie oceni kandydata, który go pokonał. Tym bardziej, że jego negatywna ocena może zaowocować eliminacją konkurenta i on znów dostanie szansę na zwycięstwo.

Dlatego wybór w programie „Wisła” powinien być bezwzględnie dokonany wyłącznie przez żołnierzy, a opinie PGZ traktowane z odpowiednim – z racji historii postępowania – dystansem.

Zdecydowanie zgadzam się za to z przedstawicielami PLP, iż pozyskanie zestawów „Wisła” to ogromna szansa dla krajowego przemysłu na zdobycie licencji na technologię raketową, niezbędną do samodzielnej realizacji programu „Narew”. O ile bowiem w „Wiśle” nie dysponujemy ani radarami, ani pociskami, o tyle w przypadku pocisków krótkiego zasięgu mamy już w opracowaniu niezbędne radary. Natomiast sieć dowodzenia jesteśmy w stanie stworzyć sami, a pociski produkować, gdy dostaniemy odpowiednie know-how.

Czy jednak powinno to robić konsorcjum PGZ „Narew”, jak sugeruje PLP? Mam wątpliwości, czy nie lepiej byłoby, aby po audycie „Planu modernizacji technicznej na lata 2012–2022” nowe kierownictwo MON zbudowało takie konsorcjum od nowa. Może się bowiem okazać, że przy programach zbrojeniowych przyznawanych Bumarowi, a później PGZ, nie wszystko jest tak transparentne, jak zapewniano do tej pory.

Na pewno ciekawym pomysłem PLP jest rozbudowanie morskiej odnogi „Tarczy Polski” wzorem Amerykanów. Oczywiście w mniejszej, polskiej skali.

Krzysztof Wilewski , dziennikarz portalu polska-zbrojna.pl

Zbrojeniówka chce do „Narwi”

GOSPODARKA | Udział w budowie tarczy powietrznej to szansa na rozwój polskiej broni raketowej – twierdzi przemysł.

ZBIGNIEW LENTOWICZ

Eksperti Polskiego Lobby Przemysłowego im. E. Kwiatkowskiego mają też dodatkowy ekonomiczny argument: jeśli budowę systemu obrony przeciwlotniczej o zasięgu do 50 km powierzymy naszym firmom i instytucjom badawczym, to w 30-letnim cyklu eksploatacji na zbudowanej w kraju broni zaoszczędzimy grubo miliardy.

Marcel Borejko, szef zespołu ds. raketowych systemów obrony powietrznej w Polskiej Grupie Zbrojeniowej wylicza: import kompletnego systemu a potem utrzymanie go w sprawności bojowej będą kosztować podatników ok. 35 mld zł. Jeśli natomiast tarcza powstanie w krajowym przemyśle, jej zakup i koszty eksploatacji ograniczyny do 8,7 mld zł, nie licząc wzrostu w postaci podatków.

Z tego, że człowiek rola PGZ w realizacji jednego z kluczowych zbrojeniowych zamówień może przesądzić o raket-

owych kompetencjach polskiej zbrojeniówki na wiele dekad, zdaje sobie sprawę Arkadiusz Siwko, nowy szef obronowego holdingu. – Jesteśmy wyjątkowo zdecydowani, aby przyszłą tarczę powietrzną krótkiego zasięgu budować w oparciu o polski przemysł – podkreśla. Proszę PGZ przyjąć, że krajowy przemysł nie dysponuje wciąż odpowiednimi technologiami, ale precyzyjne naprowadzanie pocisków może produkować na licencji. Warunkiem jej zakupu musi być jednak prawo do rozwoju broni i eksportu na rynki trzecie.

Tyle że MON, podejmując jeszcze przed uścisłowaniem wyborami decyzję o przyspieszeniu o dwa lata programu Narew i zakupu dziewięciu baterii przeciwlotniczych, sugerował, by wybór ograniczyć jedynie do firm, które posiadają w swojej ofercie kompleksowe rozwiązania w zakresie zestawów raketowych. Według oceny wojskowych realnymi możliwościami bojowymi dysponują na razie

jedynie zagraniczne zestawy i rakiety.

PGZ dostała jednak szansę i jest wśród koncernów wskazanych przez MON do negocjacji technicznych dla potencjalnych dostawców przeciwlotniczego urządzenia dla „Narwi”. Oprócz PGZ są to: niemiecki Diehl, francuskie firmy MBDA, France i Thales, izraelskie spółki IAI oraz Rafael, norweski Kongsberg, amerykańsko-europejskie konsorcjum MEADS, a także turecki Aselsan.

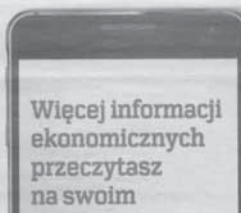
• Producent VL Mica - francuski MBDA jest gotów podzielić się z PGZ technologiami, kurs Didier Philippe wiceszef koncernu, inne konkurencyjne firmy zapowiadają podobne oferty

Podczas czwartkowej konferencji eksperci PiP przekonali, że krajowy sektor obronny ma odpowiedni potencjał, by złożyć wojsku kompletną i konkurencyjną ofertę. Spółki PGZ już budują

systemy radarowe, dowodzenia i kierowania ogniem. Ich prezesi twierdzą, że byłyby one w stanie w krótkim czasie dostosować do potrzeb przęję od zachodnich partnerów technologie raketowe, a także dokonać pełnej integracji systemu.

– Wybierając dostawcę systemu „Narew”, warto pamiętać, że już ponad 600 mln zł publicznych pieniędzy poprzez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju państwo zaangażowało w rozwój technologii m.in. radarowych, dedykowanych tarczy powietrznej – mówi dyr. Borejko. ☺

✉ masz pytanie, wyślij e-mail do autora: z.lentowicz@p.p.pl

„Rzeczpospolita”
– 22.01.2016 r.

D24

Juliusz Sabakkontakt@defence24.pl

„Wisła” i „Narew” powinny być źródłem nowych technologii

OPUBLIKOWANO: PIĄTEK, 22 STYCZNIA 2016, 9:07

- DOTYCZY:
- POLSKA OBRONA PRZECIWLOTNICZA
- OBRONA PRZECIWRAKIETOWA I PRZECIWLOTNICZA
- PROJEKT WISŁA
- PROJEKT NAREW

Można powiedzieć, że lokując Narew w kraju, Wisłę mamy gratis – stwierdził Marek Borejko, dyrektor

programu OPL w Polskiej Grupie Zbrojeniowej podczas prezentacji dokumentu -Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów WISŁA i NAREW. – W ramach tego dokumentu wnioskuje się o realizację programu Narew siłami polskiego przemysłu i uznanie go za priorytetowy względem programu Wisła.

W siedzibie Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego odbyła się konferencja związana z prezentacją dokumentu, dotyczącego realizacji programów modernizacji obrony przeciwlotniczej średniego i krótkiego zasięgu. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele związków zawodowych i Polskiego Lobby Przemysłowego, m. in. Stanisław Janas, przewodniczący Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Specjalnego oraz płk w st. spocz. Jerzy Kade, którzy zaprezentowali dokument. W spotkaniu wzięli również udział przedstawiciele Polskiej Grupy Zbrojeniowej, płk w st. spocz. Marian Wojciechowski oraz Marek Borejko, dyrektor programu OPL PGZ, który zreferował kwestie udziału polskiego przemysłu w programach Narew i Wisła, oraz ich perspektywy.

Jego wnioski zgodne są ze stanowiskiem Polskiego Lobby Przemysłowego. W długiej perspektywie czasu, jaką jest pełny cykl eksploatacji, maksymalne wykorzystanie potencjału polskiego przemysłu przyniesie nie tylko jego rozwój, ale również znacząco obniży koszty ponoszone przez państwo. Narzędziem do tego celu jest pozyskanie na zasadach otwartej licencji technologii rakiet, jedyne go elementu jakiego w krótkim czasie krajowy przemysł nie posiada obecnie i jej rozwój, aż do w pełni polskiego produktu z możliwością produkcji i eksportu.

“ Z 35 mld złotych, jakie wg. naszych szacunków będzie kosztował cały cykl życia systemu „Narew”, za granicę przy maksymalnie polskim

wariancie trafi około 7-8 mld zł. Przy rozwiązaniu całkowicie zagranicznym, czyli zakupie gotowego systemu, przy realizacji offsetu i realizacji pewnych remontów i serwisowania w Polsce, wg. naszych szacunków pełna kwota zostanie wyprowadzona na zewnątrz. Jak widać w całym cyklu życia ta różnica jest spora. Można powiedzieć, że lokując Narew w kraju, Wisłę mamy gratis.

Należy przy tym zauważyć, że pewne elementy, np. radary, system dowodzenia, węzły łączności, są wspólne dla systemów Narew i Wisła. W związku z tym te elementy są już dziś dostępne w kraju. Z drugiej strony, poszukujemy licencji, otwartej licencji na rakiety. Można sobie też wyobrazić że rakietę będziemy realizować w kraju, ale wymagałoby to znacznie więcej czasu.

Marek Borejko, dyrektor programu OPL w Polskiej Grupie Zbrojeniowej

W oparciu o tego typu przesłanki i analizy „Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów WISŁA i NAREW” głosi jednoznacznie potrzebę maksymalizacji udziału polskiego przemysłu w zakresie jaki będzie możliwy w ramach czasowych ustalonych przez MON dla tych programów. W szczególności uwypuklono potrzebę pozyskania dla tworzenia systemu Narew rozwiązań, gwarantujących w długiej perspektywie czasu rosnącą samodzielność Polski w zakresie produkcji całego systemu. Wymaga to m. in. pozyskania otwartej licencji na pocisk i wyrzutnię, z opcją rozwoju, modernizacji i produkcji w Polsce. Alternatywnym rozwiązaniem, choć wymagającym znacznie dłuższego czasu realizacji, jest samodzielny rozwój pocisku.

“ Po wybraniu oferenta zestawów ракет średniego i krótkiego zasięgu dla sprawnego kierowania programami „WISŁA” i „NAREW” należy w Ministerstwie Obrony Narodowej powołać biuro wraz z zapleczem eksperckim, ściśle współpracujące z Polską Grupą Zbrojeniową S.A. (w składzie biura powinni znaleźć się przedstawiciele PGZ S. A. odpowiedzialni za realizację tych dwóch programów). Uważamy też za

celowe stworzenie w naczelnej strukturze dowódczej Sił Zbrojnych RP oddzielnego Inspektoratu Obrony Powietrznej.

Cytat ze Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczącego pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów WISŁA i NAREW

W przypadku systemu Wisła skrytykowano dotychczasowy tryb realizacji i zaopiniowano jako optymalne takie rozwiązanie, w którym Wisła posłuży do pozyskania technologii niezbędnych w rozwoju i produkcji systemu Narew. Zasugerowano również, aby w razie problemów z jednoczesnym finansowaniem obu systemów, za priorytetowy uznać system krótkiego zasięgu Narew - z uwagi na jego potencjalne możliwości zapewnienia obrony zarówno istotnym celom stacjonarnym, jak i wojskom na polu walki. – Kolejna sugestia, to implementacja systemów krótkiego i bliskiego zasięgu na nowych okrętach marynarki wojennej.

KALENDARIUM
Polskiego Lobby Przemysłowego
(marzec 2015 r. – luty 2016 r.)

- 21 marca 2015 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią **Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz i płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, oraz posłowie na Sejm RP – Jerzy Polaczek i prof. Jerzy Żyżyński, a ponadto** prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Najważniejszą częścią uroczystości XXII-lecia PLP było wręczenie III edycji Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).**
- 27 maja 2015 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej wznowione zostały spotkania powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swoją pogląd na ten temat przedstawił prof. nadzw. dr hab. Zbigniew Klimiuk.
- 25 czerwca 2015 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej odbyło się drugie spotkanie powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swoją pogląd na ten temat przedstawił mgr Stanisław Adamczyk.

- 20 lipca 2015 roku w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej odbyła się debata zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe o losach polskiego przemysłu w okresie transformacji po 1989 roku. Wystąpili w niej autorzy książki wydanej w 2015 roku przez wydawnictwo MUZA S.A. pt. „Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji kraju”: prof. Andrzej Karpiński, prof. Paweł Soroka i Wiesław Żółtkowski.
- 2 września 2015 r. – podczas XXIII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach konkurencyjnego europejskiego rynku uzbrojenia”**, zorganizowana przez Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Handlową im. Bolesława Markowskiego w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach im. prof. Edwarda Lipińskiego, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych i Polskim Lobby Przemysłowym. Ekspert PLP dr Janusz Olszewski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka podczas tej konferencji wygłosili wspólnie napisany referat pt. **„Wpływ konsolidacji przemysłowego potencjału obronnego na jego zdolności zaspokajania potrzeb modernizacyjnych Sił Zbrojnych RP .**
- 11 września 2014 r. w Olsztynie odbyły się obchody Europejskiego Dnia Maszynisty, zorganizowane przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, w których brali udział maszyniści z całej Polski oraz z zagranicy. W czasie uroczystej akademii głos zabrał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 18 października 2013 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

- 17 listopada 2015 r. w siedzibie PIT-Radwar S.A. odbyło się robocze spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. poświęcone wypracowaniu Stanowiska PLP dotyczącego udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów obrony powietrznej i przeciwrakietowej „WISŁA” i „NAREW”.
- W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”**, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia. W konferencji wzięli udział przedstawiciele MON, kadra kierownicza Sztabu Generalnego WP i Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Rektorzy – Komendanci uczelni wojskowych i menadżerowie polskich firm zbrojeniowych, zarówno państwowych skupionych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej oraz przedstawiciele firm prywatnych. Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizy dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Warto dodać, iż wygłoszone referaty zostały zamieszczone w monografii wydanej na konferencję, którą otrzymali jej uczestnicy.

- 24 listopada 2015 roku w Akademii Obrony Narodowej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju”**. Jej organizatorem byli: Akademia Obrony Narodowej, Wojskowa Akademia Techniczna, Akademia Marynarki Wojennej, Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych, Wyższa Szkoła Oficerska Wojska Lądowych, Polskie Lobby Przemysłowe, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych i Narodowe Centrum Studiów Strategicznych. Podczas Konferencji prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka w imieniu Polskiego Lobby Przemysłowego wygłosił referat pt. **„Możliwy udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów „Wisła” i „Narew””**.
- 7 stycznia 2016 roku w siedzibie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Warszawie odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekretariatu Metalowców oraz przedstawicieli Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ SOLIDARNOŚĆ w sprawie opracowania wspólnego Stanowiska dotyczącego odbudowy polskiego przemysłu elektro-nicznego.
- 18 stycznia 2016 roku w siedzibie Zarządu Głównego SIMP, tradycyjnie już, odbyło się noworoczne spotkanie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie. Prowadzący spotkanie koordynator PLP prof. Paweł Soroka podziękował swoim kolegom za aktywną działalność w poprzednim 2015 roku i życzył sukcesów i wszelkiej pomyślności w nowym roku. Podczas noworocznego spotkania miała miejsce dyskusja o planach i zamierzeniach Polskiego Lobby Przemysłowego w nowym 2016 roku. Ustalono również datę uroczystości XXII-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego, która odbędzie się 19 marca 2016 r. w sali konferencyjnej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych. Z tej okazji zostanie wręczona IV edycja Honorowych Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro**

Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).

- 21 stycznia 2016 r. w Warszawie odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, podczas której przedstawiło ono dziennikarzom swoje Stanowisko dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”. W konferencji prasowej oprócz dziennikarzy wzięli udział przedstawiciele Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.
- 3 lutego 2016 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej odbyło się trzecie spotkanie powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swój pogląd na ten temat przedstawił prof. dr hab. Włodzimierz Bojarski.
- **29 lutego 2016 r. – odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**, która wyłoniła laureatów IV edycji tego Wyróżnienia.

BIBLIOGRAFIA

dotychczasowych wydawnictw PLP

Dotychczas ukazały się następujące wydawnictwa Polskiego Lobby Przemysłowego:

- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, Warszawa, marzec 1994 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 2, Warszawa, marzec 1995 r.
- Sektor naftowy w Polsce, Polskie Lobby Przemysłowe (oprac. mgr inż. Marian Bardecki i dr Paweł Soroka), Warszawa, maj 1995 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 4, Warszawa, marzec 1996 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 5, Warszawa, marzec 1997 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 6, Warszawa, marzec 1998 r.
- I Ogólnopolskie Sympozjum „LNG Poland '98” (materiały i opracowania), Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów, Polskie Lobby Przemysłowe i Biuro Promocji Inwestycji EGERIA, Jastrzębia Góra, czerwiec 1998 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 7, Warszawa, marzec 1999 r.
- Konferencja „Strategia przekształceń polskiej energetyki” (opracowania). Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodo-

wych Ruchu Ciągłego, Polskie Lobby Przemysłowe, Legnica, 18 listopada 1999 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 8, Warszawa, marzec 2000 r.
- Polska Racja Stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego. Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 9, Warszawa, marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy kompleksu paliwo-energetycznego w Polsce” (referaty), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Związek Zawodowy Górników w Polsce, Katowice, 7 marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Krajowa Rada Lotnictwa, Warszawa, 9 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 30 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy polskiego hutnictwa”, Krajowa Sekcja Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „Kontra”, Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80”, Dąbrowa Górnicza, 13 lipca 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Alternatywne koncepcje przekształceń polskiego systemu gazowniczego” (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSZZ „Solidarność” i Sekcja Górnictwa Naftowego i Gazownictwa Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 14 listopada 2000 r.
- Ogólnopolskie Forum „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność polskiej gospo-

- darki (w warunkach globalizacji) (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 9 stycznia 2001 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska. Publikacja nr 10, Warszawa, marzec 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Sposoby ratowania polskiego hutnictwa”, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, NSZZ „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” i Związek Zawodowy „Kontra”, Częstochowa, 19 kwietnia 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Zagrożenia dla polskiego przemysłu samochodowego” (teksty wystąpień), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Tychy, 13 czerwca 2001 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Ustawa o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKP. Naprawa czy destrukcja polskiej kolei?” Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 6 listopada 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa, 12 grudnia 2001 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2001 i początku 2002 roku. Publikacja nr 11, Warszawa, marzec 2002 r.

- Ogólnopolskie Forum Programowe „Alternatywne koncepcje przezwyciężenia kryzysu gospodarczego w Polsce” (teksty wystąpień), Ogólnopolski Komitet Protestacyjny i Polskie Lobby Przemysłowe, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Warszawa, 14 listopada 2002 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2002 i początku 2003 roku. Publikacja nr 12, Warszawa, marzec 2003 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Polska potrzebuje narodowych kolei. Alternatywne propozycje funkcjonowania i rozwoju Polskich Kolei (materiały)”, Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Warszawa 2 marca 2004 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2003 i początku 2004 roku. Publikacja nr 13, Warszawa, marzec 2004.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2004 i początku 2005 roku. Publikacja nr 14, Warszawa, marzec 2005 r.
- O stanie państwa i sposobach jego naprawy. Raport Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 15, Kongregacja Przemysłowo-Handlowa OIG, Warszawa, czerwiec 2005 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2006 i początku 2007 roku. Publikacja nr 16, Warszawa, marzec 2006 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska. Publikacja nr 17, Warszawa, marzec 2007 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2007 i początku 2008 roku. Publikacja nr 18, Warszawa, marzec 2008 r.
- Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, Polskie Lobby Przemysłowe, Dęblin 29 października 2008 r.
- Ogólnopolska Konferencja pt. „Przekształcenia polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego”, Polskie Lobby Przemysłowe i Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych, Warszawa 2008 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2008 i początku 2009 roku, Publikacja nr 19, Warszawa, marzec 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe i Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii i Marynarki Wojennej, Modernizacja Marynarki Wojennej RPa przezwyciężenie kryzysu gospodarczego w Polsce, AMW Gdynia 1009.
- Krajowa Rada Spółdzielcza i Polskie Lobby Przemysłowe, Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju, Warszawa, 12 października 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2009 i początku 2010 roku, Publikacja nr 20, Warszawa, marzec 2010 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2010 i początku 2011 roku, publikacja nr 21, Warszawa, marzec 2011 r.
- Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki (materiały konferencyjne), (redakcja naukowa i wstęp P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe i Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa 2011 r.

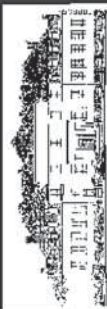
- Raport. Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce, (redakcja J. Horodecki, P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Warszawa 2011 r.
- Przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (referaty i wystąpienia), Polskie Lobby Przemysłowe i Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Warszawa, 19 września 2011 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2011 i początku 2012 roku, publikacja nr 23, Warszawa, marzec 2012 r.
- Organizacja i struktura polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego jako istotnego elementu systemu obronnego państwa, Polskie Lobby Przemysłowe, Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju, Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Kielce, 5 września 2012.
- Wojska Specjalne w systemie obronnym RP – aspekty organizacyjne, dotkrynalne i modernizacyjne. Materiały z konferencji, Akademia Obrony Narodowej, Dowództwo Wojsk Specjalnych, Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa 2013.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. XX-lecie powstania. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2012 i początku 2013 roku, publikacja nr 24, Warszawa 2013 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2013 i początku 2014 roku, publikacja nr 25, Warszawa marzec 2014 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2014 i początku 2015 roku, publikacja nr 26, Warszawa marzec 2015 r.

WARSZAWSKA SZKOŁA ZARZĄDZANIA SZKOŁA WYŻSZA

01-204 Warszawa, ul Siedmiogrodzka 3 A, tel.(022) 862 32 24

Rok założenia 1992. Nr rej. MENis 12.

Studia /dienne, zaoczne, wieczorowe/
LICENCJACKIE **MAGISTERSKIE UZUPEŁNIAJĄCE**
oraz studia podyplomowe

Kierunek ZARZĄDZANIE

Specjalności:

- Przedsiębiorstwo
- Klastry
- Projekty
- Jakość
- Innowacje
- Logistyka
- Finanse i bankowość
- Kapitał ludzki
- Marketing
- Administracja

Wszystkie zajęcia prowadzone są w zabytkowym pałacyku, który jest siedzibą Uczelni.

www.wsz-sw.edu.pl

e-mail: manage@wsz-sw.edu.pl

DOJAZD		Przystanek "SZPITAL WOLSKI"	
A	105	109	178
	501	506	507
T	10	11	

WOJSKOWE ZAKŁADY UZBROJENIA S.A.

What we do: air and missile defence

What you get: sense of security

defence missile technology integration - upgrade - maintenance

defence missile technology integration upgrade - maintenance

www.wzu.pl

e-mail: wzu@wzu.pl

INSTYTUT TECHNICZNY WOJSK LOTNICZYCH

ul. Księcia Bolesława 6, 01-494 Warszawa, skr. poczt. 96

tel.: 261 851 300, tel./faks: 261 851 313

e-mail: poczta@itwl.pl

www.itwl.pl

Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych jest instytutem badawczym nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej. Misją Instytutu jest wspomaganie eksploatacji techniki lotniczej.

Wkład Instytutu w rozwój lotnictwa polskiego wynika przede wszystkim z prac prowadzonych w zakresie niezawodności i szeroko pojętego bezpieczeństwa lotów. Istotny dorobek, znaczący w kraju i za granicą, obejmuje setki opracowań o charakterze naukowo-badawczym, doświadczalno-konstrukcyjnym, które zastosowano w lotnictwie Sił Zbrojnych RP.

Prowadzimy działalność innowacyjną w zakresie:

- Badania naziemne i w locie
- Systemy diagnostyczne dla techniki lotniczej
- Wspomaganie sterowania eksploatacją
- Symulacja i modelowanie
- Awionika
- Uzbrojenie lotnicze
- Systemy rozpoznania, dowodzenia i szkolenia
- Integracja systemów C4ISR
- Bezzałogowe statki powietrzne
- Diagnostyka powierzchni roboczych lotnisk
- Badania paliw i cieczy roboczych
- Testy i certyfikacja wyrobów

Posiadamy:

- Koncesję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr B-404/2003
- Natowski Kod Podmiotu Gospodarki Narodowej (NCAGE) 0481H
- Wewnętrzny System Kontroli Nr W-45/8/2015 w zakresie naukowo-badawczego wspomaganie eksploatacji lotniczej techniki wojskowej
- Akredytowane przez PCA laboratoria badawcze
- Certyfikat systemu zarządzania jakością, spełniając wymagania NATO AQAP-2110 i PN- ISO 9001
- Uprawnienia do nadawania tytułu naukowego doktora habilitowanego

ODRZUTOWY CEL POWIETRZNY JET 2

PRZEZNACZENIE

Imitacja szybkiego celu powietrznego do treningu i wykonywania strzelań rakietowych przez wojska obrony przeciwlotniczej w zakresie zwalczania celów powietrznych.

DANE TECHNICZNE

• Maksymalna masa startowa	80 kg
• Prędkość lotu	50 ÷ 150 m/s
• Promień operowania	40 km
• Pułap praktyczny	200 ÷ 4000 m
• Czas lotu	30 min
• Zespół napędowy	2 silniki odrzutowe o ciągu 147 N
• Prędkość wznoszenia	6 m/s
• Rozpiętość	2,8 m
• Długość	3,5 m

ITWL

ULEPSZYMY KAŻDĄ TECHNOLOGIĘ

Innowacje dla bezpieczeństwa ludzi.

MU-3M "KOLIBER"

DCM-1 "SZAFIR"

GOC-1 "NIKE"

SCT "RUBIN"

www.pcosa.com.pl

PCO S.A. jest czołowym krajowym producentem zaawansowanego technicznie sprzętu optoelektronicznego, opartego na technologiach noktowizyjnych, termowizyjnych i laserowych. Stosowane w spółce technologie są wynikiem współczesnych osiągnięć nauki, a wyroby produkcji PCO S.A. znajdują uznanie, zarówno wśród odbiorców wojskowych, jak i współpracujących z nim wytwórców krajowych i zagranicznych. Wysoka jakość oferowanych produktów i usług potwierdzona jest certyfikatami oraz nagrodami uzyskanymi na przestrzeni lat.

Oferta spółki:

- Monokulary, gogle i lornetki noktowizyjne
- Celowniki strzeleckie
- Peryskopy do wozów bojowych
- Dalmierze laserowe
- Systemy:
 - » Systemy obserwacyjno-celownicze
 - » Systemy ostrzegania
 - » Inne systemy

PCO S.A. is the leading Polish producer of modern optoelectronic devices based on noctovision, thermovision and laser technologies. These technologies are a result of current scientific activities. Products of PCO S.A. gain recognition from both domestic military users and cooperating domestic and foreign companies. High quality of offered products and services was confirmed by certificates and awards gained for years.

Our products:

- Night vision monoculars, goggles and binoculars
- Aiming sights
- Periscopes for combat vehicles
- Laser rangefinders
- Systems:
 - » Observation and aiming systems
 - » Warning systems;
 - » Other systems.

PCO S.A.
ul. Jana Nowaka-Jeziorańskiego 28, 03-982 Warszawa
www.pcosa.com.pl
tel. 22 515 75 01
email: pco@pcosa.com.pl

LOGISTYKA

XXII Międzynarodowe Targi Logistyczne

6-9.09.2016
Kielce

logistyka.targikielce.pl

*Honorowy Patronat
Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy*

MSPO

XXIV Międzynarodowy Salon
Przemysłu Obronnego

6-9.09.2016
Kielce

mspo.pl

Międzynakładowa Organizacja Związkowa

NSZZ

Solidarność 80

w Morskiej Stoczni Remontowej „GRYFIA” S.A.

*Solidarność – to znaczy:
jeden i drugi, a skoro brzemie,
to brzemie niesione razem,
we wspólnocie.*

*A więc nigdy: jeden przeciw
drugiemu. Jedni przeciw drugim.
I nigdy „brzemie” dźwigane
przez człowieka samotnie.*

*Bez pomocy drugih.
Nie może być walka silniejsza
od solidarności.*

św. Jan Paweł II

Przewodniczący **Jerzy Gerth** tel. 660 777 166
Wiceprzewodniczący **Sławomir Kotyrba** tel. 660 778 602
Biuro-sekretariat tel. 91 424 28 86 fax 424 28 22
e-mail: **solidarność80@msrgryfia.pl**
71-700 Szczecin ul. Ludowa 13

NSZZ ...25 lat **Solidarność 80**

1991 - 2016

Wicepremier
Przedstawiciel
Młodzieży Solidarności

Patronat
medialny

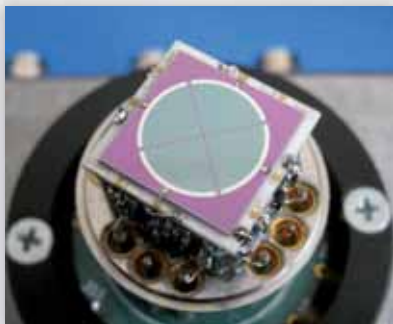
Podpisanie w dniu 30 sierpnia 1980 roku Porozumienia Szczecińskiego oraz 31 sierpnia Porozumienia Gdańskiego dało początek powstania niezależnego ruchu związkowego o nazwie NSZZ „Solidarność”. Porozumienia tzw. „okrągłego stołu” w 1989 roku, które wypaczyły ideę „Solidarności”, spowodowały umieszczenie przy nazwie naszego związku liczbownika 80 symbolizującego protest społeczny z sierpnia 1980 roku.

Wyciąg z preambuły Statutu NSZZ „Solidarność”-80

TELESYSTEM

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o. jest miejscem, w którym powstają m.in. części detekcyjno-sterujące polskiego uzbrojenia kierowanego, a więc jego „INTELEKT”. To właśnie tu opracowano i uruchomiono produkcję kluczowych zespołów optoelektronicznych i elektronicznych pocisku przeciwlotniczego **Grom**, a obecnie powstają analogiczne do najnowszego **Pioruna**.

Opracowano również kilka wariantów **Mobilnego Systemu Przeciwlotniczego Kusza**, skonstruowano **Laserowy Podświetlacz Celu LPC-1** do systemów uzbrojenia naprowadzanych półaktywnie laserowo, zainicjowano prace nad laserowymi półaktywnymi głowicami naprowadzania artyleryjskiej amunicji precyzyjnego i lekkiego systemu przeciwpancernego **Pirat**.

Realizacja tych zadań wymagała m.in. opracowania konstrukcji i technologii wytwarzania, unikalnych w skali światowej, **fotodetektorów-fotorezystorów InSb, PbS i PbSe**, specjalistycznej optyki podczerwieni oraz nowoczesnych, hybrydowych przedwzmacniaczy.

Za największe osiągnięcie firmy należy uznać opracowanie **fotodiody InSb**, pracującej w warunkach chłodzenia ciekłym azotem, przewidzianej do zastosowania w układach detekcyjnych samonaprowadzających się rakiet przeciwlotniczych bliskiego zasięgu.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o.

Lubiczów, ul. Warszawska 51, 05-082 Stare Babice, Polska

Tel. (+48 22) 722 00 05, 722 00 15

TELESYSTEM

CRW Telesystem-Mesko produkuje także wiele modułów elektronicznych do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych m.in.: blok elektroniki głowicy samonaprowadzania, elektronikę zapalnika, elektronikę mechanizmu startowego, układ zabezpieczenia rakiety przed niepowołanym użyciem, a także współpracujący z nimi sprzęt kontrolno-pomiarowy.

Podjęto prace nad głowicami samonaprowadzającymi do amunicji artyleryjskiej precyzyjnego rażenia, podsterowywanej w końcowej fazie lotu na promieniowanie laserowe do pocisku kalibru 155 mm (armatohaubica KRAB) i 120 mm pocisku moździerzowego (RAK).

CRW Telesystem-Mesko dysponuje też technologią produkcji laserów Nd:YAG, pracujących na fali długości 1064 nm, przy czasie trwania impulsu 10-20 ns i jego energii <100 mJ, w wykonaniu wojskowym.

Opracowano także „cichy” dalmierz podszumowy, wykorzystujący moduł laserowej diody półprzewodnikowej, pracujący na fali długości 905 nm.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o.

Lubiczów, ul. Warszawska 51, 05-082 Stare Babice, Polska

Tel. (+48 22) 722 00 05, 722 00 15

The logo for MESKO, featuring a stylized red 'M' followed by the word 'ESKO' in red capital letters. The background of the entire advertisement is a composite image showing a soldier in camouflage gear aiming a large anti-aircraft missile launcher in the upper half, and another soldier aiming a precision rifle in the lower half. Between these two scenes, several different types of bullets and missiles are displayed vertically, some with blue, yellow, and red markings. The overall color palette is dominated by military greens, browns, and the red of the logo.

MESKO

MESKO Spółka Akcyjna
ul. Legionów 122, 26-111 Skarżysko-Kamienna
www.mesko.com.pl

AMUNICJA PRECYZYJNEGO RAŻENIA

Precyzyjne rażenie czołgów, opancerzonych pojazdów piechoty, transporterów opancerzonych, stanowisk startowych rakiet, samobieżnych zestawów artyleryjskich, artylerii stacjonarnej i samobieżnej, stanowisk dowódczych i kierowania ogniem, centrów łączności, mostów, przepraw, umocnionych punktów oporu, transportu nawodnego.

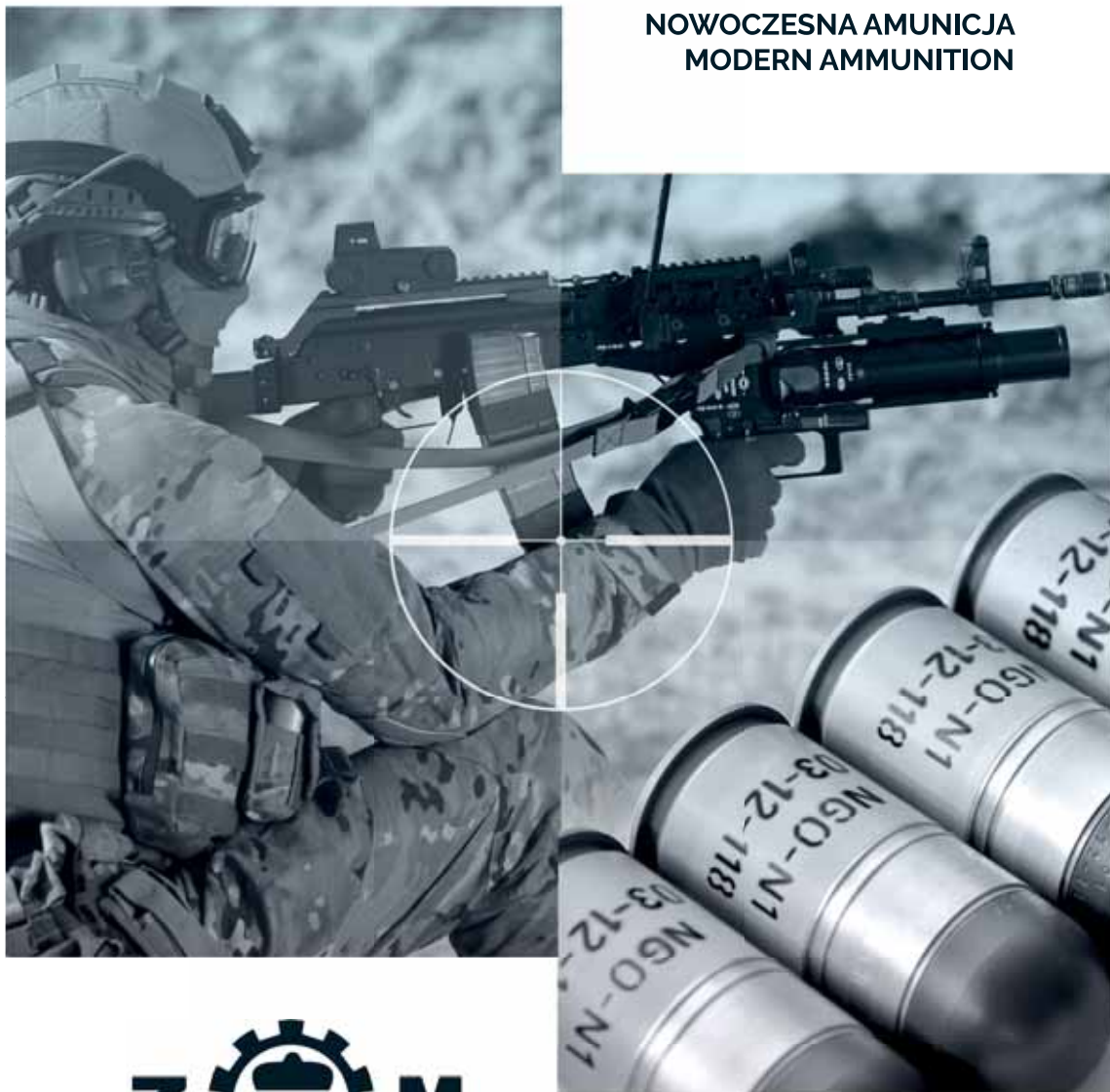
AMUNICJA ARTYLERYJSKA APR 155

AMUNICJA MOZDZIERZOWA APR 120

www.mesko.com.pl

www.dezamet.com.pl,
marketing@dezamet.com.pl tel: +48 15 845 1544,
ul. Szypowskiego 1, 39-460 Nowa Dęba

NOWOCZESNA AMUNICJA MODERN AMMUNITION

Z M
DEZAMET

WB Group

**DOBRE TRAFIŁEŚ !
NASZA TECHNOLOGIA, TWOJA PRZEWAGA**

www.wbgroup.pl

 WB ELECTRONICS
WB Group

 RADMOR
WB Group

 FLYTRONIC
WB Group

 indmade
WB Group

 **AR
ex**
WB Group

ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki, tel.: +48 22 731 25 00, fax: +48 22 731 25 01, e-mail: info@wbgroup.pl

PODSTAWOWE NARZĘDZIA DLA KAŻDEGO TECHNIKA BOMBOWEGO

AMBULANS PIROTECHNICZNY PIAP V_{EOD}

Uniwersalny transporter, komfortowa baza,
zawsze w centrum wydarzeń.

MOBILNE CENTRUM OPERATORÓW ROBOTÓW PIAP V_{MOC}

Pojazd przeznaczony do transportu trzech robotów z wyposażeniem,
zapewniający komfort pracy dla operatorów.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. (22) 874 03 43
Fax. (22) 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

PEŁNA GAMA ROBOTÓW I URZĄDZEŃ ANTYTERRORYSTYCZNYCH

IBIS[®]

robot do rozpoznania
i działań pirotechnicznych

INSPECTOR[®]

robot inspekcyjno-
interwencyjny

EXPLORER

kamera
na wysięgniku
teleskopowym

EXPERT[®]

robot neutralizujący
- wspomagający

PIAP GRYF[®]

mobilny robot
pirotechniczny

TRM[®]

Taktyczny
Robot
Miotany

PIAP SCOUT[®]

mały robot
do rozpoznania

PIAP

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. (22) 874 03 43
Fax. (22) 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

PEŁNA GAMA ROBOTÓW I URZĄDZEŃ ANTYTERRORYSTYCZNYCH

www.antyterroryzm.com

IBIS®

Robot do rozpoznania
i działań pirotechnicznych

INSPECTOR

Robot inspekcyjno-
interwencyjny

PIAP RMI

Robot Mobilny
Interwencyjny

EXPERT

Robot neutralizująco-
wspomagający

PIAP GRYF®

Mobilny robot
pirotechniczny

**PIAP
MULTISTRIKER**

Wielofunkcyjne urządzenie
pirotechniczne

TRM®

Taktyczny
Robot Miotany

PIAP SCOUT®

Mały robot
do rozpoznania

EXPLORER

Kamera na wysięgniku teleskopowym

AKCESORIA CBRN

Wymazówka
środowiskowa

Adsorber SPME

Zestaw próbników
kryminalistycznych

R-Sensor
(zintegrowany EKO-C)

Konsola
akcesoriów

Próbnik
podłoża

PIAP

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. 22 874 03 43
Fax. 22 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

PODSTAWOWE NARZĘDZIA DLA KAŻDEGO TECHNIKA BOMBOWEGO

AMBULANS PIROTECHNICZNY PIAP V_{EOD}

Uniwersalny transporter, komfortowa baza,
zawsze w centrum wydarzeń.

MOBILNE CENTRUM OPERATORÓW ROBOTÓW PIAP V_{MOC}

Pojazd przeznaczony do transportu trzech robotów z wyposażeniem,
zapewniający komfort pracy dla operatorów.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. (22) 874 03 43
Fax. (22) 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

AWAT Spółka z o.o.

PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO-WDROŻENIOWE

00-908 Warszawa, ul. Kaliskiego 9, skr. poczt. 27, tel. 683-91-78, 683-92-48, fax 666-89-41

Internet: www.awat.com.pl, e-mail: centr@awat.com.pl

Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe AWAT zostało założone w 1989 roku przez Wojskową Akademię Techniczną i jej pracowników w celu komercjalizacji dorobku naukowego i technicznego WAT.

Przedsiębiorstwo zatrudnia etatowo około 20 pracowników, zaś około 300 osób corocznie wykonuje prace techniczne i naukowo-techniczne zawierając umowy o dzieło i umowy zlecenia.

PPW AWAT podejmuje zadania, które wymagają wysokich specjalistycznych kwalifikacji i nowatorskich rozwiązań. Ma niezwykle elastyczną strukturę organizacyjną. Zespoły – często interdyscyplinarne – są tworzone dla wykonania konkretnych zadań. W wyniku ich działalności powstają nowe unikalne wyroby, urządzenia i systemy. Satysfakcjonują one zarówno użytkowników, jak i twórców.

W PPW AWAT pracują naukowcy i specjaliści, w przeszłości lub aktualnie zatrudnieni w WAT oraz innych placówkach naukowych, głównie wojska. Daje to gwarancję rzetelności, wyniesioną ze środowiska wojskowego oraz wysoki, merytoryczny poziom realizowanych prac.

Główne dziedziny działalności AWAT stanowią:

- ❖ ELEKTRONIKA
- ❖ OPTOELEKTRONIKA
- ❖ INFORMATYKA
- ❖ TECHNIKA SAMOCHODOWA I MASZyny ROBOCZE
- ❖ TECHNIKA LOTNICZA
- ❖ INŻYNIERIA LOTNICZA
- ❖ APARATURA KONTROLNO-POMIAROWA
- ❖ URZĄDZENIA TRENINGOWE I SYMULATORY

Przykładowe usługi i produkty:

- Analizatory zanieczyszczeń powietrza analizatory gazów spalinowych (AGS-2, AG-4) dymomierze DGS-1, alkometry A2.0
- Projektowanie systemów informatycznych
- Szkolenia w zakresie wysoko wyspecjalizowanych systemów informatycznych
- Projektowanie i wytwarzanie aparatury optoelektronicznej
- Wytwarzanie mieszanin ciekłokrystalicznych
- Wskaźniki ciekłokrystaliczne
- Techniczna ochrona obiektów
- Komputerowe przeliczniki artyleryjskie
- Urządzenia diagnostyczne stabilizatorów czołgowych
- Urządzenia diagnostyczne wojskowych układów optoelektronicznych
- Urządzenia testująco-diagnostyczne wyposażenia wozów bojowych
- Symulatory obiektów latających
- Mierniki energii promieniowania laserowego
- Filtry optyczne
- Okulary ochronne (przeciwlaserowe do pracy z komputerami dla kierowców)
- Certyfikacja urządzeń laserowych i termowizyjnych
- Analiza składu włosów na zawartość metali

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z siedzibą w Warszawie, ul. Świętokrzyska 14a
tel. 827-17-68; 826-45-55; 826-31-57; fax 826-03-54
e-mail: sekretariat@simp.pl; simp@simp.pl; http: //www.simp.pl

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą ok. 10.000 inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. SIMP założony w 1926 r. jest organizacją o 89-letniej tradycji.

Stowarzyszeniem kieruje Zarząd Główny. Prezesem SIMP w bieżącej kadencji (2014-2018) jest kol. Piotr Janicki.

Organizacyjnie SIMP składa się z 48 oddziałów oraz z 22 sekcji i towarzystw naukowo-technicznych o charakterze branżowym (np. Sekcja Spawalnicza, Poligrafów, Towarzystwo Naukowo-Techniczne Pojazdy Szynowe, Polskie Towarzystwo Inżynierów Motoryzacji, Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa, Towarzystwo Okrętowców Polskich KORAB).

Największym oddziałem Stowarzyszenia jest Oddział Poznański SIMP, skupiający 670 członków. Pracami Oddziału kieruje jego Prezes – kol. Piotr Janicki.

Działalność statutową SIMP, która skupia się w domach technika NOT i domach mechanika, wspiera sieć około 80 ośrodków działalności gospodarczej, realizujących prace inżynierskie, głównie w obszarze mechaniki. Podstawowe agendy działalności gospodarczej SIMP to: Zamek SIMP w Rydzynie im. prof. Henryka Mierzejewskiego, Zespół Ośrodków Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego w Warszawie, Zespół Ośrodków Doskonalenia Kadr w Warszawie, Zespół Ośrodków Kwalifikacji Jakości WYROBÓW w Katowicach, Oficyna Wydawnicza SIMPRESS. SIMP jest wydawcą 8 czasopism naukowo-technicznych. Najstarszym czasopismem jest „Mechanik”, założony w 1909 r.

Od 28 czerwca 2006 r. SIMP posiada certyfikat nadany przez UDT-CERT, potwierdzający wdrożenie i stosowanie Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001 : 2009.

SIMP od początku istnienia PLP uczestniczy w jego pracach, a ukoronowaniem dotychczasowego współdziałania między naszymi organizacjami jest podpisane w dniu 10 marca 2004 roku porozumienie o współpracy.

Szczególnie aktywnie w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego, w charakterze przedstawicieli w komisjach problemowych PLP, uczestniczą członkowie SIMP Oddziału Warszawskiego.

